

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 235 22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1960 ΔΡ. 5

50 ΧΡΟΝΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΥ

ΘΑ ΖΟΥΜΕ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ

Ένα αίσιόδοξο
ιατρικό κήρυγμα

Ο ΚΟΥΖΙΜΟΝΤΟ ΚΙ'ΕΜΕΙΣ

Πώς είδε την Ελλάδα ο ποιητής

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38

ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ

Τηλέφωνα: 30-721 (8 γραμμαί) 28-279, 33-431

Ασφαλεία

ΠΑΝΤΟΣ ΚΛΑΔΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ἅπασαν τήν χώραν ἐντός τῶν Ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΥΠΡΩ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Εἰς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

Ξεχωρίζει ἀμέσως

...."Ὅπως καὶ τὰ δαυμάσια ἐμπρι-
μέ τῆς Πειραϊκῆς - Πατραϊκῆς πού
ἔχουν ὑποστῇ τὴν ἐπεξεργασία

'Everglaze'

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

Ἡ ἐπεξεργασία ΕΒΕΡΓΚΛΕΪΣ προσ-
δέτει στὰ πλεονεκτήματα τῶν βαμ-
βακερῶν ὑφασμάτων πέντε νέες
ιδιότητες:

- Διατηροῦν τὴ γυαλάδα τους, ὅσο κι
ἂν φορεθοῦν.
- Δέν τσαλακώνουν, ὅσο κι ἂν ταλαι-
πωρηθοῦν.
- Τὰ χρώματά τους παραμένουν στα-
θερά στὸ πλύσιμο καὶ στὸν ἥλιο.
- Λερώνουν λιγώτερο ἀπ' ὅλα τὰ βαμ-
βακερά.
- Στεγνώνουν καὶ σιδερώνονται εὐκο-
λα.

Μὲ ὅ,τι βάζει ὁ νοῦς σὲ βαμβακερά ὑφάσματα ἢ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουουρεύει!

Αὐτὸ τὸ σῆμα ἐγγυᾶται
ὅτι ἀγοράζετε γνήσιον
ὑφάσμα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Πρώτη βέ' κάθε τρεμιοδοίνοι!

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ
ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΟΣ

ΚΟΥΣΣΕΝΤΟΣ

10 ΑΚΟΜΗ ΤΥΠΟΙ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΩΝ
GRUNDIG ΕΙΝΑΙ ΣΤΗΝ ΔΙΑΘΕΣΗ ΣΑΣ

GRUNDIG

ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

EIKONEΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 235 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Ε' 22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1960

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΕΛΚΗΝ ΕΛΕΝΗ Γ. ΒΛΑΧΟΥ—Η. Γ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΚΩΝ. Κ. ΨΥΧΑΣ (Μονής Πετράκη 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

ΓΡΑΦΕΤΑ:

Συντάξας, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Εσωτερικού, εξήμηνος δραχ. 130. Ετήσια δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξήμηνος δολλάρ. 7. Ετήσια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: EIKONEΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Ίστορικά... λάθη

Είς το τελευταίον φύλλον του υμετέρου περιοδικού δημοσιεύεται φωτογραφία τμήματος της Βουλής των Ελλήνων όπου, κατά το υπό ταύτην σχόλιον, εικονίζεται ο Ελευθέριος Βενιζέλος δμίων από του δήματος, ο δε αρχηγός του Λαϊκού Κόμματος διακόπτει τὸν δμίου ἀπαντῶν, ἀναφέρεται δὲ αὐτόθι ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως Ἐλ. Βενιζέλος ἀπαντᾷ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτευσεως Παναγὴν Τσαλδάρην.

Πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας γνωρίζω ὑμῖν ὅτι τὸ ἐν τῇ φωτογραφίᾳ τμήμα τῆς Βουλῆς τοῦ ἔτους 1933 καὶ δὴ τῆς ἐσπέρας καθ' ἣν ἀπεδόθη ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ κατὰ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἡ κατηγορία ὅτι ὑπῆρξεν ὁ ἡμῶς αὐτονογός τοῦ κινήματος Πλαστήρα ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τότε πρωθυπουργός, ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τῆς θέσεως ἣν κατέχει εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῶν ἐδωλίων τῆς Βουλῆς τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἥτοι ὁ Παναγὴς Τσαλδάρης, παρακαθήμενος δὲ τοῦ ἐν τῇ φωτογραφίᾳ εἶναι οἱ ὑπουργοὶ τοῦ: Μάμιος, Κονδύλης, Π. Ράλλης, Σαγιάς κ.λ.π.

ΑΝΤ. Μ. ΚΑΚΑΡΑΣ

Βουλευτὴς Ἑδβοίας
Πρώην ὑπουργός

Θεωρήσαμε σὰν πὶδ ἀξιόπιστη πηγὴ τὴν συλλογὴ πληροφοριῶν καὶ στοιχείων γιὰ τὴς λεζάντες τῶν φωτογραφιῶν ποὺ δημοσιεύσαμε τὸν ἴδιον τὸν φωτογράφο. Φυσικὰ αὐτὸ δὲν μείωνει τὴς εὐθύνες μας—ποὺ τὴς ἀποδεχόμεσθα—γιὰ τὸ λάθος ποὺ ἐγίνε. Πάντως, στὴν δική μας λεζάντα ἀναφέρεται ἡ χρονολογία 1928, ὁπότε ἦταν πρωθυπουργὸς ὁ Ἐλευθ. Βενιζέλος.

Ἀνακαλύψεις...

Μπράβο γιὰ τὸ πρωταπριλιάτικο ψέμα σου. Ἦταν μὴ νόστιμη ἰδέα. Ἀλλὰ, βλέπεις, υπάρχουν καὶ ἀναγνώστα—συνδρομηταί, γιὰ τοὺς ὁποίους ἤθελε κάπως... γρήγορα. Τὸ ζῶντο ἐνδιαφέρον ἄλλωστε τοῦ Ἄλκ' γιὰ τὰ ἀκανθώδη ἑλληνικὰ προβλήματα μᾶς ἐβαλε φύλλους στ' αὐτιά. Εὐχαριστῶ ἐκ τῶν προτέρων ἂν τυχόν

δημοσιευθῇ αὐτὴ ἡ... ἀνακάλυψις.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΩΣΤΕΑΣ
Ἀθήνα

Ἀδικαιολόγητα

♦ Μαρτίναν Παπαδοπούλου, Σάφρη: Γιὰ τὴν θεατρικὴν προσωπικότητα τοῦ Βασίλη Λογοθετίδη οἱ «Εἰκόνες» ἀφιέρωσαν πολλὰς φορὲς μετὰ τὸν θάνατό του τὴς σελίδες τους. Σὰς παραπέμπουμε σχετικὰ στὸ Ταχυδρομεῖο τοῦ τεύχους 232. Ἡ φωτογραφία τῆς Ἀλίκης Βουγιουκλάκη ἔχει δημοσιευθῇ σὲ τρία ἔγχρωμα ἐξώφυλλα τοῦ περιοδικοῦ (τεύχη: 74, 122, 153). Πάντως, ἐνὸς τοῦ Μαΐου θὰ ἱκανοποιηθῇ καὶ πάλι ἡ ἐπιθυμία σας.

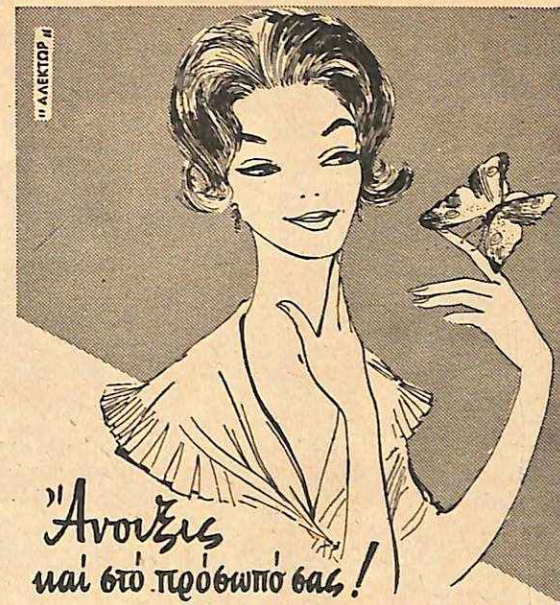
Προτάσεις γιὰ ἔρευνες

Παίρνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ τὴν φράση σου ἔρευνα γύρω ἀπὸ τὴν ὑπὸ τὴν ὕλην τῆς ἱατρικῆς, θὰ ἤθελα νὰ σοὺ προτείνω μὴ ἄλλη ἔρευνα γιὰ τὸν ὅλο τῆς ὑπνώσεως στὴν ἐξερεύνηση μεταφυσικῶν φαινομένων π. χ., ὑπαρξὴ μίας ψυχῆς σὲ περασμένη χρονία σὲ ἄλλο ἄτομο κλπ. Ἐπίσης μὴ ἀναλυτικὴ ἔρευνα τοῦ πῶς ἐδημιουργήθη ἡ ζωὴ στὸν πλανήτη μας, τηλεπαθητικὰ φαινόμενα, θρησκείες, Μῦσαι, μεγάλοι ποταμοὶ καὶ χώρες ποὺ διασχίζου, ἀρχαῖοι πολιτισμοί, δὲ αὐτὰ δέξαιτο ἰδέες παρμένες ἀπὸ σχετικὰ ἄρθρα τοῦ «Paris — Matches».

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗΣ ΕΜΜ.

Φοιτητὴς Ἰατρικῆς

♦ Σκεπτόντας ἀπὸ ἕνα μας ἄρθρο καὶ μὴ πρότασή σας ποὺ τὸ ἀκολουθεῖ, καταλήγεται σὲ μὴ σιὰ πρότασιν ποὺ ἀπορροῖν θὰ τὰ θέματα ποὺ μπορεῖ νὰ θίγῃ ἡ δημοσιογραφικὴ ἔρευνα. Μᾶς πληροφοροῦτε ἀκόμη ὅτι τὴς ἰδέες τὴς πῆρατε ἀπὸ τὸ γαλλικὸ περιοδικὸ ποὺ ἀναφέρεται στὴν ἐπιστολή σας. Ἄν φυλλομετρήσατε τὴς «Εἰκόνες» ἀπὸ καλότερα μέχρι σήμερον θὰ διαπιστώνετε, μ' ἐκθαρίστητι, ὅτι τὴς ἰδέες ποὺ μᾶς προτεινέτε θὰ μπορούσατε νὰ τὴς ἔχετε δικές σας σελίδες. Τέλος, θέλουμε νὰ εἰσθε δέξαιτο δὲ τι προσπαθούμε νὰ ἱκανοποιήσουμε διὰ τὰ γούστα.

Ἀνοιξίς
καὶ στὸ πρόσωπό σας!

• Τώρα χρειάζεστε περισσότερο τὴν βοήθεια τῆς Λανολίνης Μελπάν. Ὁ ἥλιος δυναμώνει, ὁ καιρὸς εἶναι ἀκατάστατος, οἱ χυμοὶ τοῦ ὀργανισμοῦ ἀναστατώνονται καὶ τὸ δέρμα παθαίνει συνηθῶς φωτοευαισθησία, λειχήνες, μπιμπικία, ξηρότητα, σκασιμάτα.
• Γιὰ ν' ἀποφύγετε τὴς Ἀνοϊδιτικές δερματικές ἐνοχλήσεις, περιποιηθῆτε τὸ πρόσωπό σας μὲ Λανολίνη Μελπάν. Χάρη στὰ ΕΝΥΔΡΑ ΜΟΡΙΑ τοῦ EXTRACT PURIFIÉ À LA LANOLINE ποὺ περιέχει, διαποτίζει μὲ ΝΕΡΟ καὶ τροφονομικὰ συστατικὰ τὸ δέρμα, ἀποκαθιστᾷ τὴν ἰσορροπία του καὶ τὸ βοηθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ μὴ πραγματικὴ Ἀνοϊξία ἀνάνεωση.

ΜΕΛΠΑΝ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΑΝΟΙΞΙ ΤΗΣ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΟΣ ΣΑΣ

Ισορροπημένη
ἀνάπτυξη τῶν
παιδιῶν ὅς
ἐξασφαλίζετε

Γιαδικὰ τροφὰς
ΓΙΩΤΗ

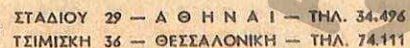
Kings
Palace
Hotel

Kate Papad

ON
CINQUE DIAVOLI
KAT O
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΤΑΚΟΣ

610 Parnassus
CORONET
Night Club
THA. 614-707

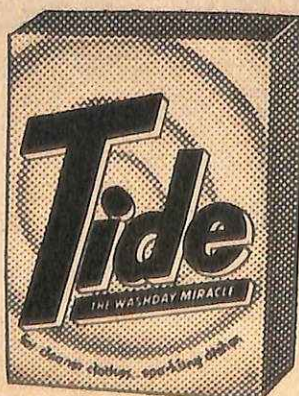
Ἀνακοίνωσις)

ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΤΟ Tide ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Χωρίς να τρίβετε, χωρίς να κοπιάζετε σκληρά, έχετε την πιο πεντακάθαρη, μοσχομυρισμένη μπουγάδα.

Τό ξεχωριστό προτέρημα του TIDE είναι ο καταπληκτικός άφρος του σε κρύο ή ζεστό νερό. Βουνό από πλούσιον άφρο, διαλύει τις σκόνες, τή λιπή και κάθε βρωμιά και τή παρασύρει στο ξέβγαλμα.

Αγοράστε σήμερα TIDE για τή μπουγάδα σας.

Κάτασπρα ρούχα-Ζωντανεμένα χρώματα και πάντα μαλακά χέρια! Με τή TIDE τή ρούχα κρατάνε περισσότερο, γιατί τή πλένει χωρίς φθορά.

Λίγο TIDE σάς δίνει πλούσιο και παχύ άφρο

ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

...πού μās έστειλαν

«Η ΠΕΝΘΙΜΗ ΔΟΞΑ», ΠΟΙΗΜΑΤΑ, 'Αθανάσιος 'Αβέλλιος, 1959. Δεκαεπτά ποιήματα, αφιερωμένα στον Βόλφγκανγκ 'Αμνταϊόν Μότσαρτ, περιλαμβάνει στις 40 σελίδες της ή συλλογή του κ. Α. Α. καθώς και μία εισαγωγή. «Μελετηρός και άπλητος στις γνώσεις — φιλότιμος κι' εχέφρων εξεχόντως — ήταν ο Εύδοιος, καύχημα στιλβίζον — στο παρελθόντος τήν κάθε γενιά, — έτσι άρχισε νά λέγει στους ξένους του ο Τιμόλαος — ενώ τόν άκουσαν με θάμβος· άλλ' όμως, ώ φίλοι, — έσυνέχισε, ήταν μόλις τού πένhtος εκείθεν, τής ένδειας γνώριμος». («Εύδοιος Προδόλους»).

«Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΩΝ ΠΗΓΩΝ», Ποιήματα, Τάκη Βαρβιτσιώτη, Θεσσαλονίκη, 1959.

Ένδεκα ποιήματα, περιλαμβάνει ή συλλογή (σελίδες 56) τού κ. Τ. Β. που βραβεύτηκε προσφάτως από τήν «Ομάδα των 12». «Πέθαναν πρώτα τή λουλούδια κι' ύστερα πέθανες έσύ, πατέρα — Άφες μόνο τή ένα σου χέρι νά σου χέρι νά μείνει για λίγο μαζί μας — Μετέωρο, λυπημένο, σαν ένα κλωνάρι άμυγδαλιάς που ξεράθηκε — Άφες μόνο τή ένα σου χέρι για νά χαϊδέψεις λίγο ακόμα τή φώς — Για νά ζεστάνει με τή τελευταία του αίμα τήν παγερή μας νύχτα», («Πέθαναν πρώτα τή λουλούδια»).

ΡΩΜΕΪΚΗ ΣΟΥΪΤΑ, ΘΑΝΑΣΗ Κωσταβάρα, 1959.

«Η «Ρωμείκη Σουίτα» αποτελεί μιάν ένιαία σύνθεση, χωρισμένη σε μερικά σημεία, τιτλοφορημένα όπου κρίθηκε απαραίτητο, για λόγους εύχερείας στην ανάγνωση. Άλλωστε, ούτε ή διαίρεση αυτή, ούτε ή παρουσία των δημοτικών χορών και τραγουδιών στο κείμενο έρχονται σε αντίθεση με τή θεματική και έκφραστική ροή τού ποιήματος», σημειώνει ο κ. Θ.Κ. «Θολά δουνά από θάνατο — δουδά νερά από δάκρυ — θάλασσα, μαύρη θάλασσα — φύκη απ' τήν κόμη τού άνέμου — κοιλάδι από σκοτάδι — χάδι ριγμένο στο άγνωστο από βλέφαρα νεκρά».

«ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ», Έθνική Στατιστική Υπηρεσία τής Ελλάδος, 'Αθήναι, Έθνικόν Τυπογραφείον, 1960.

Δύο τόμοι με τή στοιχεία τής σωφρονιστικής στατιστικής για τή έτη 1956 και 1957.

ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ ΚΥΤΤΑΡΤΗΣ

Αδυνατίζετε όσο θέλετε και όπου θέλετε.

ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΙΤΑ

Χωρίς φάρμακα, μασάζ και γυμναστική, χωρίς κίνδυνον υπό ιατρικήν επίβλεψιν. Χάνετε σε κάθε θεραπεία μιόν κιλό. Θεραπεία ξανειώματος άκμης, πανάδων, φακίδων, ρυτίδων (διά ειδικού άφρου). Διπλού σαγονιού, διαταραχαι στήθους, άποτρίχωσης ριζική κλπ. Ινστιτούτον Αισθητικής Φυσιοθεραπείας

ΜΕΓΑΛΟΦΩΝ

Ακαδημίας 19 Βος δροφος Τηλ. 612.728 9 — 1 και 5 — 8.

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒΣ πεπειραμένοι, ειδικοί δι' έρευνας — πληροφορίας επί πάσης φύσεως ιδιωτικών εμπιστευτικών υποθέσεων (γάμων, διαζυγίων, επιτηρήσεως ανηλίκων, ανάστησέως πραγμάτων υπό κατάσχεσιν κλπ.). Διεθνές Γραφείον Πληροφοριών «ATHENS», Πανρασού 2 (πλευρ. Κλαυδιόπουλος), 'Αθήναι, τηλ. 27.709. Τήν σόδαρπότητα των εργασιών μας έγγυάται ή πολυετής εὐδοκίμος δημοσία προϋπηρεσία μας.

Τό προτιμούν για τήν γεύσι του, τή άρωμα και τήν εύμοχη παρασκευή του...

σ' αυτά στηρίζεται ή έπιτυχία τού

P.L. 1115 A1

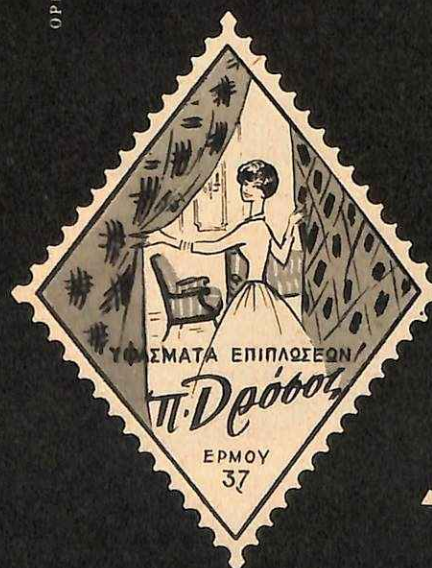
Μάλιστα, τή Νεσκαφέ συγκεντρώνει ό,τι χρειάζεται για νά άρέση: ώραίο χρώμα, λεπτό και θαυμάσιο άρωμα, στιγμιαία παρασκευή.

Αυτά είναι τή τρία πραγματικά μυστικά που έπέβαλαν τή Νεσκαφέ.

NESCAFÉ, ή πιο περιζήτητη μάρκα διαλυτού καφέ σε όλο τόν κόσμο

Η Συλλογή της Έφης

ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΝΤΕ ΣΤΟΝ SCHWARZKOPF την υγεία και ομορφιά των μαλλιών σας

Ώραίο κτένισμα κάνει τὰ μαλλιά θελκτικά!

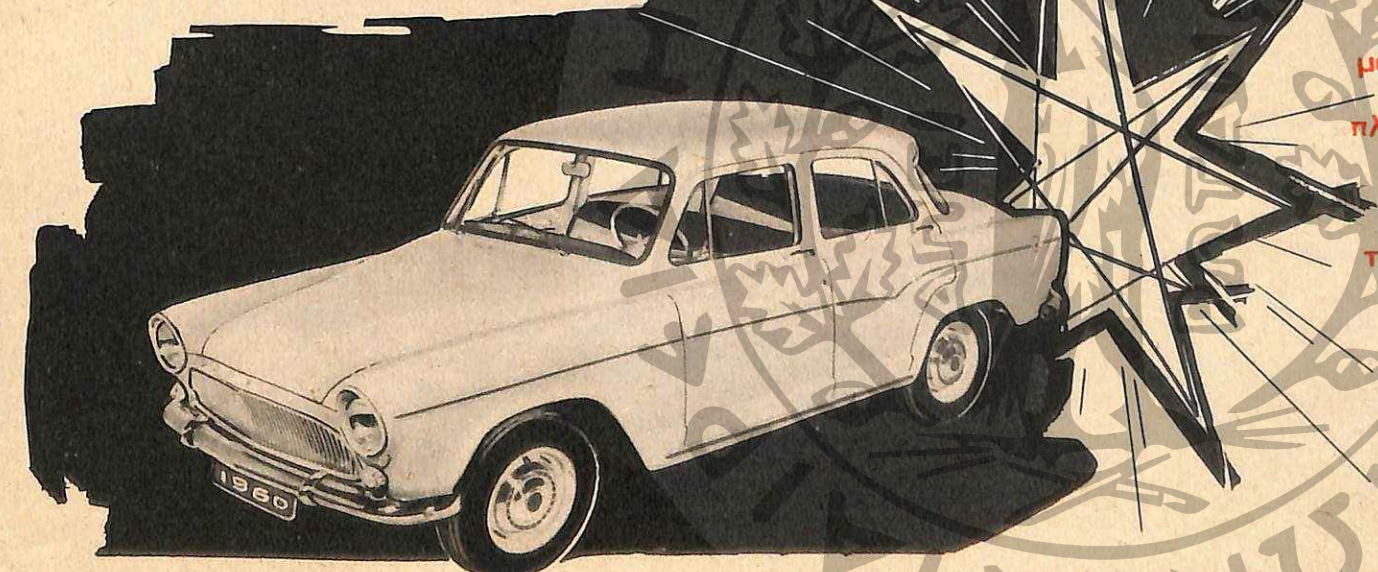
Βάζοντας λίγο VLOT στα μαλλιά σας τὰ κτενίζετε εύκολα καὶ ὅπως θέλετε. Χωρὶς νὰ κολλοῦν καὶ νὰ λαδώνωνται τὰ μαλλιά σας εἶναι ὅλη τὴν ἡμέρα φρεσκοκτενισμένα. Διατηροῦνται ἐλαστικά καὶ ἡ φυσικὴ τους γυαλάδα σὰς κάνει ἐλκυστικὴ. Μὲ ΦΛΟΤ ὥραιο κτένισμα, πού δαυμάζεται ἀπὸ ὅλους

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤ/ΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε. ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 ΤΗΛ. 25.739

Κρέμα κτενίσματος γιατὰ ἀνδρικό μαλλιά

ΕΤΟΙΛΕ η, Αποκαίμεις του 1960 Jimca

Τὸ καταπληκτικὸ ἄμάξι μετὴν σωρείαν τῶν πλεονεκτημάτων στὴν ἀπίστευτὴ τιμὴ τῶν Δρχ. 67.000 καὶ με εἰσφορά μόνον 15.000 ἐκτίθεται ἀπὸ σήμερον γιὰ νὰ τὸ ἐκτιμήσῃ καὶ ὁ Ἕλληνας αὐτοκίνητιστὴς.

ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ - ΠΛΟΥΣΙΑ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ

ΤΡΑΚΤΕΛΛΑΣ Α.Ε. ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ 73 - Τηλ. 91.169 - 92.948

ΑΡ. 235 22.4.1960

Μεγαλοπρεπής ύποδοχή

↑ Στα πλαίσια της θερμότατης ύποδοχής που έπεφύλαξαν οι Βρεταννοί στον στρατηγό Ντέ Γκώλ, κατά την πρόσφατη επίσκεψή του στο Λονδίνο, περιλαμβάνονταν και η παρακολούθηση κοινής συνεδρίασης των νομοθετικών σωμάτων, στο Ουέστμινστερ Χάλλ —τιμή αποδοθείσα σπανιότατα σε αρχηγό ξένου κράτους. Στο λόγο που εξεφώνησε προς τους Άγγλους λόρδους και βουλευτές ο Γάλλος πρόεδρος ανέκοίνωσε ότι η Γαλλία θα τερματίσει τις πυρηνικές δοκιμές, μόλις εφαρμοσθή ο ελεγχόμενος άφοπλισμός «Ιστορική» θεωρείται ήδη για τους Άγγλους και τους Γάλλους η φωτογραφία αυτή της επίσκεψης.

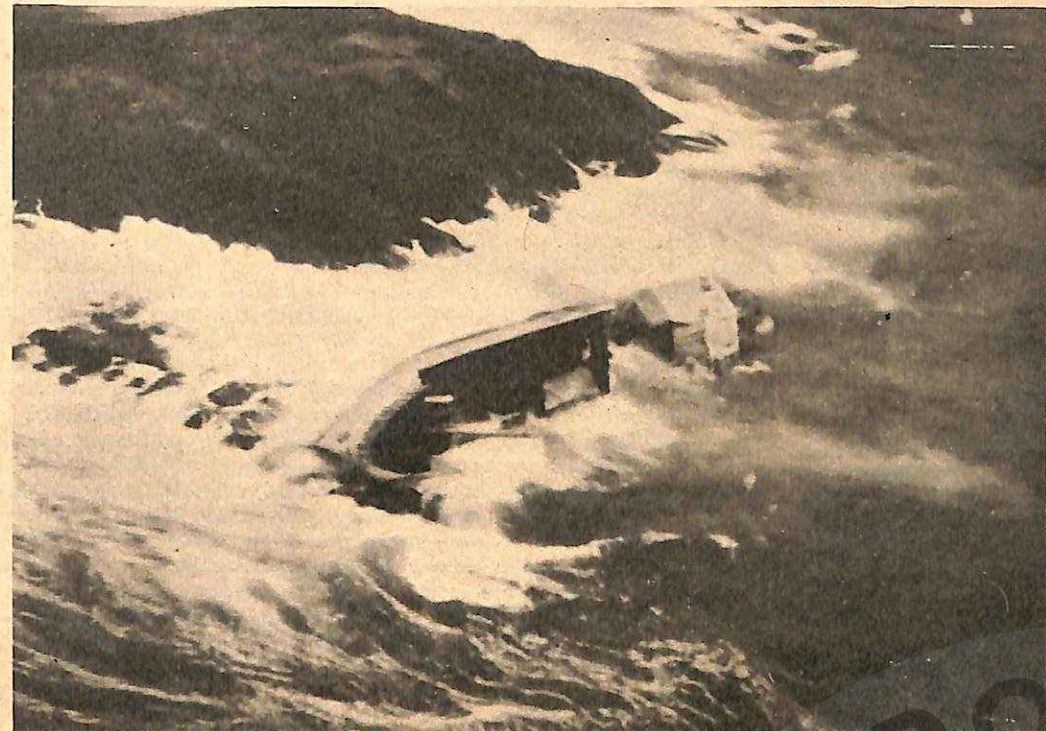
(URP)

(Φωτ. Ν.Τ.Β)

Ναυάγιο

Με μεγάλο κίνδυνο της ζωής τους, ο σμηναγός Έλντ Χάμπερ και ο άνθυποσμηναγός Πέρ Τζέτλαντ, της νορβηγικής αεροπορίας (άριστερά), έσωσαν με το ελικόπτερό τους τέσσερα μέλη του πληρώματος του μικρού φορτηγού «Έρτις», που ανετράπη από σφοδρή θύελλα στο Μπόνκ. Οι δυο αεροπόροι μετέφεραν ένα ναυαγό σε κάθε διαδρομή, σε απόσταση 5 χιλ. μέχρι την ξηρά, και επέστρεφαν στον τόπο του ναυαγίου. Τελικά το πλοίο κατεποντίσθη, συμπαρασύροντας στον θάλασσά τον καπετάνιο και δυο ναύτες, ενώ ένας μούτσος, δέκα έξι μόλις ετών, κατόρθωσε να σωθή κολυμπώντας.

(London Express News)

«Άστρικη» μητέρα

Η κυρία «Ολίβ Μπούλ, 34 ετών, ισχυρίστηκε στο δικαστήριο του Λονδίνου ότι ο διετής γιός της Ντέθιντ «συνελήφθη άστρικώς», πρό 15ετίας, μεταξύ του «άστρικου» σώματος της και του «άστρικου» σώματος του μούσου Φραγκισκανού μοναχού «Αντριαν ντέ Παινθίλ. Ο δικαστής όμως δεν το παραδέχθηκε και, επειδή ο μικρός Ντέθιντ είναι μιγάς, εξέδωσε εις θάρος της το διαζύγιο επί μοιχείας και διέταξε να αναλάβει την φροντίδα των δυο άλλων παιδιών της ο άτυχος κ. «Άλμπερτ Έντουαρντ Μπούλ.

(Α.Ρ.Ρ)

↑ Η άφορμή του κακού

Η ταυτότητα —άφορμή της εξεγέρσεως των μαύρων της Νοτιοαφρικανικής Ένώσεως, που αντίμετωπίζεται πιά με στυγνή τρομοκρατία, έπειτα από την δολοφονική απόπειρα κατά του πρωθυπουργού κ. Φέρβαιρντ. Η ταυτότητα, που φέρει φωτογραφία, όνοματεπώνυμο, αΐξοντα αριθμό, επαγγελματική και φορολογική ένημερότητα και φυλή καταγωγής, έχει εισαχθή από τετραετίας.

Διαδηλώσεις στη Γαλλία

Άστυνομικοί με στρατιωτικά κράνη αντιμετωπίζουν με τὰ κλόμπς 15-20 χιλ. αγρότες, που δημιούργησαν σοβαρές ταραχές στην πόλη Σαίνς. Το σύνολο των Γάλλων αγροτών, που προέδρσαν σε έκδηλώσεις κατά της άγροτικής πολιτικής του στρατηγού Ντέ Γκώλ, υπερβαίνει τις 250.000.

Δροσιά, χρώμα,
στή βεράντα της πόλεως
Στολίδι, άνεσις,
στο σπίτι της έξοχης.
Με τέντες, πολυθρόνες,
σέζ-λόγκ,
από τεντόπανα
Πειραϊκής - Πατραϊκής.
Σε όλα τα χρώματα,
σε όλους τους τύπους.

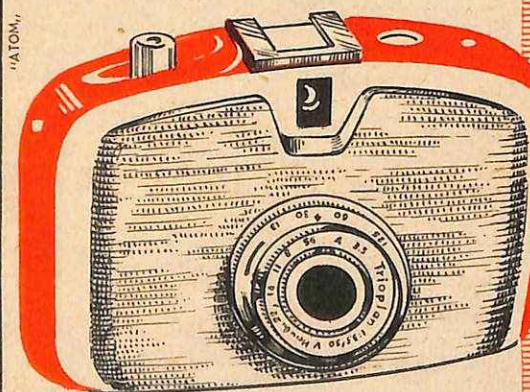
Ζητήστε να δώτε στην ούγια του ύφασμα-
τος τη σφραγίδα ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ

Με ό,τι δάζει ο νους σε θαυμάσια ύφασματα ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουσιεύει!

PENTI

Δυνατός φακός F: 3,50 • Αυτόματος
όπλισμός • 24 εικόνες 18x24 m.m. με φιλμ
"ΛΑΪΚΑ" των 35 m.m. μήκους 0,60 μ.
• ΤΙΜΗ ΔΡΑΧΜ. 648

Παντού και πάντοτε
έπιτυχία 100 %
με φιλμ:
ΧΑΟΥΦ

Ν. ΑΓΚΟΠΙΑΝ ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΘΗΝΑΙ • ΑΓ. ΜΑΡΚΟΥ 11
(ΕΝΤΟΣ ΣΤΟΑΣ) ΤΗΛ. 31-692

ΛΕΙΠΕΙ Η ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΙΣ

ΑΙ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑΙ ΤΗΣ ΔΥΣΕΩΣ

ΤΟΥ Κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ο ελεύθερος κόσμος δεν έχει σήμερα την αυτοπεποίθησιν, πού τον έχαρακτρίζουν άλλοτε. Ήρισμένα ιστορικά γεγονότα τον έχουν έμποτίσει με αμφιβολίας περί των ικανότητων του και περί του μέλλοντός του. Τό βλέπει κανείς αυτό εις τας Ιερεμιάδας μερικῶν διανοουμένων του και εις τὴν απάθειαν σημαντικῶν μέρους τῶν λαϊκῶν μαζῶν — ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν ἀκούονται κύματα θριαμβικοῦ ἀλαλαγμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀποδίδει εἰς τὴν κάμψιν τοῦ ἡθικοῦ τῆς Δύσεως. Εἶναι ὅμως βέσιμοι αἱ ἀμφιβολιαί καὶ δικαιολογημέναι αἱ κραυγαί; Ὁ εὐρωπαϊο-ατλαντικὸς πολιτισμὸς εὕρισκεται ὄντως ἐν παρακμῇ;

Τὸ οἰκονομικὸν καθεστῶς του, τὸν θάνατον τοῦ ὁποῖου ἐκήρυξε πρὸ ἐνὸς καὶ πλέον αἰῶνος ὁ Μάρξ, ὅχι μόνον δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐπέδειξε πρωτοφανῆ εὐελιξίαν καὶ δυναμισμόν, ἀνύψωσε τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον μεγάλου μέρους τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἔσωσεν ἀπὸ τὴν συντριβὴν ἐκεῖνο ἀκριβῶς τὸ καθεστῶς, πού φιλοδοξεῖ νὰ γίνῃ κληρονόμος του. Ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωσις δὲν θὰ κατάρθωνε ν' ἀντιμετωπίσῃ ἐπιτυχῶς τὴν Χιτλερικὴν Γερμανίαν χωρὶς τὰ ὅπλα τῆς Δύσεως. Ὅπως δὲν κατάρθωνε, παρὰ τὰς ἀπανθρώπους θυσίας, πού ἐπέβαλεν εἰς τοὺς λαοὺς τῆς, νὰ φθάσῃ τὸ ὕψιστον ἐπίπεδον τοῦ ἀστικοῦ καθεστώτος. Αὕτη, ἐν τούτοις, εἶναι ἡ ὑπόσχεσίς της καὶ αὐτὸ τὸ σύνθημά της ἀπὸ τοῦ 1928. «Νὰ φτάσουμε καὶ νὰ ξεπεράσουμε τὴν Ἀμερικὴν» — ἔλεγεν ὁ Στάλιν ὅταν ἔθετε εἰς ἐφαρμογὴν τὸ πρῶτον πενταετὲς σχέδιόν του. «Θὰ φτάσουμε καὶ θὰ ξεπεράσουμε τὴν Ἀμερικὴν» — ἐξακολουθεῖ νὰ διακηρύσσει ὁ διάδοχός του σήμερα, ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς καὶ πλέον δεκαετηρίδας.

Ὅ,τι ἐπέτυχεν ἕως τώρα ἡ Δύσις, τὸ ἐπέτυχε χωρὶς νὰ ὑπαγάγῃ εἰς δουλείαν ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, χωρὶς νὰ φοβηθῇ τὰς θεμελιώδεις ἐλευθερίας καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν, χωρὶς νὰ υποβιβάσῃ εἰς τὸ ἐλάχιστον τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τῶν μαζῶν, χωρὶς νὰ καταφύγῃ εἰς ἡθικὴν καὶ φυσικὴν ἐξόντωσιν πολιτικῶν ἡγετῶν τῆς, χωρὶς νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν ἐξαγορὰν προδοτῶν καὶ τὴν διενέργειαν ἐπιστημονικῆς κατασκοπείας, χωρὶς νὰ ἐξαναγκάσῃ χιλιάδας Γερμανῶν ἐπιστημόνων καὶ τεχνικῶν ὅπως τὴν ὑπηρετήσουν ὡς αἰχμάλωτοι. Κάθε βυτικὸν ἐπίτευγμα ἐπραγματοποιήθη ἂν χάσας καὶ με σεβασμὸν τοῦ ἀνθρώπου. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ παροραθῇ τὸ σημαντικώτατον αὐτὸ γεγονός;

Αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ἰδέαι τῆς ἐλευθερίας, τῆς προόδου, τοῦ δικαιώματος εὐτυχίας καὶ ἐργασίας, τοῦ δικαιώματος αὐτοδιαθέσεως, τῆς ὀρθολογιστικῆς ὁργανώσεως τῶν φυσικῶν πόρων καὶ τῆς κοινωνίας ἐπενοήθησαν, ἐφηρμύθησαν καὶ ἔχουν σημασίαν μόνον ἐντὸς τῶν συνόρων τοῦ εὐρωπαϊο-ατλαντικοῦ πολιτισμοῦ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τοῦ πολιτικοῦ συστήματος διακυβερνήσεως. Εἰς τὴν καλύτεραν τῶν περιπτώσεων, αἱ λεγόμεναι «ἐλαστικαὶ δημοκρατίαι» πολὺ ὀλίγας βελτιώσεις θὰ ἠμποροῦσαν νὰ κάμουν εἰς τὸ πολιτικὸν σύστημα καὶ τὴν πολιτικὴν φιλοσοφίαν, πού διεμόρφωσαν ὑπομονητικὰ ἐπὶ αἰῶνας ἡ Εὐρώπη καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι. Εἰς τὴν πραγματικότητά ὅμως ὅχι μόνον δὲν ἐσημειώθησαν τοιαῦται ἐλάσσονες βελτιώσεις, ἀλλὰ τουναντίον ἐξηφανίσθησαν τὰ βασικώτερα στοιχεῖα τῆς δημοκρατικῆς διακυβερνήσεως. Ὁ ἐξοστρακισμὸς τῶν εἰναι τῶν καταφωρῶν, ὥστε τὰ «ἐνῆα» αὐτὰ κυβερνητικὰ συστήματα παρουσιάζουν καταπληκτικὴν ὁμοιότητα πρὸς τὰ παλαιὰ καὶ ξεπερασμένα πολιτικὰ συστήματα, τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ τῆς τυραννίας, τὰ ὁποῖα ἐστηλίτευσεν καὶ κατεπολέμησεν ἡ Δύσις.

Καὶ εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὸν καὶ ἐνθαρρυντικὸν τὸ γεγονός ὅτι τῶς εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν, ὅσον καὶ εἰς τὰς «λαϊκὰς δημοκρατίας», ἔπειτα ἀπὸ δεκαετηρίδας ἀπολύτου ἐπιβολῆς καὶ μεθοδικοῦ σφυροκοπήματος τῶν κρανίων, οἱ ἰθύνοντες ὁμιλοῦν ὁλονὲν περισσώτερον περὶ ἐμφανίσεως μεταξὺ τοῦ λαοῦ «υπολειμμάτων τῆς ἀστικής ἰδεολογίας». Τί εἶναι ὅμως αὐτὰ τὰ «υπολείμματα»; Εἶναι τὸ ἀκατανίκητον καὶ ἐμφυτον αἶσθημα τῆς ἐλευθερίας, τὸ ὁποῖον ἐξέφρασε καὶ ἐπραγματοποίησεν ἡ Δύσις.

Οἱ λαοὶ τοῦ ἄλλου κόσμου ἀποδίδουν πρὸς τὰ βασικά χαρακτηριστικά τοῦ ἰδιοῦ μας με δῖψαν καὶ λαχτάραν, καθ' ἣν στιγμὴν ἐμεῖς κατεχόμεθα ἀπὸ τὸν σάρακα τῆς ἀμφιβολίας...

Ἐνας ἀπὸ τοὺς λόγους τῆς ἀμφιβολίας αὐτῆς εἶναι ὅτι τώρα ἡ Δύσις δὲν κατέχει εἰς τὸν κόσμον τὴν δεσπόζουσαν θέσιν, τὴν ὁποίαν κατεῖχεν ἀναμφισβητήτως ἐπὶ αἰῶνας. Θεωροῦμεν ταπεινωτικὸν τὸ ὅτι σήμερον οἱ λαοὶ τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας κρίνουν ἑαυτοὺς ἱκανοὺς δι' ἐλευθερίαν καὶ ἐκλαμβάνουσι τοῦτο ὡς σύμπτωμα γήρατος τοῦ πολιτισμοῦ μας, ἐνῶ εἶναι ὅπως ἐνδείξεις ὀριμότητος τῶν λαῶν αὐτῶν. Εἶναι ἐσφαλμένη ἡ ἀντίληψις ὅτι διὰ νὰ εἶναι ἕνα κράτος ἰσχυρὸν πρέπει νὰ ἔχῃ ἐκτεταμένους κτήσεις. Ἡ Δύσις ἐξεπλήρωσε μίαν ὑψηλοτάτην ἐκπολιτιστικὴν ἀποστολὴν εἰς τὸν κόσμον καὶ τὴν συνεχίζει. Δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὴν Ἀσίαν οὔτε ἕνας δρόμος, οὔτε ἕνα φράγμα, οὔτε ἕνα ἀεροδρόμιον, οὔτε ἕνα διύλιστήριον, πού νὰ μὴ κατεσκευάσῃ με κεφάλαια συσσωρευθέντα διὰ τῆς φιλοπονίας καὶ ὁργανωτικότητος τοῦ ἐλευθέρου κόσμου καὶ — ὅπερ σπουδαιότερον — με τὰς μεθόδους καὶ τοὺς τεχνικοὺς τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐνας ἄλλος λόγος τῆς ἀμφιβολίας εἶναι αἱ σοβιετικαὶ ἐπιτυχίαι εἰς τὸν τομέα τῆς κατακτήσεως τοῦ Διαστήματος. Ἐντυπώσασεν τὸν ἐλευθέρου κόσμον τὸ στιγμιαίον προβάδισμα, πού ἐπραγματοποίησεν εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωσις. Τὸ προβάδισμα ὅμως αὐτό, οὔτε τὸ σοβιετικὸν καθεστῶς, οὔτε ἡ μαρξιστικὴ διαλεκτικὴ δικαιούνται νὰ τὸ ἐγγράψουν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῶν. Ὅπως δὲν ἐδικαιούτο νὰ ἐγγράψῃ εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ τοῦ προδρόμου τοῦ «Σπούτνικ» — τὰς δόμδας V2 — τὸ χιτλερικὸν καθεστῶς καὶ ἡ ρασιστικὴ θεωρία του. Εἰς τὴν καλύτεραν τῶν περιπτώσεων αἱ δόμδαὶ αὐταὶ (ὅπως καὶ ἡ ἀτομικὴ δόμδα, τὴν ὁποίαν θὰ εἶχε μετ' ὀλίγον ἐτοίμην ὁ Χίτλερ) ἀποτελοῦν ἀπόδειξιν τῆς προσωπικῆς ἱκανότητος τῶν Γερμανῶν ἐπιστημόνων καὶ τῆς τελειότητος τῆς γερμανικῆς τεχνικῆς. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν, ἄλλωστε, τῆς ἐξαπολύσεως τοῦ πρώτου «Σπούτνικ» μέχρι σήμερον τὸ προβάδισμα αὐτὸ ἀμφισβητεῖται κάθε τὸσον μεταξὺ Σοβιετικῆς Ἐνώσεως καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν με ἀπόστασιν «βραχείας κεφαλῆς», ὅπως λέγουσιν εἰς τὸν ἱππόδρομον. Σήμερα περιδινούνται ἀπὸ τὰ σοβιετικὰ. Καὶ εἰς τὴν γῆν ὑπάρχουν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς χεῖρας τῶν Ἀμερικανῶν ἀντιπύραυλοι, πού καταργοῦν πρακτικῶς τοὺς σοβιετικοὺς ὑπερπυραύλους. Ἀποτελοῦν μὴπως τὰ γεγονότα αὐτὰ ἐνδείξεις «παρακμῆς» τῆς Δύσεως;

Τρίτος λόγος ἀμφιβολίας εἶναι ὁ δημογραφικὸς. Εἶναι ἀλήθης ὅτι ἡ Δύσις δὲν ἠμπορεῖ νὰ συγκρίθῃ ἀριθμητικῶς με τὸν ὄγκον τῆς κίτρινης φυλῆς καὶ ὅτι ἡ σοβιετικὴ γεννητικὴ ἀποτελεῖ μόνιμον ἀπειλήν. Εἰς ποίαν ὅμως περίοδον τῆς ἱστορίας τῆς Δύσεως ἔλειπεν ὁ παράγων αὐτός; Καὶ πότε οἱ ἀριθμοὶ μόνον ἀπεδείχθησαν ἐπαρκεῖς διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν κυριαρχίαν; Εἰς ὁρισμένας περιόδους πληθυσμικῆς διογκώσεως, ἡ Γαλλία, ἡ Γερμανία, ἡ Ἰταλία, ἡ Ἰαπωνία, ἡ Εὐρώπη, ἡ Ἀμερική, ἡ Ἀγγλία, ἡ Ἰνδία, ἡ Κίνα, ἡ Ἰαπωνία, οὔτε ἡ μία ὅμως, οὔτε ἡ ἄλλη τὸ κατάρθωσαν. Ἀκόμη ὀλίγον ἔτιον ἐπέτυχεν τοῦτο ἡ Ρωσία τοῦ 1917 καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωσις τοῦ 1941. Καὶ ὑπάρχουν εἰς τὴν ἱστορίαν πλείστα ἄλλα παραδείγματα ἡττης ἢ σχεδὸν ἡττης τῶν ἀριθμητικῶς ὑπερέτερων. Μία ἡνωμένη Εὐρώπη ἠμπορεῖ ν' ἀποτελέσῃ ἀποτελεσματικώτατον δημογραφικὸν ὄγκον καὶ συνδεομένη διὰ συμμάχιας με τὸν ἀμερικανικὸν πληθυσμόν, πού αὐξάνει ραγδαίως, θὰ καταστῇ ἀίσιμος ἰσχυροτέρα ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας τῆς ἐποχῆς τοῦ περσικοῦ κατακλυσμοῦ καὶ θὰ ἠμπορῇ ν' ἀντιμετωπίσῃ κάθε κίνδυνον, ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ τὴν θέλησιν πού εἶχαν τότε οἱ Ἕλληνες.

Μία
γοητευτικὴ
γυναῖκα!
Ἡ ἐξωτικὴ
ὀμορφιά τοῦ
προσώπου τῆς
μπορεῖ νὰ
εἶναι καὶ
δική σας
με τὸ

PAN CAKE

Ἐμπλουτισμένο
με λανολίνη
χαρίζει γοητεία,
προστατεύει
τὸ δερμα,
καὶ δὲν τὸ
ἀφήνει νὰ
στεγνώσῃ.

Ραφινάτη
γοητεία
στὸ μακιγιάζ
με τὸ **PAN CAKE**

**MAX
FACTOR**
HOLLYWOOD

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Α.Τ.Ε.Π. Α.Ε.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 493.130

ΔΙΑΔΗΜ

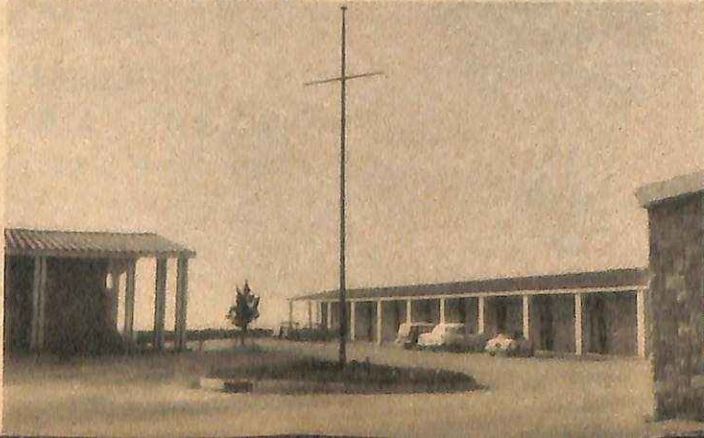
ΟΡΑΜΑ ΓΑΛΗΝΗΣ. Μιά λευκή ἴσια γραμμή στὸ βάθος, μὲ τὸν λευκὸ ἐπίσης φάρο νὰ προεξέχει, ἡ Ἀλεξανδρούπολη, πολιτεία ἡρεμῆ, χαρούμενη γιὰ ντόπιους καὶ ξένους.

Η ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ ΚΑΙ ΤΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑ ΤΗΣ

ΜΙΑ ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ
ΠΡΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΣΤΟΝ
ΞΕΝΟ ΓΑΛΗΝΗ, ΑΝΕΞΕΙΣ ΚΙ' ΑΠΟΛΑΥΣΕΙΣ

ΣΠΟΥΔΑΙΟ ΑΠΟΚΤΗΜΑ γιὰ τὴν πόλη τὸ κομψό, ἄνετο, χαριτωμένο ἐπιπλωμένο «Μοτέλ - Ἀστὴρ» — δασὴ γιὰ τὸν αὐτοκινητιστὴ.

Δὲν ὑπάρχει σήμερα στὴν χώρα μας οὔτε μιὰ πόλη, οὔτε μιὰ κωμόπολη, ἓνα χωριὸ πού νὰ μὴ πιστεύῃ ὅτι εἶναι ἰδεώδης τουριστικὸς τόπος· ὅτι εἶναι σὲ θέση νὰ προσφέρῃ κατὰ ὁλότελα ξεχωριστό, πολῦτιμο κι ἀγνωστο στὸν ξένο· κι ὅτι, κατὰ συνέπεια, δικαιούται νὰ περιληφθῇ στὰ σχετικὰ κονδύλια τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὁρθοῦμενοι ἴσως ἀπὸ τὸ πανάρχαιο αἶσθημα τῆς φιλοξενίας, ἴσως ἀπὸ τὴν σύγχρονη διαπίστωση ὅτι ὁ τουρισμὸς ἀποτελεῖ μιὰν πρώτης τάξεως πλουτοπαραγωγικὴ πηγὴ — τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι ὅλοι οἱ γηγενεῖς ὑπερβάλλουν μέχρις ἀμβλυωπίας τὰ προσόντα καὶ τὶς δυνατότητες τῆς ἰδιαίτερῆς τους πατρίδας. (Συχνὰ καὶ τὸ στερεότυπο διαφημιζόμενο «χωνευτικὸ» νεράκι καμουφλάρει τὴν θολότητα καὶ γλυφότητα τοῦ ὕγρου μὲ τὸ ὁποῖο καλεῖται νὰ σῇσῃ τὴ δίψα τοῦ ὁ περαστικὸς).

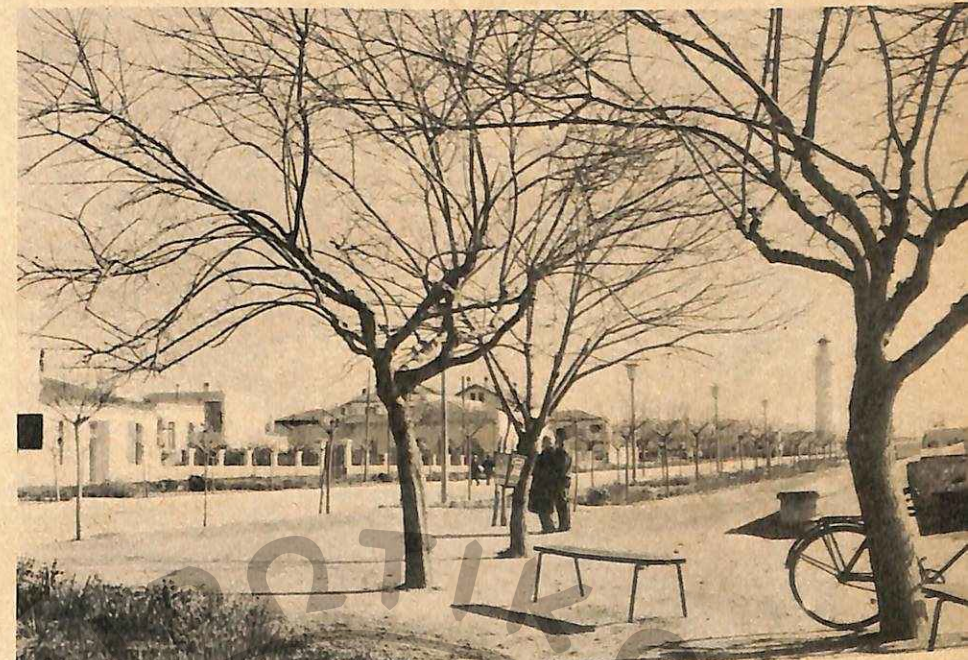
Σεμνὴ καὶ γι' αὐτὸ λαμπρὴ ἐξαιρέση ἡ Ἀλεξανδρούπολη. Πρώτη πόλη στὴν ἀνατολικὴ προθήκη τῆς χώρας, εἴλκυσε τὴν προσοχὴ μας

Ἀναλρέχοντες σὴν τουριστικὴν Ἑλλάδα

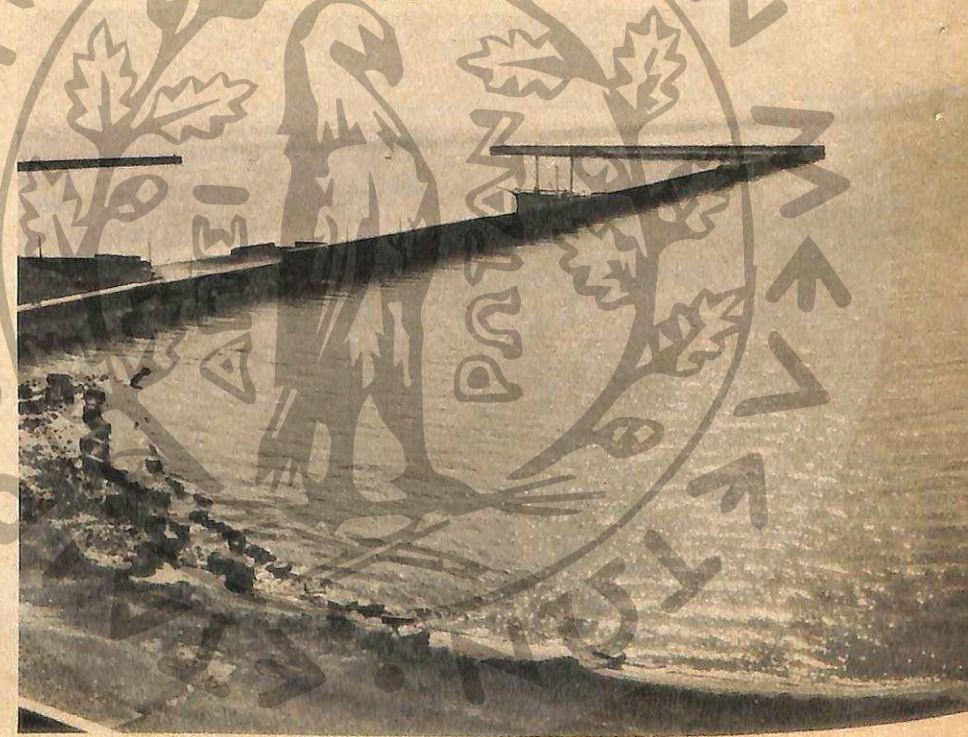
—σὰν ἀρχὴ μιᾶς ἐρευνας πού θ' ἀγκαλιάσῃ τὰ κυριώτερα, ἀληθινὰ τουριστικὰ κέντρα. Κ' ἡ συνολικὴ ἐντύπωση μπορεῖ νὰ συνοψισθῇ, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, σὲ δύο λέξεις: Ἡρεμὴ ἀπόλαυση.

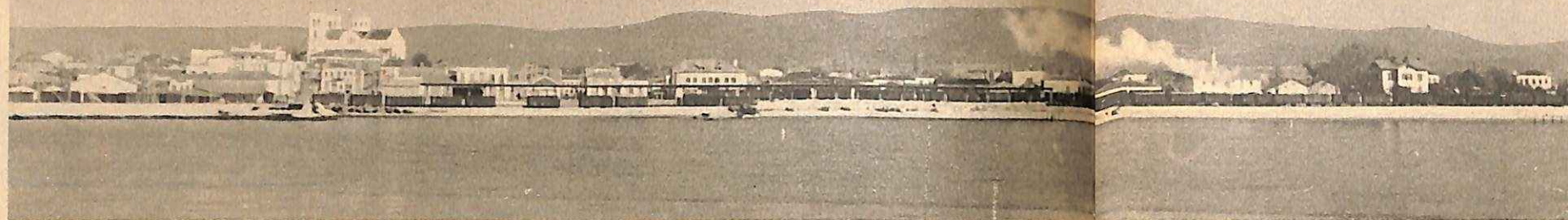
Δὲν ἔχει τίποτε χτυπητό, τίποτε ἐντυπωσιακὸ ἡ Ἀλεξανδρούπολη. Ἐχει λίγο κι ἀπὸ ὅλα. Τὸ μόνο «πολύ» εἶναι αὐτὴ ἡ ἀσύγκριτη, ἡ κατευναστικὴ ἀπλά τῆς θάλασσας, ἡ ἴσια γραμμὴ πού ἐνώνει τὸ Αἶγαίο μὲ τὸν οὐρανὸ, τὸ γαλάζιο χρῶμα πού κυριαρχεῖ καὶ σκεπάζει, θαρρεῖς, ἀκόμη καὶ τὰ σπιτίδια.

«Αὐτὸ τὸ τίποτε στὸν ὀρίζοντα εἶναι τὸ Πάν», ἔλεγε καὶ ξανάλεγε ἓνας Σουηδὸς, γιὰ νὰ ἐξηγήσῃ τὶς ὥρες πού «ἔχανε», κάθε ἀπόγευμα, στὴ βεράντα τοῦ «Μοτέλ», ἀγναντεύοντας τὴν ὕγρην ἀπεραντοσύνη, καθὼς τὸ ἡλιόγευμα τὴν μετέλλαζε σὲ ἄπειρες παστὲλ ἀποχρώσεις.

ΠΡΑΣΙΝΟ ΟΧΙ ΠΛΗΘΩΡΙΚΟ, ΑΛΛΑ ΤΡΥΦΕΡΟ Κ' ΕΥΑΙΣΘΗΤΟ, ΣΤΟ ΠΑΡΚΟ
ΑΣΗΜΙ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΠΛΑΪ· ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ ΩΡΕΣ ΤΗΣ ΜΕΡΑΣ

*Μέσα σὲ τρεῖς γενεές—ἕσο ἡ ζωὴ τῆς αὐγῆς
ἡ αὐρόδος ὑπῆρξε γοργή, ἀπαρὰ τὶς δυσκολίες*

Θὰ ἦταν ὁμως πλάνη νὰ παρεξηγηθῇ ἡ γαλήνη ποὺ μπορεῖ νὰ προσφέρῃ ἡ 'Αλεξανδρούπολη σ' ὅσους τὴν ἀποζητοῦν. Ἡ πόλη σφύζει ἀπὸ ζωὴ. Χαρούμενη, γοργὴ ζωὴ. Χιλιάδες ποδηλάτα κυκλοφοροῦν στοὺς ἴσιους φαρδεῖς δρόμους (ρυμοτομία σύγχρονη καὶ ὑποδειγματική) κι ἂν δὲν ὑπῆρχε ἡ Ρόδος θὰ καταρριπτόταν ἐδῶ τὸ ἐλληνικὸ ρεκόρ μιμήσεως τοῦ τρόπου μεταφορᾶς τῶν Κατωχωριτῶν. Ἡ ἀέναη κίνηση τῶν τουριστῶν ποὺ πηγαίνουν ἢ ἐρχονται ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη μὲ τ' αὐτοκίνητά τους —δὲν εἶναι σπάνιες οἱ Λάντσιες κ' οἱ 'Ωστιν - Χήλεϋ ποὺ διασχίζουν τὴν λεωφόρο Βασιλέως Γεωργίου Β' μὲ κομψές, μαντηλοδεμένες ἐπιβάτιδες ἀπὸ μακρινές χώρες— οἱ κυνηγοὶ ποὺ φθάνουν ἐπιστημονικὰ ἐξωπλισμένοι γιὰ τὸ κυνήγι τῶν ὑδροβίων (μοναδικὰ πλοῦσιο στὸ εἶδος τοῦ γιὰ τὴν 'Ελλάδα), οἱ ὑποβρύχιοι ψαράδες τὸ καλοκαίρι, οἱ παραθερισταὶ ποὺ συρρέουν ἀπὸ ὅλη τὴν Βόρειο 'Ελλάδα, ὅλοι μαζί, ἀφήνουν πολύχρωμες πινελιές στὸν ἥρεμο καμῶν τοῦ τοπίου. Καὶ τὸ τοπίο συμπληρώνεται μὲ τὸ γραφικὸ λιμάνι, μὲ τὰ ψαράδικα καΐκια, ἀλλὰ καὶ τὰ σιδερένια φορτηγά, τὸ τραῖνο ποὺ πλευρίζει κι αὐτὸ τὴν ἀποδόθρα, τὸν ψηλὸ λευκὸ φάρο καταμεσῆς, τὰ ἀέρινα δέντρα, τὶς κόκκινες στέγες τῶν σπιτιῶν, τὶς μενεξελιές, ἀπαλώτατες καμπύλες τῶν λόφων, ποὺ παραστέκουσιν τὸ δάθος.

Τί μπορεῖς νὰ κάνης στὴν 'Αλεξανδρούπολη;

Ὁ μεθοδικὸς παρατηρητὴς θὰ ρίξη πρῶτα μιὰ ματιὰ στὴν ἱστορία. Νέα ἡ πόλη, μόλις 99 ἐτῶν, δὲν θάχε κανονικὰ νὰ διηγηθῇ θρύλους καὶ ἐπεισόδια, ἂν στὸ διάστημα αὐτῶν τῶν τριῶν γενεῶν δὲν ἄλλαζε πολλὲς φορές κυρίους —Τούρκους, Βουλγάρους, ἀκόμη καὶ Ρώσους τὸ 1877— αὐτὴ ἡ ἀνέκαθεν ἀμιγέστατα ἐλληνικὴ στὴ σύνθεσή της πόλη. Στὸ ἐλληνικὸ κράτος μῆκε ἐπίσημα μὲ τὸ καινούργιο ὄνομά της, πρὸς τιμὴν τοῦ Βασιλέως 'Αλεξάνδρου, ποὺ τὴν ἐπίσκέφθηκε ἐλεύθερη τὸ 1919. (Τὸ παλιὸ ὄνομα «Δεδεαγάτς» φιλοδοξοῦσε ν' ἀφήσῃ στὴν αἰωνιότητα τὴν μνήμη τοῦ Τούρκου δερβίση Δεδέ, ποὺ τὸν ἔθαψαν στὴ σκιά κάποιου μεγάλου δέντρου).

Ἀλλὰ καὶ ἀρχαῖα; Ἐχει ἀκόμη κι ἀρχαῖα ἡ 'Αλεξανδρούπολη. Κοντὰ στὴν Μάκρη —ἓνα μαγευτικὸ χωριό, 12 χιλιόμετρα δυτικά— ἡ παράδοση τοποθετεῖ τὴ σπηλιὰ τοῦ Πολύφημου. Κι ἂν δὲν σὲ συγκινήσῃ ἡ ἀνακάλυψή του, μπορεῖς ν' ἀποζημιωθῇς μ' ἓνα θαυμάσιο μπάτιο στὴν ἀσημένια ἀμμουδιά, ἀμμουδιά σίγουρα γιὰ Σειρήνες, ἔστω κι ἂν δὲν τὸ λὲθ ὁ θρύλος. Θετικώτερα μνημεῖα; —Στὸ 90 χιλιόμετρο θὰ συναντήσης μιὰ γέφυρα τῆς παλιάς 'Εγνατίας ὁδοῦ, τοῦ μεγαλειώδους ἔργου τοῦ ρωμαϊκοῦ ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων (δχι δέβαια ἀσφαλτος, ἀλλὰ λιθάρι μὲ λιθάρι στρογγυλὸ), ποὺ ἔκρινε τὸ Δυρράχιο μὲ τὸ Βυζάντιο. Σπουδαῖα

(Φωτ. Β. Καραμανώλης — ΕΛΚΗΝ)

ΣΤΟΥΣ ΙΣΙΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΟ ΠΟΔΗΛΑΤΟ ΚΥΡΙΑΡΧΕΙ. ΜΕΤΑ ΤΗ ΡΟΔΟ, Η ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ ΕΡΧΕΤΑΙ ΠΡΩΤΗ ΣΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΣΟΥ ΑΥΤΟΥ

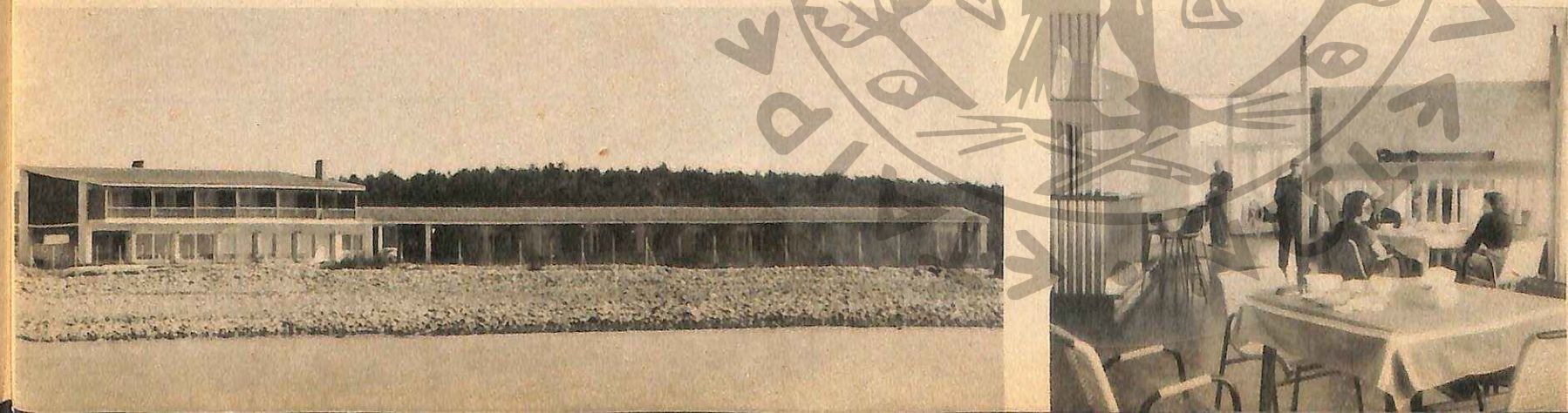

ΤΟΥΦΕΣ ΛΕΥΚΕΣ σὰν μπαμπάκι, ὁ καπνὸς τοῦ τραίνου ποὺ γλιστράει ἴσαμε τὴν ἄκρη τοῦ γραφικοῦ λιμανιοῦ. Ἡ 'Αλεξανδρούπολη εἶναι πυκνὸς συγκοινωνιακὸς κόμβος ἀπὸ τὸν ἀέρα, τὴ γῆ, τὴ θάλασσα.

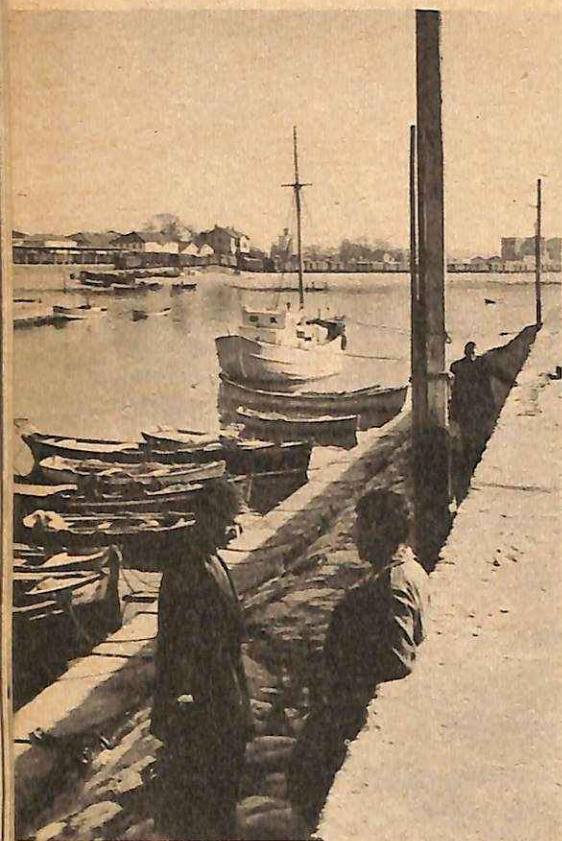
ΠΑΝΟΡΑΜΑΤΙΚΗ θέα τῆς πόλεως ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ φάρου, ποὺ βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς παραλίας. Ἡ ρυμοτομία (σὲ ρωσικὸ σχέδιο τοῦ 1879) ἀρίστη.

ΜΠΡΟΣΤΑ ΑΠΟ ΤΟ «ΜΟΤΕΛ» ΕΚΤΕΙΝΕΤΑΙ Η ΠΛΑΖ — ΜΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ «ΙΔΙΩΤΙΚΗ» ΠΛΑΖ ΟΙ ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΤΟΥ «ΜΟΤΕΛ - ΑΣΤΗΡ»

Τὴν ὀμορφιὰ καὶ τὴ γαλήνη τὴ βρίσκεις
ὁλόγυρα —κι' ἰδίως σὺς κοντινὲς ἐξοχὲς

Στὸ λιμάνι

εὐρήματα ἔφεραν κατὰ καιροὺς στὸ φῶς οἱ ἀνασκαφές, ὅπως τὸν ἰδιόσχημο ναὸ τῶν Καθεύρων, ποὺ ἔκτισε ὁ Πτολεμαῖος Β' τῆς Αἰγύπτου (γύρω στὸν 3ο π.Χ αἰῶνα) γιὰ νὰ γίνονται ἐκεῖ τὰ Καθεύρια μυστήρια. (Μὲ μιὰ σύντομη ἀναδίφηση τοῦ Λεξικοῦ μαθαίνει κανεὶς ὅτι οἱ σχετικὲς τελετὲς εἶχαν πολλὴ θεαματικότητα, φωτιές, συμβολικὲς ἀναστάσεις καὶ ἄλλα πρὸς «σέκι» ἀποκρυφικά...). Ἐπίσης τὸ Ἀρσινόειο, ἓνα ἀνάκτορο ποὺ ἀφιέρωσε ὁ Λυσίμαχος, βασιλιάς κάποτε τῆς Θράκης, στὴν ἀγαπημένη του σύζυγο Ἀρσινόη. Βέβαια τὸ λαμπρότερο εὖρημα τῆς περιοχῆς, ἡ Νίκη τῆς Σαμοθράκης, ποὺ διαθέτει, ὅπως εἶναι γνωστὸ, πτερὰ, ἐπέταξε ἀπὸ τὸ 1863 καὶ θρίσκειται ἐγκατεστημένη στὸ Λοῦβρο.

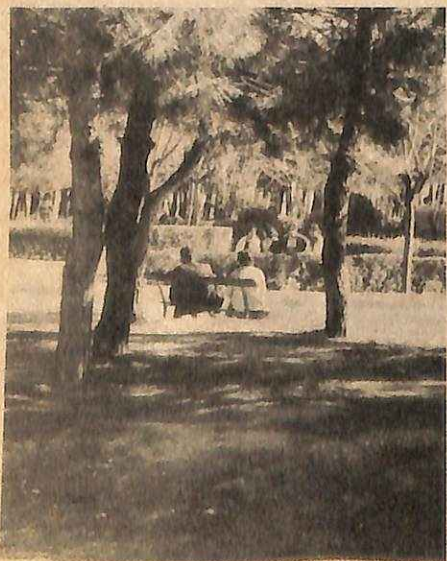
Ἱαματικά

Ἀντὸ ρεαλιστικὸ πνεῦμα τοῦ τουρίστα περιφρονῇ τὶς ἀρχαιότητες, στὴν Τραϊανούπολη θὰ διαψευσθῇ. Γιατί ἐ-

ΨΑΡΑΔΙΚΟ ΛΙΜΑΝΑΚΙ ΣΤΟΝ ΠΛΑΤΑΝΟ —ΓΡΑΦΙΚΗ ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΚΡΗ

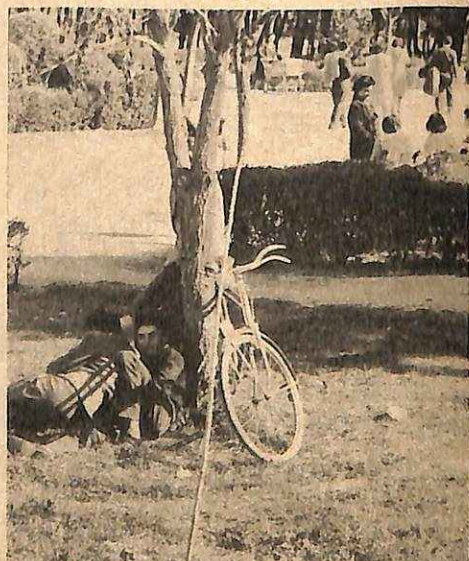
Στὸ πάρκο

Στὴν παραλία

Σκηνή

Ὁ ψαράς καὶ τὸ δίχτυ. Ὅλη ἡ περιοχή εἶναι πλούσια σὲ θαλασσινὰ προϊόντα, πλούσια σὲ γραφικώτατες εἰκόνες τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἔχουν σὰν ἀπασχόλησή τους τὸ ψάρεμα.

Η ΜΟΥΡΟΥΝΑ, με το φο-
λιδωτό σαν κροκοδείλιο
δέρμα της, είναι ο ύπ' άρ.
1 λαχνός για τον ψαρά.
Από τα σπλάγχνα της
δγαίνει το μαύρο χαδιάρι

Θησαυροί
στο τραπέζι
του τουρίστα

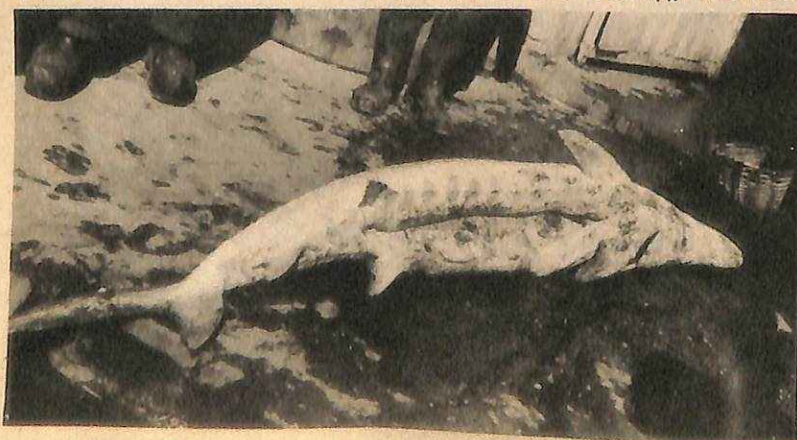
ΚΕΙ, 14 χιλιόμετρα έξω από την 'Αλε-
ξανδρούπολη, πλάι στα ρωμαϊκά έρει-
πια, στο Ιπποστάσιο του Αυτοκράτορος,
ανάβλ' ούζει μια πολύτιμη θερμότητα. 'Α-
κόμη και με τις πρωτόγονες σημερινές
έγκαταστάσεις (περίπου... ρωμαϊκού
στυλ) συρρέουν τα πλήθη και ανάμεσα
τους γνωστότατοι 'Αθηναίοι, που θεω-
ρούν το Ιαματικό αυτό νερό πολύτιμο
για χιλιάδες-δυσ παθήσεις και ιδιαίτερα
των νεφρών. Κάθε τόσο ένα αυτοκίνητο
στοματίζει και γεμίζονται νταμιζάνες με
το ζεστό άλμυρο νερό, για το όποιο οι
έκθέσεις των ειδικών και οι δηλώσεις
των πασχόντων συμφωνούν ότι είναι
σπουδαίο.

Το παράπονο των 'Αλεξανδρουπολιτών
ότι ένα τέτοιο φυσικό δώρο πηγαίνει
στράφι, έπαψε σήμερα να διατυπώνεται.
Οι Ιαματικές πηγές παραχωρήθηκαν στο
Δήμο, ο Δήμος ανέθεσε την εκμετάλλευ-
σή τους σε Ιδιώτη, δάνειο αν όχι πλη-
ρες, αλλά σημαντικό δόθηκε, κ' ελπί-
ζεται ότι μέσα σε πέντε χρόνια θα ο-
πάρχει στα έρειπια της Τραϊανούπλευας
μια κομψή, άνετη, σύγχρονη λου-
τρόπολη για τα έρειπια που προκαλεί
ο σμηρινός, αγωνιώδης ρυθμός της
ζωής. Και για να σωθευθ' κανείς:
'Η αξιοποίηση των Ιαματικών πηγών θ'
αποτελέσει μια μεγάλη τόνωση για την
πόλη που οι δημότες της άρχοντες ά-
γωνίζονται με πραγματικά προοδευτικό
πνεύμα να καταστήσουν υποδειγματική
έλληνική έπαρχιακή πόλη.

Γαστρονομία

Υπάρχει, όμως, κι ο τουρίστας, που
ούτε για τα μνημεία ενδιαφέρεται, ούτε
πάσχουν τα νεφρά του, ή χολή και το
σικώτι του. Αυτός μπορεί ακόμη περισ-

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΜΕΡΑ που την ψάρεψαν γίνεται η «έγχειρηση» της μουρούνας
και η επεξεργασία. Από ένα μονάχα ψάρι δγαίνουν αρκετά κιλά χαδιά-
ρι, το όποιο γίνεται άναρπαστο στην τιμή των 700 - 900 δρχ. κατά κιλό.

SCHERK

GR 160

Στρώνει Θαυμάσια...

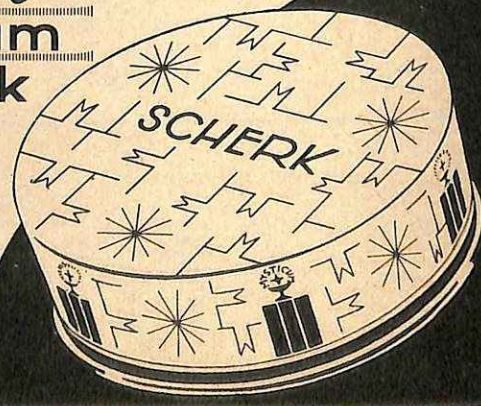
..και άφομοιώνεται με το δέρμα
δίδοντας έτσι χάρι στο πρόσωπο.
'Η πούδρα Μυστικού ΣΕΡΚ,
λεπτή σαν άχνός, σε μοντέρνους
χρωματισμούς και ώραϊα άρωμα-
τισμένη, εύχαριστεί τις γυναίκες
που την χρησιμοποιούν.

Μεγάλο κουτί Δρχ. 32
Μικρό » » 20

Πούδρα
Mysticum
Scherk

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε

ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9
ΤΗΛ. 25-739

ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΠΙΟ ΠΟΛΥ

Ο δρ Μπέκερ κούνησε ξαφνιασμέ-
νος το κεφάλι.

—Είναι φανταστικό! Είπε σιγανά.
Πραγματικά άπιστευτο...

Μπροστά του καθόταν ένας άνθρ-
πος 68 ετών, που περνούσε τα τε-
λευταία χρόνια της ζωής του σ' ένα
γηροκομείο της Φραγκφούρτης. Πριν
από πολλά χρόνια τα μαλλιά του
ανθρώπου αυτού είχαν πέσει. Τώρα
όμως ξαναφύτρωναν! Και δεν ήταν
μόνο τα καινούργια μαλλιά που έμ-
φανίζονταν, αλλά και καινούργιες δυ-
νάμεις...

Ο άνθρωπος αυτός έμοιαζε γενη-
κά σαν μεταμορφωμένος. Μπορούσε
τώρα να θυμηθ' ένα σωρό πράγματα
που τα είχε ξεχάσει εδώ και πολλά
χρόνια. Φαινόταν πιο φρέσκος, πιο
δυνατός, πιο ζωηρός από κάθε άλλη
φορά.

Ο γιατρός 'Αλμπαν Μπέκερ είχε
έκείνη την ημέρα πολλές φορές την
εύκαιρία να κουνήσει το κεφάλι του
ξαφνιασμένος. 'Αλλες είκοσιτέσσε-
ρις φορές, για την ακρίβεια. Είκοσι-
τέσσερις ηλικιωμένοι άνδρες και γυ-
ναίκες, όλοι τρόφιμοι του ίδιου γη-
ροκομείου της Φραγκφούρτης, του
έπιβεβαίωσαν εκείνο που είχε διαπι-
στώσει στον πρώτο: "Όλοι αυτοί οι
γέροι φαινόταν να είχαν ξανανειώ-
σει!

Κι όμως, για τον δρ Μπέκερ, αύ-
τη η αλλαγή δεν ήταν και τόσο μυ-
στηριώδης. Αιτία της ήταν ένα κου-
τί με δισκία, που το καθένα τους
νέου φαρμάκου, ενός σουλφοναμιδικού
παρασκευάσματος.

Οι 25 άνθρωποι δεν είχαν έρθει
σ' αυτόν τυχαία. Τους είχε διαλέξει
για ένα τείστ, που βάσταξε αρκετούς
μήνες, κατά τη διάρκεια των οποίων

καθένας τους έπαιρνε ένα τέτοιο χά-
πι τρεις φορές την ημέρα.

Οι γέροι αυτοί δεν ήταν όλοι υ-
γιείς. Οι περισσότεροι έπασχαν από
διάφορες άρρώστιες. Γι' αυτό ακρι-
βώς ο δρ Μπέκερ τους είχε παρακα-
λέσει να τεθούν στη διάθεσή του για
το πείραμα.

Μετά τρεις εβδομάδες, ο γιατρός
μπόρεσε να διαπιστώσει στην πρώ-
τη του έκθεση:

«Σ' όλους τους άρρώστους παρε-
τηρήση μια καλύτερευση της γενικής
καταστάσεως, της αντίληψης και
της μνήμης... 'Ιδιαίτερος ένδιαφέρου-
σα είναι η παρατήρηση ότι σε πολ-
λά από τα άτομα αυτά σημειώθηκε
νέα τριχοφυΐα στο δέρμα της κεφα-
λής».

'Αραγε είχε βρεθ' το θαυματουρ-
γό φάρμακο, που καταπολεμεί τα
γηρατειά;

Οι έπιστήμονες δεν πιστεύουν σε
θαυματουργά φάρμακα. Και το πεί-
ραμα της Φραγκφούρτης, που άρχισε
με τόσες υποσχέσεις, δεν είναι πα-
ρά ένα μικρό μέρος της παγκόσμιας
συνωμοσίας εναντίον του θανάτου,
που δρίσκεται τώρα σε πλήρη εξέλι-
ξη. Το παλιό όνειρο των ανθρώπων
—να ζήσουν περισσότερα χρόνια και
να μείνουν πάντα νέοι— θα γίνη σε
λίγο πραγματικότητα.

«'Η ζωή μας διαρκεί 70 χρόνια,
λέει η Βίβλος. 'Αλλά η Ιατρική δεν
παραδέχεται σήμερα αυτή τη δια-
πίστωση. 'Ο δρ Βίνσεντ 'Ασκεύ,
πρόεδρος της 'Αμερικανικής 'Ιατρι-
κής 'Εταιρίας, πιστεύει ότι ο άνθρ-
πος μπορεί να φθάσει θαυμάσια τα
125 χρόνια. Σ' ένα διεθνές Ιατρικό
συνέδριο γηριατρικής, στην Φιλαδέλ-
φεια, ο δρ 'Ασκεύ απέδειξε τον ισχυ-
ρισμό του αυτό κατά τρόπο έντυτω-

Ο άνθρωπος μπορεί να φτάσει εύκολα στην ηλικία
τών 100 ή και των 125 ετών, αν χρησιμοποιήση
όλες τις δυνατότητες που του προσφέρει σήμερα ο πο-
λιτισμός, άνήγγειλε τελευταία ο δρ Βίνσεντ 'Ασκεύ,
πρόεδρος της 'Αμερικανικής 'Ιατρικής 'Εταιρίας. Και
πραγματικά, η έπιστήμη έχει δρ' κ' έξακολουθεί να
δρίσκει διαρκώς καινούργιους τρόπους για την παρά-
ταση της ανθρωπίνης ζωής. 'Ο άνθρωπος του μέλλον-
τος θα είναι άναμφισβητήτως ένας Μαθουσάλας...

ΚΑΙ Η ΧΗΜΕΙΑ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΤΩΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ...

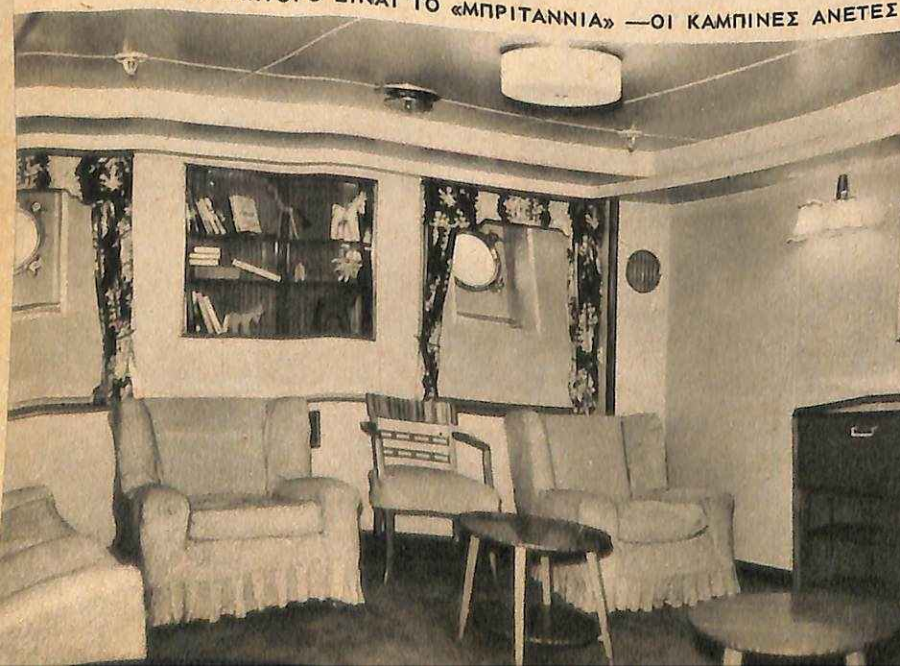
Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ και ο μνηστήρας της φεύγουν από τα 'Ανάκτορα του Μπάκιγχαμ για να περάσουν —άγνωστο πού— το Σαββατοκύριακο. Σε λίγο, σύζυγοι πιά, θα ξεκινήσουν για το ταξίδι του μέλιτος —άγνωστο, μέχρι στιγμής, για πού.

ΣΤΟΝ Ιστό της «Μπριτάννια» ύψώθηκε ήδη το σήμα της Μαργαρίτας.

‘Η θαλαμηγός «Μπριτάννια» για τόν πριγκιπικό μήνα του μέλιτος

(Paul Popper)

ΠΛΩΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ «ΜΠΡΙΤΑΝΝΙΑ» —ΟΙ ΚΑΜΠΙΝΕΣ ΑΝΕΤΕΣ

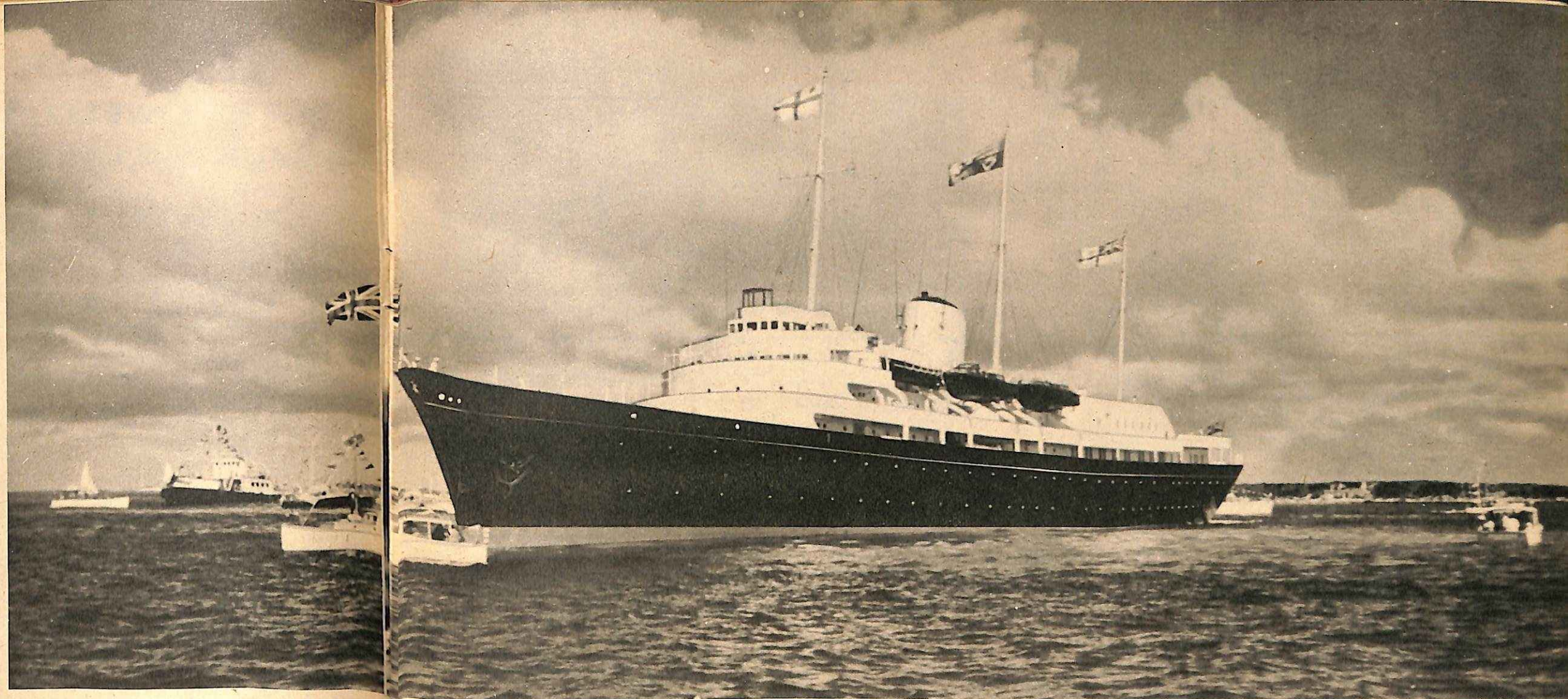
ΣΤΗΝ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΓΕΥΜΑΤΙΣΟΥΝ 32 ΑΤΟΜΑ

ΤΟ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ ΣΑΛΟΝΑΚΙ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

ΣΤΗΝ ΠΡΥΜΝΗ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΙΔΙΚΗ ΒΕΡΑΝΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΛΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Επειτα από πολλές εικασίες που διευπλώθησαν στον αγγλικό τύπο για το πού θα περάσουν το μήνα του μέλιτος η πριγκίπισσα Μαργαρίτα και ο κ. "Αντονι "Αρμστρονγκ Τζόουνς, άνεκινώθη επίσημως ότι η Βασίλισσα έθεσε στη διάθεσή τους τη βασιλική θαλαμηγό «Μπριτάννια». Έτσι θα εξασφαλισθή το ζεύγος από την περιέργεια του κοινού και ταυτόχρονα θα του έπιτραπή ν' απολαύση ένα υπερόντιο ταξίδι. Φυσικά, οι λεπτομέρειες του δρομολογίου της «Μπριτάννια» τηρούνται απόρρητες, αλλά γνώσθη κιόλας ότι η Βενετία περιλαμβάνεται στα λιμάνια που θα προσεγγίση. Η βασιλική θαλαμηγός χρησιμοποιήθηκε από πολλά μέλη της βασιλικής οικογενείας για υπερόντια ταξίδια. Έχει έκτοπσιμα 4.000 τόννων,

μήκος 123 μέτρων και ταχύτητα 21 κόμβων. Σε περίπτωση πολέμου μετατρέπεται εύκολα σε νοσοκομειακό πλοίο. Τέσσερις εβδομάδες προ του γάμου θα δεξαμενισθή για να υποστή γενική επιθεώρηση και επίσκεψη, αφού διήνυσε 50.000 μίλια τους τελευταίους 15 μήνες. Κυβερνήτης του σκάφους είναι ο αντιναύαρχος Πήτερ Ντώραϊ και το πλήρωμά του αποτελείται από επίλεκτους άνδρες του Βασιλικού Ναυτικού. Σημειωτέον ότι η φωτογράφιση του εσωτερικού του σπανίως επιτρέπεται και οι φωτογραφίες που δόθηκαν τώρα στη δημοσιότητα είναι από τις ελάχιστες που υπάρχουν.

το λουτρό του 20^{ου} αιώνα

Εϊδικό για σās
και για τήν όμορφιά σας,
κυρία μου.

Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι
και τὸ έρεδιστικό σαποῦνι.
Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο λουτρό σας.
Αφήστε τὸ BUBBLE BATH
νά περιποιηθῇ τὸ απαλό σας δέρμα.

- Θα τὸ προφυλάξῃ ἀπὸ ἀλλεργίες
και έρεδισμούς.
- Θα τὸ τονώσῃ και δά τὸ ἀρωματίσῃ εὐγενικά
- Θα τὸ περιβάλῃ με τὸ προστατευτικό του πέπλο

και κατόπιν

κάδε έμφάνισί σας δά εἶναι και
μιά έπιτυχία!

**"ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ,,
FAMAR**

Bubble Bath

Δέρμα βελούδινο-μαλλιά μεταξένια
Ζητήστε τὸ σήμερα! Στὸ Φαρμα-
κειό σας. Σέ όλα τὰ καταστήματα
καλλυντικών.

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ...

A N N O B E R O

→
ΤΟ ΚΤΙΡΙΟ τῆς
"Όπερας τοῦ Άννο-
βέρου εξακολουθεῖ
ἀκόμη νά εἶναι ἕνα
ἀπὸ τὰ μεγαλοπρε-
πέστερα τοῦ κόσμου

Τοῦ κ. Μ. Δ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Οἱ τουρίστες ποὺ διασχίζουν κατὰ κύματα κάθε καλοκαίρι τὴ Δυτικὴ Γερμανία, προερχόμενοι ἀπὸ τὴς Σκανδιναβικῆς χώρας και κατευθυνόμενοι μέσω Ἀμβούργου πρὸς τὴ Φραγκφούρτη, τὸ Μόναχο και τὴ Βιέννη, δέν συνηθίζουν νά σταθμεύουν στὸ Ἀννόβερο, ποὺ βρίσκεται 150 χιλιόμετρα νοτίως τοῦ Ἀμβούργου. Πρῶτον, γιατί δέν ἔχει θορυβώδη τουριστικὴ ὄψη και, δεύτερον, γιατί ταξιδιωτικοὶ τεχνικοὶ λόγοι δέν βολεύουν τοὺς ταξιδιώτες νά διακόψουν τὴ διαδρομὴ Ἀμβούργου — Μονάχου στὴ μικρὴ ἀπόσταση τῶν 150 χιλιομέτρων.

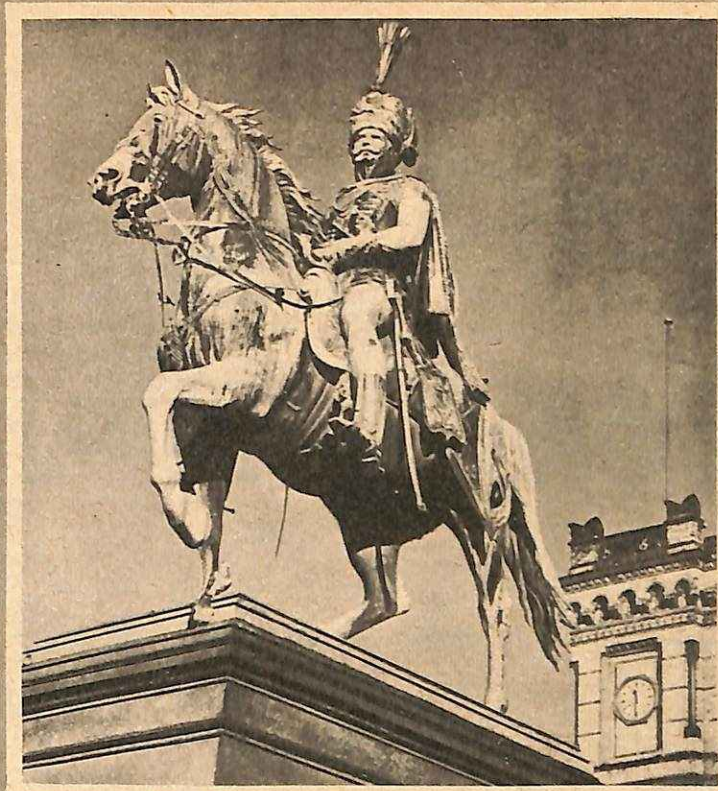
Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὴν αἰσθάνεται κανεὶς πιδὲ ἐγκάρδια αὐτὴ τὴ μικρὴ ἐνδοξη και ἱστορικὴ πόλη τοῦ Ἀννοβέρου, δταν σταθμεύσῃ ἐκεῖ και ἰδῇ τὴν ἡρεμὴ και ἀρχοντικὴ ὁμορφίαν της και τὸ ὕψηλὸ ἐπίτεδο τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ της.

Ἀλλὰ ὁ Ἕλλην ταξιδιώτης συγκινεῖται ἀμέσως μόλις φθάσῃ στὴν κεντρικὴ πλατεῖα τοῦ σταθμοῦ και ἰδῇ τὸν ἀγέροχο ἀνδριάντα τοῦ βασιλέως Ἑρνέστου—Αὐγούστου, μετὴν ἐπιγραφή: «Στὸν πατέρα τῆς πατρίδος, ὁ λαὸς του». Εἶναι ἀκριβῶς ὁ παπποὺς τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος Φρειδερίκης και σὲ λίγο ἀντιλαμβάνεται κανεὶς ὅτι ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀννοβέρου θεωροῦν τὴν Ἑλλάδα συνδεδεμένη κατὰ ἕνα τρόπο ψυχικά μετὴ τὴ χώρα τους.

Τῶν αἰσθημάτων αὐτῶν ἔλαβα και ἐντελῶς προσωπικὴ πείρα, δταν, τὸ περασμένο καλοκαίρι, στάθμευσα στὸ Ἀννόβερο. Μεγάλαι πανὼ στοὺς δρόμους ἀνῆγγελλαν τὴν πρεμιέρα τοῦ «Μεγάλου Βασιλικοῦ Μπαλλέτου» στὸν ἀπέραντο κήπο τῶν ἀνακτόρων (τῆς οἰκογενείας τῆς Βασιλίσσης Φρειδε-

ΟΠΟΥ Η ΠΡΟΟΛΟΣ ΚΑΙ Η ΤΕΧΝΗ
ΣΥΜΒΑΛΙΖΟΥΝ ΑΓΚΑΛΙΑΣΜΕΝΕΣ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΥΠΑΙΘΡΙΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ τοῦ κεντρικοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τοῦ Ἀννοβέρου ὑποδέχεται τὸν ταξιδιώτη τὸ ἀγαλμα τοῦ Βασιλιά Ἑρνέστου Αὐγούστου, πάππου τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος Φρειδερίκης

Ἕνα μόνιμο φιλελληνικὸ αἷσθημα μετὴ ἱστορικὴ δικαίωση

ρίκης), ποὺ τώρα χρησιμοποιοῦνται ὡς Μουσεῖο και ὡς Στέγη ἐπισήμων συναυλιῶν και ἐκθέσεων. Δυὸ μέρες πρὶν ἀπὸ τὴν πρεμιέρα δρέθηκα τὸ δράδυ στὴν εἴσοδο τοῦ μεγάλου βασιλικοῦ κήπου (ποὺ θεωρεῖται ὁ μοναδικὸς κήπος σὲ στυλ μ π α ρ ὀ κ στὴν Εὐρώπη), αὐστηρὰ κλεισμένη, γιατί θά ἐγίνετο ἡ γενικὴ δοκιμὴ τοῦ μπαλλέτου. Ἡ ἰδιότης τοῦ Ἑλληνος κυρίως ἔκαμε τὸν ἀρμόδιο ἀστυνομικὸ νά μοὺ ἀνοίξῃ προθυμῶτα —και τότε παρευρέθηκα στὸ πιδὲ μεγαλοπρεπὲς θέαμα μπαλλέτου, ποὺ εἶναι δυνατό νά δημιουργήσῃ ἡ φαντασία τοῦ τολμηροτέρου χορογράφου.

Σ' ἕνα τετράγωνο τοῦ κήπου, ἐκτάσεως περίπου 500Χ500 μέτρων, πλασιωμένο στὴς τρεῖς πλευρὲς ἀπὸ πυκνὲς σειρὲς κατὰφυτα συντριβάνια, ποὺ σχηματίζουν ἔτσι τὸ πιδὲ φαντασμαγορικὸ σκηνικὸ, ἕνα τεράστιο μπαλλέτο ἀπὸ 140 περίπου χορευτὰς και χορεύτριες, μετὴ πυρῆνα τὸ μπαλλέτο τῆς Ὅπερας τοῦ Ἀννοβέρου, ἐχόρευε τὴν ὑπέροχη «Μουσικὴ τῶν νεράν», τοῦ Χαίντελ, μεταδιδόμενη ἀπὸ τὴ σφενδόκη τῆς ὀρχήστρας μετὴ μεγάφωνα σ' ὅλη τὴν τεράστια ἔκταση τοῦ κήπου. Ἀλλεπάλληλα κύματα χορευτῶν και χορευτριῶν, ὁμάδες δεξιτεχνῶν, ἀφαστοὶ σολίστ, ἐπέδειξαν τὴ σπάνια τέχνη τους σ' ἕνα ὄνειρώδες περιβάλλον, μετὴ τοὺς ἐν-αλλασσομένους χρωματισμοὺς και τοὺς ρυθμικοὺς κυματισμοὺς τῶν πιδάκων, ποὺ ἀκολουθοῦσαν τοὺς ρυθμοὺς τοῦ Χαίντελ και συνέπλεκαν τὸν ἤχο μετὴ τὸ φῶς, τὸ ἀκουσμα μετὴ τὸ δράμα. Εἰδικὸι καλλιτέχνες τῆς λεγομένης «φωτοῦδάτινης μουσικῆς» (wasserlichtmusik) διηύθυναν μετὴ εἰδικὰ πλῆκτρα τοὺς ρυθμοὺς και τὰ φῶτα τῶν νεράν.

Τὸ μπαλλέτο κράτησε μιά ὥρα και δέκα λεπτά. Λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ τέλος, στοὺς μεγάλους και παλλόμενους ἀπὸ εὐγένεια χορευτικούς σχηματισμοὺς, ἔλαβαν μέρος και δύο φάλαγγες ἱππικῆς, ὀδηγούμενες ἀπὸ κατάλευκους ἱππεῖς και ἱππεύτριες —εἰδικὰ ἐξασκημένα μέλη τοῦ μπαλλέτου. Καὶ τὸ φινάλε ἐκαλύφθη ἀπὸ ἕνα κατακλυσμὸ φωτὸς και κινήσεως, ἀπὸ τὸ μεγάλο συντριβάνι τοῦ κήπου, —ποὺ οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀννοβέρου τὸ διαφημίζουν ὡς τὸ μεγαλύτερο τῆς Εὐρώπης.

Ἡ καλλιτεχνικὴ αὐτὴ ἐκδήλωση τοῦ Ἀννοβέρου εἶχε συγκεντρώσει πέρυσι τὸν Αὐγούστο πολλὰς προσωπικότητες. Ὁ Βασιλεὺς Παῦλος, ἡ Βασιλίσσα Φρειδερίκη και ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια παρηκολούθησαν ἐπίσης αὐτὴ τὴν παράσταση, κατόπιν εἰδικῆς προσκλήσεως ἀπὸ τὴν κυβέρνησῃ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Ἀννοβέρου, ποὺ διατηρεῖ πάντα ἀγάπη και σεβασμὸ πρὸς τὴν παλιά κ' ἐνδοξη δυναστεία της.

Μ. Δ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΚΗΝΗ ἀπὸ παράσταση στὸ υπαίθριο θέατρο τοῦ Βασιλικοῦ Κήπου, κοντὰ στὸν μεγάλο πίδακα —ἕνα ἀπὸ τοὺς πιδὲ ὕψηλους στὴν Εὐρώπη.

←
ΤΟ ΠΑΛΙΟ άμάξι με τούς
άλλόκοτα ντυμένους άμα-
ξηλάτες, στους κάμπους
της Δυτ. Θράκης. 'Η του-
λίπα επαναλαμβάνει, έπει-
τα από 4 δλόκληρους αιώ-
νες, τὸ παρθενικό της τα-
ξίδι από την Κωνσταντι-
νούπολη στο Ρόττερταμ.

*Πρὶν ἀπὸ 400 χρόνια
ξεκινούσε ἀπ' τὴν αὐγήν
μιὰ παράξενη οδομῇ...*

ΣΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ἀντιπρόσωποι τῶν ἀνθοπωλῶν προσέφε-
ραν στὸν 'Ολλανδὸ «πρεσβευτὴ» ἑλληνικὴ καὶ ὀλλανδικὴ σημαίες.

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ τουλίπες —προσφορά ἀπὸ δυὸ χαριτωμένες νέες τῆς
Θεσσαλονίκης, ντυμένες μετὴν ἐθνικὴ ἐνδυμασία τῶν 'Ολλανδῶν.

ΤΟ ΚΑΡΑΒΑΝΙ τῆς τουλίπας φθάνει στὴν Καβάλα. Καὶ ἓνας τρι-
τος μεταμφιεσμένος, στὸ ἐσωτερικὸ τῆς άμαξας, ὑποδύεται τὸν τό-
τε 'Ολλανδὸ πρεσβευτὴ, πού εἶχε μεταφέρει τὸν χρυσοφόρο δολβό.

(“Ενωσις”)

Λουλουδένια ἀποστολή

Τὸ παλιὸ άμάξι μετὰ τέσσερα αἰῶνα, οἱ ἐπιβάτες του μετὰ τὰ παράξενα ρούχα —βάλεγες πὼς ξαφνικὰ ζωντάνεψε κάποιος πίνακας Φλαμανδοῦ διδασκάλου, ἀν λῖγα μέτρα πρὶν πρὶν δὲν ἀκολουθοῦσαν τρία σύγχρονα πελώρια φορτηγὰ αὐτοκίνητα. Αὐτὸ ἦταν τὸ «Καραβάνι τῆς τουλίπας», πού διέ-
σχισε τὸ ἑλληνικὸ ἔδαφος ἀπὸ τὰ τουρκικὰ ὡς τὰ γιουγκοσλα-
δικὰ σύνορα, γιὰ νὰ ἐπαναλάβῃ ἓνα ταξίδι πού ἐγίνε πρὶν
400 χρόνια ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη στο Ρόττερταμ καὶ
κυριολεκτικὰ ἀλλάξε τὴν ὁψὲ τῆς 'Ολλανδίας. Τότε, στὰ 1560,
ὁ 'Ολλανδὸς πρεσβευτὴς στὴν 'Υψηλὴ Πύλη μετέφερε, ἐπι-
στρέφοντας στὴν πατρίδα του, ἓνα βολβὸ τουλίπας —τοῦ αὐ-
τοφθοῦς στὴν περιοχή 'Αστρους τῆς Πελοποννήσου ἀνθους,
πού οἱ Παλαιολόγοι εἶχαν μεταφέρει στὴ Βασιλίδα— καὶ οἱ
ἀπόγονοι τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ βολβοῦ δὲν ἀργησαν νὰ κατα-
κλύσουν τὴ βορεινὴ νέα πατρίδα τους καὶ νὰ γίνουν τὸ ἐθνικὸ
ἄνθος τῆς. Τώρα, μετὰ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐπετείου καὶ τῆς διε-
θνοῦς ἐκθέσεως ἀνθῶν «Φλοριάτι», πού θ' ἀνοίξῃ στο Ρότ-
τερταμ στὴ 7 Μαΐου, ὀργανώθηκε ἡ ἀναπαράστασις τῆς Ι-
στορικής ἐκείνης διαδρομῆς. Τὴν ἡμέρα τῶν ἐγκαινίων τῆς

ἐκθέσεως θὰ φθάσῃ ἐκεῖ καὶ τὸ καραβάνι, ἀφοῦ θὰ ἔχῃ διανύ-
σει συνολικὰ 3.400 χιλιόμετρα μέσω Τουρκίας, 'Ελλάδος, Γι-
ουγκοσλαβίας, Αὐστρίας, Γερμανίας καὶ 'Ολλανδίας.

Ἵγδόντα περίπου χιλιόμετρα τὴν ἡμέρα καλύπτει ἡ πα-
λιὰ άμαξα, ἀλλὰ, φυσικὰ, οἱ συνθήκες τοῦ ταξιδιοῦ εἶναι πο-
λὺ πρὶν ἀνετες ἀπὸ τὴν πρὸ 400 ἐτῶν. Ἐκτὸς τῶν ἀσφαλτο-
στρωμένων δρόμων, τρία μεγάλα φορτηγὰ πού τὴν συνα-
δεύουν ρυμουλκοῦν ἓνα κινητὸ ὑποδωμάτιο, ἓνα κινητὸ ἐστια-
τόριο καὶ ἓνα κινητὸ σταῦλο, πού μεταφέρει ἀκόμα ἑνῆς ἄ-
λογα, γιὰ νὰ ἐναλλάσσονται στὴν άμαξα, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουν
πιά χάνια καὶ ταχυδρομικοὶ σταθμοί.

Ἰδιαίτερα θερμὴ ἦταν ἡ ὑποδοχὴ τοῦ καραβανιοῦ κατὰ
τὴ διέλευσίν του ἀπὸ τὴ Θεσσαλονικὴ. Στὴν πλατεία 'Αριστο-
τέλους ἐκπρόσωποι τῆς ΕΛΠΑ ὑπεδέχθησαν τὴν πομπὴ καὶ
τὸ πικνὸ πλῆθος τὴν ἐπευφήμησε ζωηρά. Τέλος, στο ξενοδοχεῖο
«Μεντιτερράνεα» δόθηκε δεξίωση πρὸς τιμὴν τῶν μελῶν τῆς
ἀποστολῆς, ὅπου παρευρέθησαν ἐπίλεκτα μέλη τῆς κοινωνίας
τῆς πόλεως καὶ νεαρὲς Μακεδονοπούλες μετὰ γραφικὰς ὀλλανδι-
κὰς φορεσιὰς. ■■■

ΤΟ ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΟ θέαμα τῆς άμαξας συγκέντρωσε πλῆθος περιέργων καὶ
προκάλεσε ποικίλα σχόλια, σὲ ὅποια πόλη ἢ χωριὸ ἐφτάσε ἡ γραφικὴ πομπή.

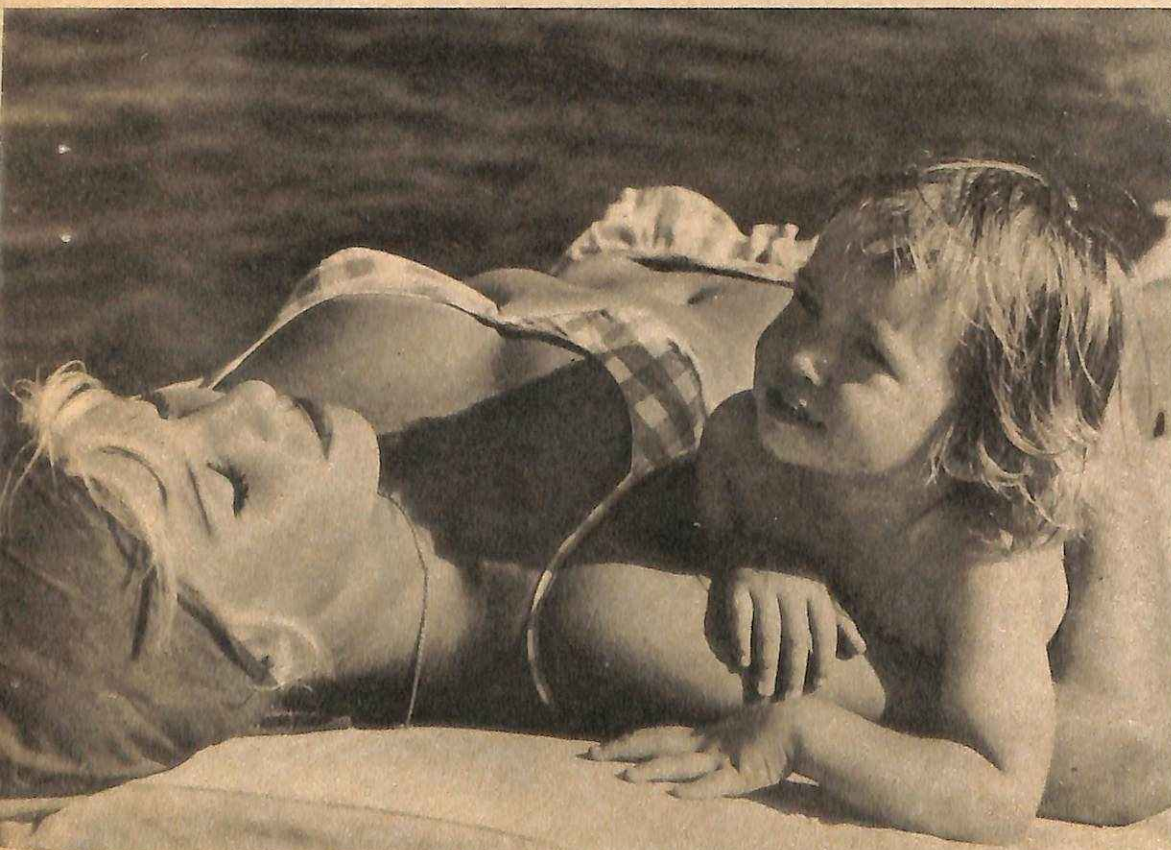
Ο ΠΥΓΜΑΛΙΩΝ και η Γαλάτειά του υπ.
 άρ. 2. 'Η 'Αννέτ τὸ δηλώνει ἀπερίφραστα.
 Ναί, ἐνδιαφέρεται πολὺ γιὰ τὸν κινημα-
 ταγράφο, ἀλλὰ μόνο κοντὰ στὸν Βαντίμ.

“Ένα παράξενο ρόλο
 κρατάει ἡ ὡραία
 'Αννέτ Στρώμπεργκ
 στὴν νέα ταινία
 τοῦ Βαντίμ
 «Τὸ αἷμα καὶ τὸ ρόδο»,
 ποὺ εἶναι ἓνα
 ρομαντικὸ
 γκράν γκινιόλ

ΕΚΕΙΝΟ ποὺ πρώτιστα ἐνδιαφέρει τὴν ὡ-
 ραία 'Αννέτ εἶναι ἡ οἰκογενειακὴ τῆς εὐτυ-
 χία, ἡ ὁποία δὲν νοεῖται γι' αὐτὴν μα-
 κρὰ ἀπὸ τὴν ἀγαπημένη τῆς Ναταλία.

ΑΛΛΩΣΤΕ, δύσκολα θὰ θυσιάζε καὶ τὴν δεύτερη ἀγαπημένη τῆς, τὴ θάλασσα. Κυριολεκτικὰ δὲν ἀπο-
 χωρίζεται τὸ Σαῖν Τροπέζ, ὅπου ἀπολαμβάνει τὸ νερὸ καὶ τὸν ἥλιο σχεδὸν ὁλόκληρο τὸν χρόνον.

Ἡ ΜΙΚΡΗ ΝΑΤΑΛΙΑ ΔΕΙΧΝΕΙ ΑΠΟ ΤΩΡΑ ΚΛΙΣΗ ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΙ ΠΛΑΝΑ

“Ένας βρυκόλακας με πολὺ σέξ!

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία! Ὁ Βαντίμ δια-
 θέτει ἐκεῖνη τὴν καταπληκτικὴν διαίσθηση,
 τὴν τύχη καὶ τὸν τρόπο τοῦ Πυγμαλῖωνος
 νὰ μεταμορφῶν ἀπλὲς κοπέλλες σὲ εἰδω-
 λα ἐκατομμυρίων ἀνθρώπων. Ὑστερα ἀπὸ
 τὴν πρώτη του σύζυγο, τὴν Μπριζίτ Μπαρ-
 ντό, μιὰ νέα διεθνὴς στάρ ἦλθε νὰ παίξῃ
 τὸ ρόλο τῆς στὸν κινματογράφο καὶ στὴ
 γαλλικὴ οἰκονομία: ἡ δεύτερη γυναίκα τοῦ
 'Αννέτ Στρώμπεργκ—Βαντίμ. Ψηλὴ καὶ ἀ-
 ἐρινη, σὰ νεράιδα τῶν παρσημιῶν τοῦ 'Αν-
 τερσεν, μετὰξένη μακρὰ μαλλιά καὶ
 μεγάλα γαλάζια μάτια ποὺ θυμίζουν λί-
 μενες τῆς πατρίδος τῆς Δανίας, ἡ 'Αννέτ
 θεωρεῖται σήμερα ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 1 ἀντί-
 παλος τῆς Μπέ-Μπέ.

Ὁ πρώτος ρόλος τῆς ἦταν στὴν ταινία
 τοῦ Βαντίμ «Ἐπικίνδυνες σχέσεις» («Εἰ-
 κὸ ν ε ς», τεύχη 224 καὶ 172).

Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἦταν μεγάλη. Ἀμερι-

κανοὶ παραγωγοὶ τοῦ κινματογράφου καὶ
 τῆς τηλεοράσεως τῆς πρότειναν δελεαστι-
 κώτατα συμβόλαια γιὰ νὰ γυρίσῃ ταινίες
 στὸ Χόλλυγουντ. Ἡ 'Αννέτ ὅμως ἀπέρρι-
 ψε ὅλες τὶς προτάσεις: «Δὲν μ' ἐνδιαφέ-
 ρει τόσο ἡ σταδιοδρομία μου, ὅσο ἡ συ-
 ζυγικὴ μου εὐτυχία, ἀπότησῃ.

Τώρα ἡ 'Αννέτ γυρίζει στὴ Ρώμη τὴ
 δεύτερη μεγάλῃ ταινία τῆς, με σκηνοθέ-
 τη, φυσικὰ, τὸν ἀντὶρα τῆς. Πρόκειται γιὰ
 τὴν ταινία «Τὸ αἷμα καὶ τὸ ρόδο», ποὺ δι-
 ασκέυσε ὁ Βαντίμ ἀπὸ ἓνα μυθιστόρημα
 ἐνδὸς 'Αγγλοῦ συγγραφέως τοῦ 18ου αἰῶ-
 νος καὶ εἶναι μιὰ ρομαντικὴ καὶ ἀνατριχι-
 αστικὴ συγχρόνως ἱστορία ἐγκράν γκινι-
 ὸλ». Ἡ 'Αννέτ στὸ φιλμ ἔχει τὸν ρόλο ἐ-
 νὸς δρυκόλακος — τοῦ... ἀραιότερου δρυ-
 κόλακος ποὺ ἔδωσε ὡς τώρα ὁ κινματο-
 γράφος, ὅπως εἶπαν ὅσοι παρακολούθησαν
 τὸ γύρισμα!

ΚΛΕΙΣΤΟΣ ΦΑΚΕΛΟΣ

του Έρλ Στάινλεϋ Γκάρντνερ

Ένα από τα άριστουργήματα του διασήμου "μάτρ" των αστυνομικών μυθιστορημάτων, με αίνιγματική πλοκή, που στρέφεται γύρω από μία κληρονομία 1.000.000 δολларίων...

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ:

Ο Ντάγκ Σέλμπυ, τέως εισαγγελέας του Μάντισον Κόουντ και ήδη ταγματάρχης, έπωφελεται μίας άδειας για να περάσει από την πόλη αυτή. Στο σταθμό συναντά την δημοσιογράφο του «Κλάριον» Σούλβια Μάρτιν και τον ηλικιωμένο δικηγόρο Α. Β. Γκέρ (που οι κακοποιοί τόν όνομάζουν επί το οικειότερον Α. Β. Γ.) και διαπιστώνει ότι μία γυναίκα, που ταξίδευε μαζί του στο τραίνο κ' είχε προκαλέσει την προσοχή του γιατί, πριν κατέβη, κορφώτισσε στο πέτο της μία άσπρη γαρβένια, είχε εκεί ραντεβού με τόν Γκέρ. Τό ίδιο κ' ένας μεσόκοπος άντρας με τσαλακαμμένο κοστούμι, που είχε κι αυτός γαρβένια στο πέτο. Ο Ντάγκ συναντάται με τόν γερο-σερίφη Ρέξ Μπράντον κι αργότερα γευματίζει με τόν Ρέξ και τήν Σούλβια σ' ένα εστιατόριο, όπου βλέπουν τόν Γκέρ να συνοδεύει μία άραιοτάτη ξανθή. Ο Φράνκ Νόρουσκ, ιδιοκτήτης του ξενοδοχείου Μάντισον, έρχεται να τους αναγγείλει πώς ένας πελάτης του, ο Φρέντ Ρόφφ, από τόν Λός Άντζελες, έπαθε συγκοπή. Ο Ντάγκ Σέλμπυ διαπιστώνει πώς υπήρχε ύδροκυάνιο στη ζάχαρη που χρησιμοποίησε στο πρόγευμά του ο Ρόφφ, άλλ' όμως έμφοβόλιν αν τόν δολοφόνησε ο Χένρυ Φάρλεϋ, τόν γκαρσόνι που τού έφερε τόν πρόγευμα. Ο Σέλμπυ μιλάει με τήν Σούλβια για τήν γυναίκα που είχε προσέξει στο τραίνο.

7

—Ναι. Ήταν τόσο ευκίνητη και φαινόταν τόσο αυταόρατη! Ήξερε ακριβώς τί έκανε κ' είχε τόν δικό της τρόπο για νά τόν κινή. Είχε λογαριάσει τά έξοδα ως τήν τελευταία δεκάρα. —Γνωρίζω αυτόν τόν τύπο τού ανθρώπου, είπε ή Σούλβια. —Κι όμως, εξακολούθησε ο Σέλμπυ, δέν είναι άπλως ένας τύπος. Είναι ένας χαρακτήρας. Αυτή ή γυναίκα έχει κάτι τόν έντελώς δικό της — κάτι τόσο ξεχωριστό κι άμερικάνικο, όσο μία έπαρχιακή έφημερίδα, αλλά — χμ, δέν μπορείς νά τήν φαντασθής άνακατωμένη σέ μία ύπόθεση εγκλήματος! —Έτσι πιστεύω κ' εγώ. —Κ' ίσως νά μήν είναι, εξακολούθησε ο Σέλμπυ. Άλλά πρέπει άσφαλώς νάχη κάποια τυχαία σχέση μ' αυτή τήν ύπόθεση... Θά έβινα πολλά για νά μάθω τί κρύβεται πίσω από αυτές τίς άσπρες γαρβένιες, καθώς και για τόν έρχομό τού Α.Β. Γκέρ στο σταθμό. —Αυτό δέν θα τόν μάθης ποτέ άπ' τόν Α.Β. Γκέρ.

Ο Σέλμπυ είπε, με όνειροπόλο ύφος: —'Ας υποθέσουμε ότι ο Ρόφφ σκόπευε νά συναντήσει αυτούς τούς δύο ανθρώπους που έρχόντουσαν μέ τόν τραίνο. 'Ας υποθέσουμε ότι ο Ρόφφ παράγγειλε τήν άσπρη γαρβένια για νά μνησθή τούς μάρτυρες μόλις θά έρχόταν τόν τραίνο. —Τους μάρτυρες, Ντάγκ;

—Πρέπει νά ήσαν μάρτυρες, είπε ο Σέλμπυ. Δέν μπορώ νά τούς άποδώσω καμιά άλλη ιδιότητα. —Μάρτυρες σέ τί πράγμα, Ντάγκ; —Μακάρι νά ήξερα. —Λοιπόν, άς υποθέσουμε πώς ήταν μάρτυρες. Τότε, τί συνέβη; —Τότε τούς παρέλαβε άπλούστατα ο Α.Β. Γκέρ και τούς έμπελεξε στά δίχτυα του. —'Η Σούλβια Μάρτιν άκούμπησε τόν πηρούνι και καί τόν μαχαίρι της προσεκτικά στο πιάτο της. —Ντάγκ, καταλαβαίνεις τί είναι αυτό που λές; —Τί; —Αυτό σημαίνει πώς ο Γκέρ πρέπει νά ήξερε πώς ο Ρόκ ήταν νεκρός και δέν μπορούσε νά πάη στο σταθμό. Θά πρέπει νά ήξερε πώς ήταν έντελώς άσφαλής φορώντας τήν άσπρη γαρβένια κ' έμφανίζόμενος στη θέση εκείνου που οι μάρτυρες περιμεναν πώς θά συναντούσαν. —'Αν παραδεχτούμε πώς είναι μάρτυρες, είπε ο Σέλμπυ. —Μά, Ντάγκ, δλ' αυτά θά σημαίνουν πώς ο Γκέρ είναι άνακατεμένος σ'αυτό τόν έγκλημα ως τόν λαμό!

Ο Σέλμπυ είπε επιφυλακτικά: —'Εγώ μιλώ άπλως για τόν Ρόφφ τώρα και για τήν ατία που τόν έκανε νά παραγγείλει τήν γαρβένια. —'Εξακολούθησε, Ντάγκ. —'Όταν σκεφτής τά πράγματα λογικά, εξακολούθησε ο Σέλμπυ, βλέπεις πώς ή ιστορία τού Γκέρ γι' αυτό που συνέβη στους δύο εκείνους επιβάτες τού τραίνου είναι μάλλον έλαστική όσον άφορά τόν στοιχείο τού χρόνου. —Νά έχης έμπιστοσύνη στόν Α.Β. Γκέρ γι' αυτό, είπε ή Σούλβια. 'Αν σου δώση μία εξήγηση, θά τήν κάνη νά φανεί λογική όσην ώρα σου μιλά, αλλά όταν άπομακρυνθής άπό κοντά του, θ' άνακαλύψης πώς άφησε για τόν έαυτό του ένα σωρό διεξόδους. —'Ας υποθέσουμε ότι πήρε τούς δύο αυτούς ανθρώπους άπ' τόν τραίνο. Πώς πήγε ίσα στόν σταθμό τού λεωφορείου, πώς έμεινε εκεί πέντε ή δέκα λεπτά ίσως, κ' έπειτα βγήκε από κει κ' άρχισε νά ψάχνη στά έστιατόρια, προσπαθώντας νά βρη τήν 'Ανίτα 'Ελντον. Μεσολαβεί άρκετός χρόνος, τόν οποίο δέν έξηγει... Και δέν νομίζω πώς ο Γκέρ θά μπορούσε νά ελκε μάθι στόν σταθμό τού λεωφορείου πώς τόν πρόσωπο που ζήτησε είχε πάει σέ κάποιο έστιατόριο, έκτος άν ή νέα είχε αφήσει κάποιο μήνυμα γι' αυτόν... Κανείς εκεί δέν θά ήξερε...

—Πού θέλεις νά καταλήξης, Ντάγκ; —'Αναρωτιέμαι, είπε ο Σέλμπυ, άν ή έρευνα τού Γκέρ για τήν πελάτιδα του δέν συμπεριελάμβανε και μία έπίσκεψη στο ξενοδοχείο. —Κι άν υποθέσουμε πώς πραγματικά πήγε κ' εκεί; —Είναι πολύ πιθανόν, είπε ο Σέλμπυ, νά συνάντησε εκεί τόν Χένρυ Φάρλεϋ.

—'Όποτε νομίζεις πραγματικά πώς ο Φάρλεϋ δηλητηρίασε τόν Ρόφφ; —Δέν ξέρω, είπε ο Σέλμπυ σκεπτικά. Προσπάθω μονάχα ν' άνασχηματίσω τίς κινήσεις τού Γκέρ. 'Εγώ... —'Ακουσάν δήματα νά πλησιάζουν. Ο Σέλμπυ σηκώθηκε για νά μνησθή νά δη πάνω άπ' τόν χώρο, όπου ήταν άπομονωμένο τόν τραπέζι του, και ελτε: —Είνα ο Ρέξ. Φαίνεται έξω φρενών. —Ο Μπράντον ελδε τόν νόημα τού Σέλμπυ κ' ήρθε πρós τόν μέρος του. —Λοιπόν; τόν ρώτησε ή Σούλβια Μάρτιν. —Δέν έχω νά πώ τίποτα, άπάντησε ο Μπράντον. Τό πρόσωπό της κοκκίνισε: —'Εννοείς πώς δέν πρόκειται νά πής σέ μένα... —'Οχι, είπε ο Μπράντον. 'Επαναλαμβάνω τά λόγια της: «Δέν έχω νά πώ τίποτα». —Δέν θέλησε νά πη για τόν τηλεφώνημα; άναφώνησε ο Σέλμπυ μέ δυσιπυστία. —'Ακριβώς. —Τίποτα άπολύτως. —Δέν έχω νά πώ τίποτα. Αυτό ήταν τόν μόνο που ελχε νά πη... Τό πρόσωπο τού Σέλμπυ έδειχνε πόσο ήταν εξαφνιασμένος. —Δέν μπορώ νά τόν πιστέψω, Ρέξ. —Τής είπες τί ακριβώς είχαμε άποκαλύψει; ρώτησε ή Σούλβια. —Τής ελτα πώς ήθελα νά μάθω για μία τηλεφωνική συνδιάλεξη που είχε χθές τόν βράδυ με τόν Φρέντ 'Άλμυτον Ρόφφ. Έκανε πώς δέν ήξερε για τήν πράγμα μιλούσα. Τής ελτα τότε πώς ήταν έντελώς εξακριβωμένο πώς είχε μιλήσει με τόν γραφείο της επί είκοσι λεπτά, πώς είχε έπειτα πληρώσει τόν ξενοδοχείο του και πώς είχε πάρε τόν πρώτον λεωφορείο για τόν Μάντισον Σίτυ. Τής έξηγησα πώς είχε έρθει στό ξενοδοχείο έδω κ' είχε δολοφονηθή και πώς εγώ είχα άναλάβει τήν έξιχνίαση τού έγκλήματος κ' ήθελα νά μάθω κάτι τι που θά μπορούσε ίσως νά με βοηθήσει... —Και λοιπόν; —Μέ άκουσε όσπου νά τελειώσω, έκανε νά πη κάτι, μά έπειτα συγκρατήθηκε, σκέφτηκε ένα λεπτό, μέ κοίταξε ίσα στά μάτια και ελτε: «Δέν έχω νά πώ τίποτα». —Τί έκανες τότε; ρώτησε ο Σέλμπυ. Κάθισε Ρέξ και πάρε κάτι νά πής... —'Οχι, ευχαριστώ. Θά πάω σπίτι. Τό φαγητό μου μέ περιμένει εκεί. —Καλά, καθώς και πιές ένα καφέ... —'Οχι, ευχαριστώ. Έχετε νά συζητήσετε κ' ή γυναίκα μου περιμένει. Σκέφτηκε νάρθω νά σάς τόν πώ. —Δέν μπορώ νά τόν πιστέψω, είπε ο Σέλμπυ. —'Εγίνα έξω φρενών, παραδέχτηκε ο σερίφης. Τής μίλησα έξω άπ' τά δόντια. Στην άρχή δέν μπορούσα πραγματικά νά πιστέψω σ' αυτήν, αλλά νά, μά έπειτα θυμάμαι και τής τά ελτα άπ' τήν καλή...

—'Ήταν μήπως και κανείς άλλος μαζί της; ρώτησε ο Σέλμπυ. —Μία γυναίκα —μία συμπαθητική γυναίκα γύρω στα έξηντα. Δέν μέ σύστησε. —'Ενας μητρικός τύπος μέ άσπρα μαλλιά; ρώτησε ο Σέλμπυ. —Ναι. Γιατί; —'Υποθέτεις πώς ή παρουσία αυτής της γυναίκας είχε καμιά σχέση με τήν άρνησή της νά σου δώση πληροφορίες; —Δέν μπορώ νά καταλάβω γιατί θά είχε, έλπε ο σερίφης. Άλλωστε, ακόμα κ' αν ήταν έτσι, δέν χρειαζόταν ν' άπαντήση μ' αυτό τόν τρόπο! Θά μπορούσε νά πη σ' αυτή τή γυναίκα νά περάση στο άλλο γραφείο και νά περιμένει εκεί ένα λεπτό ή θά μπορούσε νά μέ πάρη έμένα εκεί... Πριν άρχίσω νά μιλώ, τής έδωσα κάθε ευκαιρία ν' άπαλλαγί άπ' τήν πελάτισσά της, τής ελτα πώς ήθελα νά τήν ρωτήσω κάτι και πώς δέν ήθελα νά τήν διακόψω άπ' τή δουλειά της, αλλά διαζόμουν. Έκείνη όμως επέμενε νά τής πώ, τι ελχα νά τής πώ κ' έτσι τής τόν ελτα. —'Όποτε, λοιπόν, έκανε ή Σούλβια, δέν θά φερόταν χειρότερα μαζί μου! Θά τής πάρω συνέντευξη για λογαριασμό τής έφημερίδας μου... —'Όπως βλέπω εγώ τά πράγματα, ελτε ο Μπράντον, είτε προσπαθεί νά καλύψη κάποιον, και σ' αυτή τήν περίπτωση θά βρη άσχημα τόν μυλό της, ή αυτό τόν τηλεφώνημα τής άποκάλυψε κάτι που φοβάται μήπως μαθευτή. —Αυτό θά είναι, ελτε ο Σέλμπυ. Καμμένη 'Ινέξ! Φαντάζομαι πώς θά βρούκεται σέ πολύ δυσκολή θέση. —Καμμένη 'Ινέξ! Έξασπασε ή Σούλβια. Γνωρίζε άκριά καλά τόν Ρέξ Μπράντον, ώστε αν είχε νά πη κάτι τόν έμπιστευτικό, θά μπορούσε νά τόν πάρη κατά μέρος και νά τού τόν πη, προσθέτοντας πώς δέν ήθελε νά γίνη γνωστό καί... —Ο Σέλμπυ κούνησε τόν κεφάλι του. —Δέν είμαι καί τόσο βέβαιος. Θά τόν έκανε ίσως άν έπρόκειτο για δική τής μόνο συμφέροντα, αλλά είναι δικηγόρος κ' αντιπροσωπεύει πελάτες. —Χμ, έκανε ο Μπράντον. 'Εγώ πηγαίνω σπίτι... —'Όπως έστρωσε τόν κρεβάτι της, έτσι θά κοιμηθί! 'Αν άνακαλύψω για τί πράγμα έγινε ασήλη τηλεφωνική συνδιάλεξη, θά τόν διαδώσω σ' όλο τόν κόσμο... —Θά δημοσιευθή στην πρώτη σελίδα της «Κλάριον», συμπλήρωσε ή Σούλβια μ' ένα χαμόγελο, καθώς ο Μπράντον δίσταζε ν' άποτελειώση τή φράση του. —Ο Μπράντον χαμογέλασε και στούς δύο τους, λέγοντας: —Και τώρα, πηγαίνω... —Πες στη γυναίκα σου πώς θάρθω νά τή δω, ελτε ο Σέλμπυ. —Θά τής τόν πώ. Θά σέ περιμένει. Φέρε και τή Σούλβια μαζί σου. —'Η Σούλβια γέλασε. —'Εγώ είμαι μία εργαζόμενη γυναίκα, αλλά άν θά καταφέρω, θάρθω. Τό άκωμπο βάδισμα τού Μπράντον, καθώς έβγαινε από τόν έστιατόριο, έδειχνε πώς εξακολουθούσε νά είναι θημωμένος. —'Ας εξαγορεύσουμε τώρα σ' εκείνους τούς δύο μάρτυρες, ελτε ο Σέλμπυ. Τί κάνετε για νά τούς άνακαλύψετε, Σούλβια; —Ζήτησα πληροφορίες στούς σταθμούς τών λεωφορείων και τού τραίνου, στα ξενοδοχεία και στις πανσιόν, αλλά παντού χωρίς καμιά επιτυχία. —Μπόρεσες νά τούς περιγράψης καλά; —Θέε μου, θά μπορούσα σχεδόν νά τούς ζωγραφίσω! Τους ελχα κοιτάξει πολύ καλά, γιατί μου είχε κινήσει τόν ενδιαφέρον ή περίπτωση τους. —'Ας κάνουμε λιγάκι τήν έρεασία ενός ντετέκτιβ, Σούλβια, ελτε ο Σέλμπυ. Τά μάτια της έλαμψαν. —Τό ήξερα πώς θά μου τόν έλεγες αυτό ή μάλλον τόν ήλπιζα. —Ο Σέλμπυ χαμογέλασε. —'Ας άρχίσουμε μέ μία δοκιμαστική ύπόθεση. 'Ας υποθέσουμε πώς ή συνάντηση τού Γκέρ στο σταθμό μέ τούς δύο αυτούς ανθρώπους δέν ήταν τυχαία. 'Ας υποθέσουμε πώς ο Ρόφφ ήταν εκείνος που άρχικα σκόπευε νά τούς συναντήσει — πώς ή παρουσία τού Ρόφφ έδω είχε κάποια σχέση με αυτή τήν ύπόθεση της διαθήκης... —'Αναγορεύεις πάλι σ' αυτή τήν ύπόθεση, Ντάγκ; —'Η συζήτηση μέ τήν 'Ινέξ Στάπλετον μου φαίνεται άκαταμάχητο έπαγγελμα, ελτε ο Σέλμπυ. —Χμ... Ναι, αλλά ή 'Ινέξ θά μπορούσε ν' αντιπροσωπεύσει έναν πελάτη για κάποιο άλλο έγκλημα —για μία ύπόθεση διατροφής, λόγου χάριν.

—Τό μόνο που κάνω ως τώρα είναι νά βασίζομαι σέ ύποθέσεις, ελτε ο Σέλμπυ. Μπορεί νά έχω άδικο. Μπορεί όμως και ν' άποδειχτή πώς έχω δίκιο... Άλλά πρώτα, άς πάρουμε μερικές ύποθέσεις που φαίνονται λογικές κ' άς τίς δάλωμε σέ μία μεθοδική σειρά. —Καλά. Έκανες μία ύπόθεση. Φαίνεται λογική. Κ' έπειτα; —Μού φαίνεται πώς μπορούμε νά υποθέσουμε πώς αυτοί οι δύο άνθρωποι που κατέβηκαν άπ' τόν τραίνο και συναντήθηκαν με τόν Γκέρ ήσαν μάρτυρες για κάποιο ζήτημα. Σ' αυτή τήν περίπτωση ή είναι μάρτυρες εύνοικοι για τόν Γκέρ ή τόν αντίθετο. —'Η πύδ λογική εξήγηση είναι πώς ήταν μάρτυρες δυσμενείς για τόν Γκέρ. Τότε ο Γκέρ θά ήθελε νά τούς βγάλη άπ' τή μέση όσπου νά βγη ή άπόφαση της διαθήκης. —'Αλλά άς υποθέσουμε πώς ήταν μάρτυρες εύνοικοι για τόν Γκέρ. Τότε ή πύδ λογική κίνηση τού Γκέρ θά ήταν νά έτοιμάση ένα είδος ένόρκου μαρτυρίας των κ' έπειτα νά λάβη λογικές προφυλάξεις για νά μήν τούς δωροδοκήση κανείς όσπου νάρθη ή ώρα νά παρουσιαστούν στό δικαστήριο. —Ο Σέλμπυ περίμενε ν' άκούση τόν σκόλιο της Σούλβιας. —'Αλλά αν ήταν δυσμενείς μάρτυρες, Ντάγκ, θά άφηναν τόν Γκέρ νά τούς άπομακρύνη από έδω; —Αυτό εξαρτάται άπ' τόν άν έκτιμούσαν τή σημασία της μαρτυρίας των. —'Αλλά νομίζεις πώς ο Γκέρ θά έπωφελετό ενός έγκλήματος... —Μή μέ παρεγγής, Σούλβια. Έκείνο που σκέπτομαι είναι ή πιθανότητα νά συνεργαστούν ο Φρέντ 'Άλμυτον Ρόφφ με τόν Α.Β. Γκέρ. 'Ας υποθέσουμε πώς ο Ρόφφ έπρόκειτο νά πάη νά προύπανθήσει κάποιον στο σταθμό τού τραίνου και πώς ο Γκέρ δέν τόν έμπιστευόταν έντελώς και τόν παρακολουθούσε. Ο Ρόφφ δολοφονήθηκε από κάποιο πρόσωπο ή πρόσωπα, που ή ταυτότητά τους μάς είναι άγνωστη. 'Ας υποθέσουμε πώς αυτό τόν γκαρσόνι, ο Χένρυ Φάρλεϋ, γύρισε πίσω νά πάρη τόν δίσκο και βρήκε τόν Ρόφφ έατλωμένο νεκρό στο πάτωμα. 'Εξ αίτίας τού σκοτεινού παρελθόντος που ήταν φυσικό νά μη θέλη νά είναι εκείνος που άνακαλύψει τόν πτώμα. Αυτό, βέβαια, μέ τήν προϋπόθεση πώς δέν είχε καμιά σχέση με τόν έγκλημα... Σ' αυτή τήν περίπτωση, τί νομίζεις θά έκανε; —'Εννοείς πώς έστρεξε διαστικά έξω άπ' τόν δωμάτιο, πήγε στο πρώτο τηλεφώνον που βρήκε μπροστά του και τηλεφώνησε στόν Γκέρ για νά τού πη πώς ήθελε νά τόν δη; —Κάτι τέτοιο. Ίσως νά ήξερε, αλλά ίσως και νά μήν ήξερε ότι ο Γκέρ και ο Ρόφφ είχαν κάποια σχέση... —'Η Σούλβια Μάρτιν κούνησε σκεπτικά τόν κεφάλι της. —Ο Φάρλεϋ, λοιπόν, ελτε στόν Γκέρ πώς ο Ρόφφ ήταν νεκρός. Ο Γκέρ ελτε στόν Φάρλεϋ νά τόν άποσιωπήσει και τόν σύστησε, άν τόν έπανε ή άστυνομία, νά μήν πη τίποτα, αλλά νά τηλεφωνήσιν στόν Γκέρ. Τότε θά έμφανίζόταν ο Γκέρ, θά προσποιόταν πώς μάλλον τόν άνθρωπο έπειδή είχε άποσιωπήσει τήν ιστορία τού άπ' τήν άστυνομία και θά ζήτησε συγγνώμη από μέρους τού πελάτου του.

—Και γιατί θά τόν έκανε αυτό, Ντάγκ; —Φοδόνταν μήπως κινή καμιά δήλωση ο Φάρλεϋ. Ο Γκέρ θά πήγαινε στόν Μπράντον, μέ πολύ άπολογητικό ύφος, για νά τού πη ποιά θά ήταν ή έκδοχή τού Φάρλεϋ αν είχε μιλήσει κ' έπειτα νά ζητήσει άμέσως ένα έλασμα συλλήψεως και νά πη στόν Φάρλεϋ πώς δέν χρειαζόταν πιά νά προσθέσει τίποτ' άλλο, γιατί τόν είχε πη ο ίδιος όλα γι' αυτόν. —'Η Σούλβια κούνησε τόν κεφάλι της. —Μ' έπεισες, Ντάγκ. Τί σκοπεύεις νά κάνω με; —Στη μία περίπτωση, ελτε ο Σέλμπυ, οι μάρτυρες κρατούνται σέ κάποιο άπομακρυνμένο ξενοδοχείο. Στην άλλη, ίσως νά τούς ώδήγησαν σέ κάποια κοντινή πόλη και νά τούς έβαλαν σ' ένα λεωφορείο για κάποιο μακρινό μέρος. Πόση δενζίνη έχεις, Σούλβια; —'Αρκετή, ελτε εκείνη σπρώχνοντας τόν πιάτο της. Πότε ξεκινάμε; —'Αμέσως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ

Τό «Παλάς 'Οτέλ», στη Φλόρα Βίστα, ήταν ένα τρομόφορο κτίριο περαιοποιημένο από τεράστια δέντρα. Οι μακρυνές και μεγάλες θεράντες του, οι θόλοι και τά σκαλιστά τόν μπαλκόνια ήταν σιωπηλοί μάρτυρες μίας ξεπερασμένης σχολής άρχιτεκτονικής. —'Ηταν σχεδόν έντεκα ή ώρα όταν ο Σέλμπυ κ' ή Σούλβια Μάρτιν μπήκαν στο ψηλοτάβανο χώλ τού ξενοδοχείου. Τά φώτα είχαν κιάλας χαμηλώσει και μόνο ένα μικρό μέρος όπου βρισκόταν τόν γραφείο ήταν δυνατά φωτισμένο. —'Η μονότονη ενανάληψη μιάς έρωτήσεως, που είχε γίνει ως τώρα χωρίς κανένα άποτέλεσμα, έδινε στη φωνή τού Ντάγκ έναν άνέκφραστο τόνο: —Μήπως ήθε σήμερα έδω μία γυναίκα, ντυμένη στα μαύρα, γύρω στα έξηντα ή έξηνηταπέντε, μέ μαλλιά γκριζά αλλά όχι έντελώς άσπρα, μέ μαύρα μάτια και φορώντας, ίσως, μία άσπρη γαρβένια στο κοράκι της; 'Εδω είναι ή δεσποινίς Μάρτιν της έφημερίδας «Κλάριον», τού Μάντισον Σίτυ, και προσπαθώμε νά... —Φαντάζομαι πώς έννοείτε τήν Χάτι 'Ιρβιν, δέν είναι έτσι; —'Απλώς πώς είναι από κάποιο μέρος τού Κάνσας; ρώτησε ο Σέλμπυ ξαφνικά, μέ κάποια έκπληξη στη φωνή του. —'Απ' τόν 'Εμπάλαμ τού Κάνσας, μάλιστα. —Ο Σέλμπυ κατέβαλε μεγάλη προσπάθεια για νά κινή τόν ένθουσιασμό άπ' τή φωνή του. —Θά θέλαμε νά τής μιλήσουμε. Μήπως είναι στο δωμάτιό της; —Είναι στο δωμάτιό της και θά βρούκεται μάλλον στό κρεβάτι της, ελτε ο ύπάλληλος. —'Ηταν κάτω στο χώλ πρίν από μία ώρα κ' ελτε πώς ήταν καιρός νά πάη νά κοιμηθί. —Τηλεφωνήστε της, ελτε ο Σέλμπυ, κ' έπειτα ρώτησε: Είναι άνάγκη! —Ο ύπάλληλος δίστασε ένα λεπτό, μά έπειτα σήκωσε τόν τηλεφώνον και περιμένε: —Σέ κανένα δύο δευτερόλεπτα ελτε: —Κυρία 'Ιρβιν, είναι δύο άνθρωποι στο χώλ που θά ήθελαν νά σάς δουν... Ναι... Ένας άν-

Στην έδοχή των έγκληματων καταμνήσεων
Τρέξε μαζί έυδμήσεις !!!
TOP Star
Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΕΛΒΕΤΙΚΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ ΜΕ:
1 Ρυθμιστήν κοπτικής ταχύτητας που δίδε πρώτην φοράν προσαρμόζει τήν κοπτικήν Ικανότητα πρós οίανδήποτε διάπασιν έπιδερμίδος και τριχών.
2 'Οδοντωτόν κοπτικόν σύστημα μοναδικώς δομημένον (τέλειος ατοματισμός διὰ τας μικρές και άνωμάλους τριχάς).
3 'Εναλλασσόμενος κεφαλής διαφορετικών πλεγμάτων που επιτυγχάνουν ταχύτατον και τέλειον έξορισμόν -θαδύτατο άνετο κι εύκολο.
Η TOP Star ή φανορί των ηλεκτρικών έυριστικών μηχανών άψηλής ποιότητος είναι συγκριτικώς ή φθηνότερα όλων
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: ΑΛΕΞ-ΠΑΠΑΧΕΙΜΟΝΑΣ & ΣΙΑ 'Αγχ. Βλάχου 6 - 'Αθήναι - Τηλ. 25377

δρας και μιὰ γυναίκα... Λένε πώς είναι ανάγκη... Πολύ καλά, θά τους τὸ πῶ.

Ἀκούμπησε τὸ ἀκουστικό και εἶπε:

—Μοῦ εἶπε νὰ περιμένετε πέντε λεπτά κ' εἴ-
πειτα ν' ἀνεβῆτε στὸ δωμάτιό της. Εἶναι στὸ
302.

Ὁ Σέλυπυ τὸν εὐχαρίστησε. Ἐνοιῶσε τὰ δά-
χτυλα τῆς Σύλβιας Μάρτιν νὰ πιέζουν τὸ μπρά-
τσο του, πάνω ἀκριβῶς ἀπ' τὸν ἀγκῶνα.

—Μήπως ἔχετε και κανέναν ἀντρα ἀπὸ τὸ Κάν!
σας; ρώτησε. Κάποιον πὺ ἦρθε σήμερα. Εἶναι
περίπου...

—Κανείς ἄλλος ἀπ' τὸ Κάνσας δὲν ἦρθε σή-
μερα. Ἦρθαν μόνο δυὸ ἄνδρες. Ὁ ἓνας εἶναι
ἓνας περιοδεύων πιασιᾶ ἀπ' τὸν Ἅγιο Φραγκίσκο
κι ὁ ἄλλος εἶναι ἀπ' τὸ Ντένβερ. Γνωρίζω ἀρκε-
τὰ καλά τὸν περιοδεύοντα πιασιᾶ. Ὁ ἄνθρωπος
ἀπ' τὸ Ντένβερ μοῦ εἶναι ἀγνωστος.

—Μήπως εἶναι κοντόχονδρος, πάνω ἀπὸ πενήν-
τα χρονῶν...

—Ὁχι, εἶναι τριανταπέντε χρονῶν περίπου, μὲ
μαύρα μαλλιά και γκριζὰ μάτια...

—Δὲν νομίζω νὰ εἶναι ὁ ἄνθρωπός μας, εἶπε
ὁ Σέλυπυ. Θὰ μπορέσωμε ἴσως νὰ μάθωμε αὐτὸ
πὺ θέλωμε ἀπ' τὴν κυρία Ἰρβιν.

Ὁ Σέλυπυ ἀπομακρύνθηκε ἀπ' τὸ γραφεῖο και
ὠδήγησε τὴν Σύλβια Μάρτιν σ' ἓναν πέτσινο κα-
ναπέ πὺ ἦταν στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ τεραστίου
χώλλ κι ὅπου δὲν θὰ μπορούσε νὰ τοὺς ἀκούη ὁ
ὑπάλληλος τοῦ ξενοδοχείου.

Ἡ Σύλβια κάθησε στὸ στρογγυλὸ χέρι τοῦ
καναπέ:

—Θεέ μου, Ντάγκ, ἔχω τρομερὴ ἔξαψη γιὰ
νὰ μπορέσω νὰ καθήσω και νὰ ξεκουρασθῶ! Δὲν
θὰ εἶναι θαυμάσιο ἀν μπορούμε νὰ δοῦμε κάτι
πὺ νὰ συνδέη τὸν Γκέρ μὲ τὸ ἔγκλημα αὐτὸ
καί...

—Μὴν προτρέχης τόσο, τὴν προειδοποίησε ὁ
Σέλυπυ. Τὸ μόνο πὺ ἔξορμε ἀπὸ τὴ στιγμή εἴ-
ναι ὅτι ἔχομε ξεκινήσει μὲ δάσεις ἐντελῶς ὑποθε-
τικές... Πρέπει τώρα νὰ χρησιμοποιήσωμε ὅσο

μπορούμε καλύτερα τὰ μάτια μας, τ' αὐτιά μας
και τὰ κεφάλια μας...

—Τουλάχιστον ἂς ἀνακαλύψωμε τί εἶχε νὰ πῇ
ὁ Γκέρ σ' αὐτὴ τὴ γυναίκα. Αὐτὸ και μόνο θ' ἀ-
ξίζει τὸν κόπο μας!

—Ἐλα τώρα, ἂς ἀνεβῶμε ἀπάνω. Ὡσπου νὰ
φτάσωμε θὰ ἔχουν περάσει τὰ πέντε λεπτά πὺ
μᾶς εἶπε νὰ περιμένωμε.

Μπήκαν στὸν ἀνελκυστήρα κι ἀνέβηκαν ὡς τὸ
τρίτο πάτωμα. Ὁ Σέλυπυ χτύπησε τὴν πόρτα τοῦ
δωματίου 302.

Ἡ Χάττι Ἰρβιν ἦταν φανερό πὺ θὰ θοισκό-
ταν στὸ κρεβάτι δταν χτύπησε τὸ τηλέφωνο, ἀλλὰ
εἶχε κάνει ὅλες τὶς προετοιμασίες πὺ χρειαζόντου-
σαν γιὰ νὰ δεχτῇ τοὺς ἐπισκέπτες της. Εἶχε χρη-
σιμοποιήσει τὸ σύντομο αὐτὸ διάστημα γιὰ νὰ
στρώσῃ τὸ κρεβάτι της και νὰ λιώσῃ τὴν κου-
βέρτα. Εἶχε φορέσει ἓνα φόρεμα, ἂν και στὰ πό-
δια της εἶχε ἀκόμη παντόφλες, και τὰ γκριζὰ της
μαλλιά ἦταν χτενισμένα. Τὰ μαύρα μάτια της κοι-
τάζαν τοὺς ἐπισκέπτες της μὲ περιέργεια κ' εἴπειτα
φωτίστηκαν καθὼς κοιτάζαν τὸν Ντάγκ Σέλυπυ.

—Τί ἐπληξῆ! ἀναφώνησε.

Ὁ Σέλυπυ χαμογέλασε.

—Ἡμουν στὸ τραῖνο μαζί σας, κυρία Ἰρβιν.

—Σὰς θυμάμαι. Σὰς πρόσεξα δυὸ-τρὶς φο-
ρές. Ἐχῶ ἓναν ἐγγονὸ στὸ στατό. Ἀπλὸς στρα-
τιώτης, ἀλλὰ εἶναι ἓνα πολὺ καλὸ παιδί... Δὲν τὸν
ἔχω δὴ μὲ τὴ στολή του, ἀλλὰ στοιχηματίζω πὺς
θὰ εἶναι πραγματικὰ ὁμορφος. Εἰστε... λοχαγός;

—Ταγματάρχης, εἶπε ὁ Σέλυπυ. Κι αὐτὴ εἴ-
ναι ἡ δεσποινὶς Σύλβια Μάρτιν. Εἶναι δημοσιογρά-
φος.

—Ὡστε εἶναι δημοσιογράφος, ἔ; Δὲν κάθε-
στε; Πὺς συνέβη νὰ μὲ δοῖτε ἐδῶ και τί θέ-
λετε;

—Μιὰ μικρὴ πληροφορία μόνο, εἶπε ὁ Σέλυπυ.
Βλέπετε, ἡ δεσποινὶς Μάρτιν ἐργάζεται στὴν ἐφη-
μερίδα τοῦ Μάντισον Σίτυ και κατεβήκατε στὸ
σταθμὸ τοῦ Μάντισον Σίτυ.

—Σωστά. Αὐτὸ ἔγινε σήμερα τὸ πρωί, γύρω

στὶς δέκα και σαράντα, νομίζω. Θὰ ἔπρεπε νὰ
φτάσωμε στὶς δέκα και τριάντα, ἀλλὰ τὸ τραῖνο
εἶχε ὀχτώμισι λεπτά καθυστέρηση.

—Μάλιστα, εἶπε ὁ Σέλυπυ, χαμογελώντας στὴ
Σύλβια Μάρτιν. Ἐχετε φίλους στὸ Μάντισον Σί-
τυ, κυρία Ἰρβιν;

—Θεέ μου, πὺς εἶναι δυνατόν νὰ ἔχω φίλους
στὸ Μάντισον Σίτυ; Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ στὴ ζωὴ
μου πὺ δγαίνω ἔξω ἀπ' τὸ Κάνσας, ἐκτὸς ἀπὸ
μιὰ φορὰ πὺ πῆγα στὴν Ἀϊόβα!

—Ἀλλὰ κάποιος ἦρθε νὰ σᾶς προῦπαντήσῃ
στὸ σταθμὸ, δὲν εἶναι ἔτσι; εἶπε ὁ Σέλυπυ.

—Ὡ, ναί. Ἦταν ἓνας ἄνθρωπος ἀπ' τὸ γρα-
φεῖο τουρισμοῦ. Χμ, νομίζω ὅμως πὺς δὲν ἦταν...
Φαίνεται πὺς εἶχε γίνει λάθος.

—Μάθατε τ' ὄνομά του; ρώτησε ὁ Σέλυπυ.

—Ὁχι, δὲν τὸ ἔμαθα Βλέπετε, ἔγινε κάποιος
μπερδεμα.

—Θὰ μπορούσατε νὰ μᾶς πῆτε τί ἀκριβῶς
συνέβη, κυρία Ἰρβιν; ρώτησε ἡ εὐγενικὴ φωνὴ
τῆς Σύλβιας Μάρτιν.

—Χμ, ἔκανε ἡ γυναίκα. Βλέπετε, δταν κέρδι-
σα αὐτὸ τὸ ταξίδι στὴν Καλιφόρνια...

—Κερδίσατε ἓνα ταξίδι στὴν Καλιφόρνια; τὴν
διέκοψε ἡ Σύλβια.

Ἡ ἡλικιωμένη κυρία κούνησε τὸ κεφάλι της
καταφατικὰ και τὸ ἔφος της ἔδειχνε μεγάλῃ ἱκα-
νοποίησι.

—Μάλιστα.

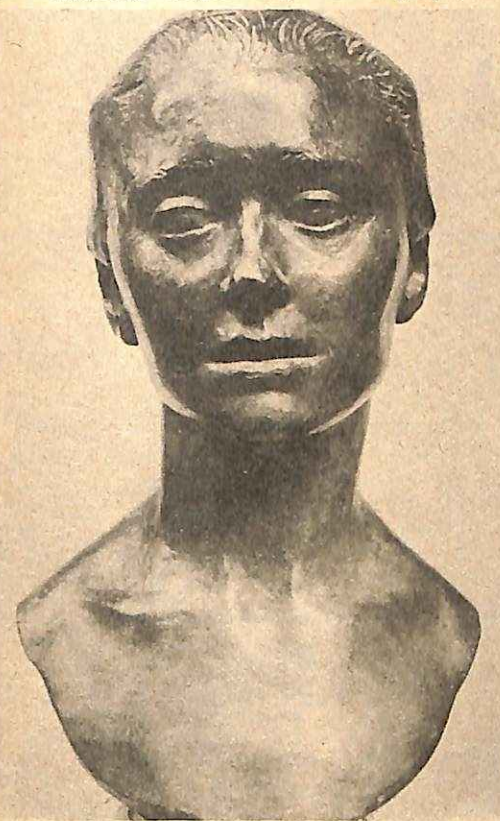
—Πέστε μας πρῶτα καλύτερα τί συνέβη δταν
φτάσατε στὸ Μάντισον Σίτυ, εἶπε ὁ Σέλυπυ. Νο-
μίζω πὺς φορέσατε στὸ κορσὰς τοῦ φορέματός
σας μιὰ λευκὴ γαρδένια λίγο πρὶν κατεβήτε ἀπὸ
τὸ τραῖνο, δὲν εἶναι ἔτσι;

—Σωστά.

—Καί τὸ κάνατε αὐτὸ γιὰ νὰ μπορέσατε νὰ
συναντήσατε κάποιον; Ἐπρόκειτο κανεὶς νὰ σᾶς
ἀναγνωρίσῃ ἀπ' τὴν γαρδένια;

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΕΝΤΥΠΩΣΗ προκάλεσαν στὸ φιλότεχνο
παρισινὸ κοινὸ οἱ μορφές τοῦ Κωστή —ἔ-
νας συνδυασμὸς κλασσικῆς ἡρεμίας και μα-
ζὺ σύγχρονης ἐκφραστικῆς τελειότητος. ↓

←
ΕΝΑ ΠΟΙΚΙΛΟ σὲ θέματα και ἀνα-
ζητήσεις ἔργο παρουσίασε ὁ Ἑλλη-
νας γλύπτης, γιὰ πρώτη φορὰ μετὰ
ἀπὸ 30 ἔτη δημιουργικῆς ἐργασίας.

ΣΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ τοῦ Κωστή
συνεχίζεται μιὰ δημιουργικὴ παρά-
δοση πὺ, ἀντίθετα ἀπὸ τὶς ἀντιλή-
ψεις τῆς ἐποχῆς, κρατᾷ τὶς ρίζες
↓ τῆς ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ τέχνη.

Ο ΓΛΥΠΤΗΣ ΚΩΣΤΗΣ ΕΚΘΕΤΕΙ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΕΝΑΣ ΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ ΜΠΟΥΡΝΤΕΛ

Τὰ γλυπτὰ πὺ ἐργάστηκε ὁ Κω-
στής στὸ στούντιο τῶν μαθητῶν μου
εἶναι θαυμάσια. Ἀκτινοβολοῦν ἀπὸ ὁ-
μορφιὰ και ἀπὸ τὸ δημιουργικὸ πνεῦ-
μα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ἀντουὰν Μπουρντέλ
Παρίσι 8 Ἀπριλίου 1929

Ἀπὸ τὸ 1929, πὺ ὁ Μπουρντέλ ἔ-
γραψε αὐτὲς τὶς γραμμές, ὡς τὸ 1960
πὺ ὁ Κωστής διάλεξε γιὰ νὰ κάνει
τὴν πρώτη του ἐκθεση, ἔχουν περάσει
πάνω ἀπὸ 30 χρόνια. Εἶναι εὐκολο ἔ-
μως νὰ καταλάβῃ κανεὶς ὅτι ἓνας καλ-
λίτεχνος σάν τὸν Κωστή, στὸν ὅποιο
ὁ Μπουρντέλ στήριζε τόσες ἐλπίδες,
δὲν ἦταν δυνατόν νὰ ἀδρανή τόσα χρό-
νια.

Ἡ φετινὴ του ἐκθεση στὴν Γκα-
λερύ ντὲ Λευστιτύ, περιέλαβε τὸ δη-
μιουργικὸ ἔργο μιᾶς ἀλόκληρης ζωῆς
και καλλιτεχνικῆς ὀριμάνσεως.

Σήμερα εἶναι γνωστὸ ὅτι οἱ αἰ-

σθητικές ἀντιλήψεις ἔχουν ἀλλάξει πολ-
λὺ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Μαγιὼλ ἢ τοῦ
Ροντέν. Παρ' ὅλες ὁμως τὶς ἀναζη-
τήσεις και τὶς ἀποπειρές τῆς σήμε-
ρῆς ἐμπροσθοφυλακῆς, ἡ γλυπτικὴ κα-
τεχεὶ μιὰ θέση πὺ τὴν συνδέει ἀκό-
μη μὲ παλαιότερες μεθόδους, χωρίς
αὐτὸ νὰ σημαίνει ὅτι παραγνωρίζει
τὶς ἀνησχίες τῶν νέων. Ἀνάμεσα
στὺς ἀρτίστες πὺ συνεχίζουν, εὐτυ-
χεῖς αὐτὴ τὴν παράδοση, ὁ Κω-
στής διατηρεῖ ἐξαιρετικὴ θέση. Τὴν
στάθ διατηρεῖ ἐκχωριστὴ θέση. Τὴν
παράδοση, πὺ ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ γλυ-
πτικὴ ὡς τὸν Προυτέν ἢ τὸν Καρπὸ
συνεδύαζε τὴν ὁμορφιὰ τῶν μοντέλων
μὲ τὴν πλαστικὴ τελειότητα.

Ὁ Κωστής, ἀκολουθώντας τὸ παρά-
δειγμά τους, συνεχίζει ἓνα ἔργο πολὺ
δύσκολο, πὺ εἶναι ἀποτέλεσμα μα-
κρᾶς ὑπομονῆς και πολλῶν ἀναζητή-
σεων. Εἶναι ἀμφισβήτητο ὅτι ὁ
Κωστής ἔχει ταλέντο, ἔχει ὁμως και
κάτι ἄλλο, πὺ εἶχε προβλεπεῖ πρῶτος
πρὶν ἀπὸ 30 χρόνια ὁ Μπουρντέλ:
Τὸ δημιουργικὸ πνεῦμα τῆς ἑλληνικῆς
φυλῆς. ■■■

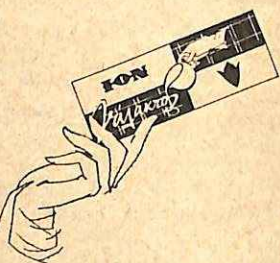
ΚΟΥΣΣΕΝΤΟΣ

.....

.....

.....

ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΑΜΥΓΔΑΛΟΥ - ΓΑΛΑΚΤΟΣ - ΥΓΕΙΑΣ - ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΟΥ

ΠΟΣΟ ΣΤΟΙΧΙΖΕΙ ΜΙΑ ΝΥΦΗ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ

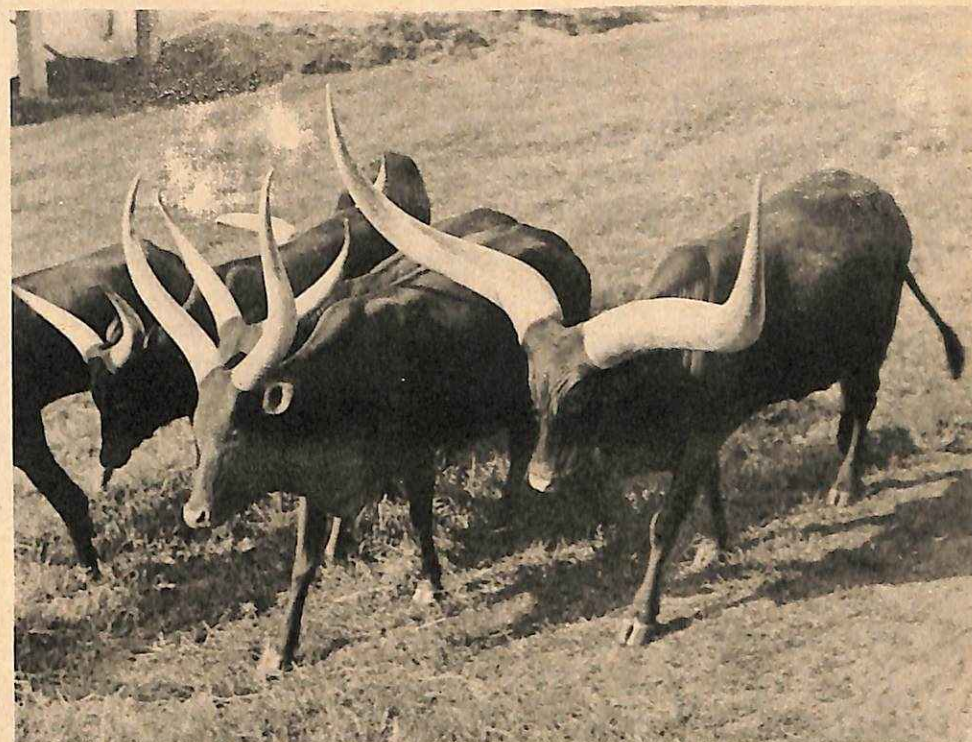
Ο πληθωρισμός εύλογα Θεού! Περισσότερο όταν ο πλούτος δεν μετριέται με τυπωμένα χαρτιά, αλλά με γόνιμες αγελάδες. Και τα τελευταία χρόνια πολλές περιοχές της 'Αφρικής «μαστιζονται» από τέτοιου είδους πληθωρισμό — δηλαδή οι ιθαγενείς έχουν στη διάθεσή τους περισσότερα ζώα από ποτέ — πράγμα που έχει επιφέρει μίαν αναστάτωση σε εθίμα χιλιετηρίδων. "Αλλοτε ένας πλούσιος γαμήλιος αγόρας τη γυναίκα του πληρώνοντας στον πεθερό του μία ως τρεις αγελάδες. Τώρα με το πληθωρικό «νόμισμα» πρέπει να καταβάλει πέντε ως είκοσι, εκτός από κομμιά δεκαριά κατσίκες σέ... λιανά.

ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ της Ούγκαντα οι μικρές μαθήτριες διδάσκονται τον «Ύμνο της αγελάδας» — Ένα πανάρχαιο λατρευτικό χορό, που θα τις βοηθήσει να δρούν σύζυγο γρήγορα.

Με καχυποψία αντικρύζουν το φακό οι δυο νέες της φυλής των Κισίγκις στη βορειοδυτική Κένυα. 'Η μία, ή ντυμένη με το δέρμα αγελάδας, θρήκε κιόλας τον άντρα που κατέβαλε το αντίτίμό της. 'Η φίλη της περιμένει ακόμη

ΕΠΤΑ - ΟΚΤΩ ΠΑΡΟΜΟΙΑ «ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ» ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ ΚΑΘΕ ΑΦΡΙΚΑΝΙΔΑΣ

(Φωτ. Camera Press)

Οι αγελάδες είναι το πολυτιμότερο πράγμα στον κόσμο για έναν 'Αφρικανό. Σε μερικές φυλές λατρεύονται σχεδόν σαν θεϊκά πλάσματα. 'Αποτελούν 'ον άρροκίνητο τραπεζικό λογαριασμό ενός άνδρα, τον ζηλευτό τρόπο επίδειξής του πλούτου του, το γόητρό του. Χωρίς αγελάδες δεν μπορεί να προσφέρει στους φίλους του γάλα, αίμα και κρέας, δεν μπορεί να θάψει με αξιοπρέπεια τους αγαπημένους του, δεν μπορεί να παντρευτεί. Οι κοπέλλες γκαρίζουν την αξία τους σε γελάδες — μόνο που τελευταία, με τον πληθωρισμό, έχασαν λιγάκι το λογαριασμό, γιατί ανετράφησαν τα πατροπαράδοτα κριτήρια. Πάντως, δεν μπορούν να φανταστούν, ότι υπάρχουν μέρη στη γη, όπου μία γυναίκα παντρεύεται χωρίς να εξαγοραστεί με αγελάδες. Τους φαίνεται έντελώς άπιθανο.

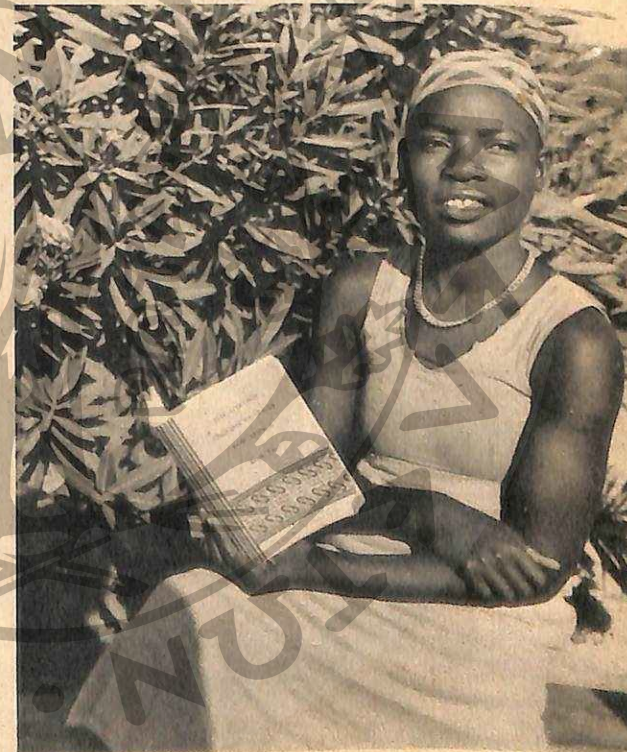
Ο έρωτας δεν παίζει κανένα ρόλο στους γάμους των νεαρών ζευγαριών. 'Η γυναίκα βρίσκει την ευτυχία στη στοργή των παιδιών της και των μικρότερων αδελφών της που την βλέπουν σαν μητέρα. 'Αλλά δεν περιμένει στοργή από τον άντρα της. 'Ο έρωτας μόνο περιττέκει τα πράγματα. Για το οικογενειακό θησαυροφυλάκιο ή κοπέλλα έχει μεγαλύτερα αξία από το αγόρι. Τα γελάδια που πληρώνονται όταν παντρεύεται ή κόρη του σπιτιού αποτελούν μεγάλη άνσκούφιση για το σπίτι και ο πατέρας μπορεί να τα χρησιμοποιήσει άκαμψη και για ν' αγοράσει για τον εαυτό του μία δεύτερη γυναίκα.

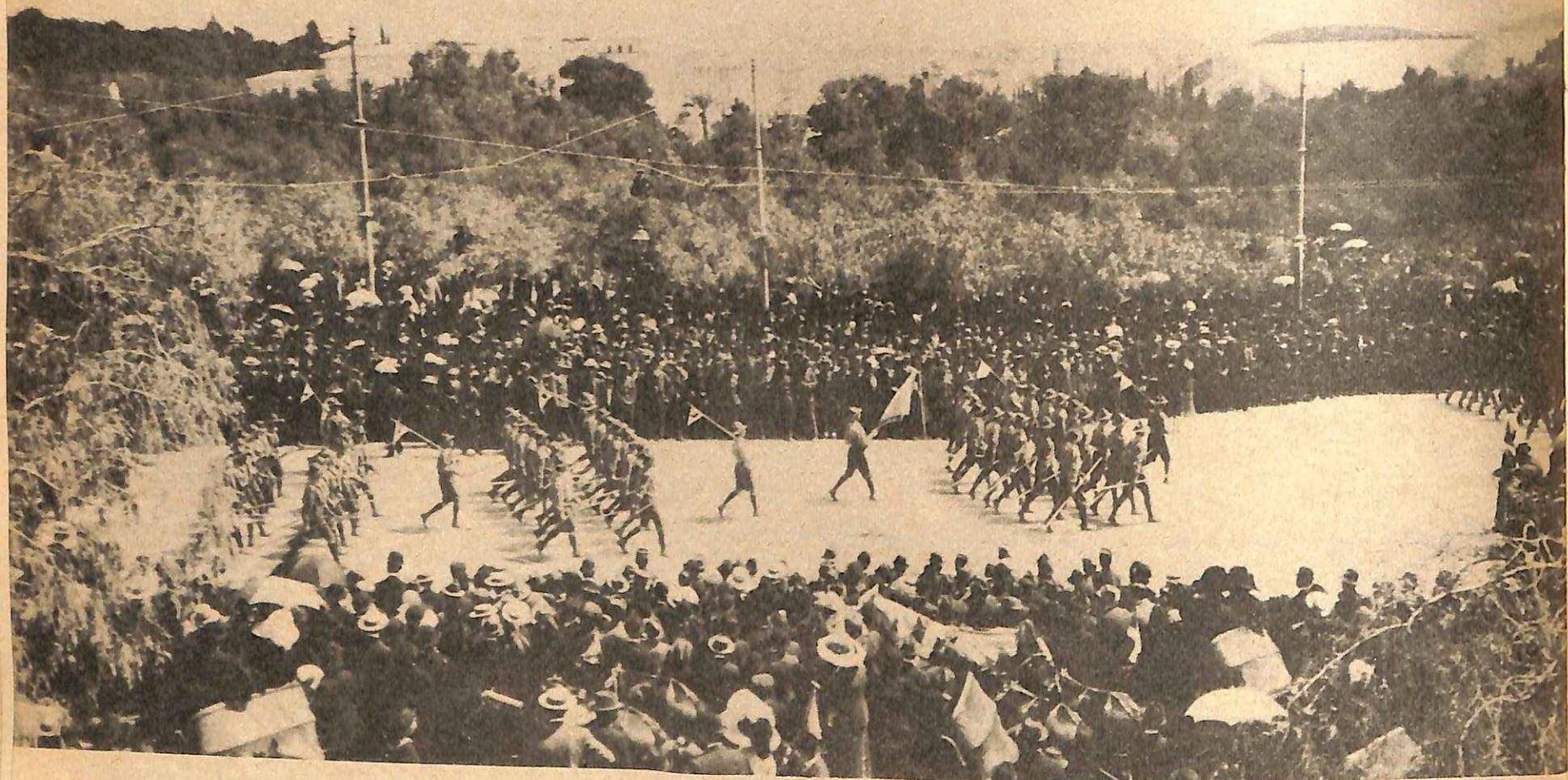
"Αν μία σύζυγος εγκαταλείψει τον άντρα της, ή προίκα πρέπει να επιστραφεί στο γαμήλιό. "Αν όμως την εγκαταλείψει αυτός, δεν δικαιούται ν' απαιτήσει την επιστροφή των καταβληθέντων. 'Η δυσκολία είναι μόνο αν στο μεταξύ ο πατέρας τ' έχει χρησιμοποιήσει για τον εαυτό του, για το γιό του ή για τον ανεψιό του. Το ανάμισμα κυκλοφορεί και αλλάζει χέρια.

"Αν ο νεαρός 'Αφρικανός έχει πλούσιους συγγενείς, είναι εύκολο να θρή νύφη. Οι συγγενείς το θεωρούν ύποχρωση και περηφάνειά τους να τον βοηθήσουν. 'Αλλιώς πρέπει να πιάσει δουλειά στους δρόμους ή στα δρυχεία για να συγκεντρώσει το ποσόν που θα του επιτρέψει να αγοράσει την προίκα του.

Στις πόλεις και σε κείνες τις αγροτικές περιοχές όπου ή μύγα τσε-τσε έχει εξαφανιστεί τις αγελάδες, ή προίκα καταβάλλεται σε κοτόπουλα. "Η ο γαμήλιος αναλαμβάνει να εργαστεί δωρεάν επί δύο χρόνια για τον πεθερό του. Και όπου κυκλοφορεί νόμισμα, πάλι οι 'Αφρικανοί προτιμούν ζώα.

Η ΕΞΑΠΛΩΣΗ της ευρωπαϊκής παιδείας δεν έχει μεταβάλει τα πανάρχαια ήθη. Μία σπουδασμένη νύφη έχει, φυσικά, μεγαλύτερη τιμή. Πολλοί, ωστόσο, άνδρες δεν θέλουν να ξέρη γράμματα ή γυναίκα τους, για να μην είναι άπαιτητική.

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΙΔΡΥΟΤΑΝ Ο ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ

Μια συγκινητική, ανθρώπινη προσπάθεια, έμπνευσμένη απ' τους μεγάλους για να την ζήσουν και να την πραγματοποιήσουν τα παιδιά. Αυτός θα μπορούσε να είναι ο γενικός όρισμός του προσκοπισμού, αν δεν ήταν και πολλά άλλα, σημαντικώτατα, μαζί.

Είναι τόσο ουσιώδης, τόσο στενά δεμένη με κάθε καλή κοινωνική προσπάθεια ή ιδέα και η δραστηριότητα του προσκοπισμού, ώστε να πη κάποτε ένας από τους μεγαλύτερους ανθρώπους που γέννησε η χώρα μας, ο Έλευθ. Βενιζέλος:

«Δύο πράγματα χρειάζεται η Έλλάς εις τὸ μέλλον: Βιομηχανία και Προσκοπισμόν. Ἀς φροντίσωμεν, τουλάχιστον, ν' ἀποκτήσωμεν Προσκοπισμόν».

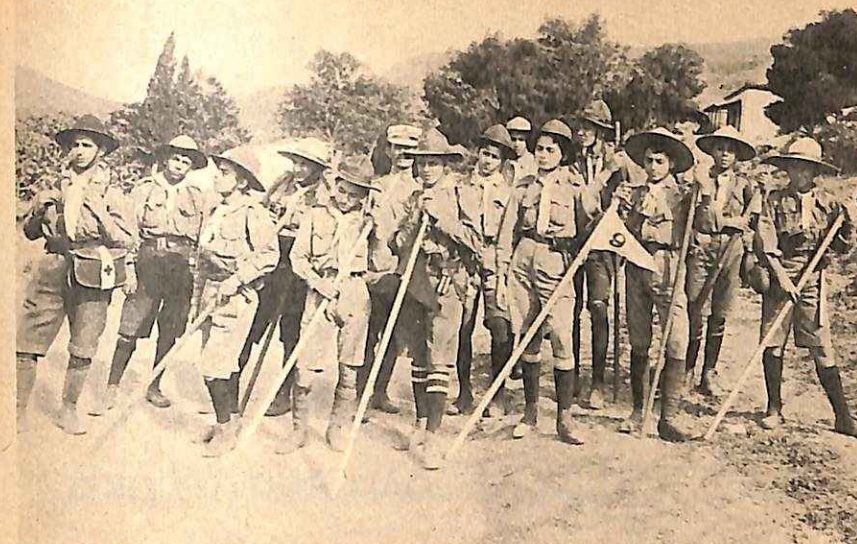
Σήμερα υπάρχουν στην Ελλάδα 42.000 πρόσκοποι, 42.000 νέοι άνθρωποι, που γιορτάζουν αυτή και την άλλη εβδομάδα τα χρυσά τους γενέθλια: Πενήντα χρόνια από την ημέρα που γεννήθηκε στην Ελλάδα ο Προσκοπισμός. Έτσι την ημέρα αυτή, που γιορτάζουν «οι μικροί έθελοντές του καλού», όπως αποκτήθηκαν οι Πρόσκοποι, το Χρυσό Ίωβηλαίο τους έρχονται κι αυτές οι λίγες γραμμές να θυμήσουν τα πολλά. Να δώσουν σ' όσους πέρασαν από τις τάξεις του Προσκοπισμού την συγκίνηση της αναδρομής και την ικανοποίηση της αναγνώρισης της πλούσιας συμβολής τους σε κάθε κοινωνική προσπάθεια. Κ' είναι η ιστορία αυτή, που σήμερα ανα-

τρέχουμε, γραμμένη απ' τα νειάτα του τόπου μας, συνυφασμένη σε πολλές στιγμές με την ιστορία της χώρας μας.

Οι πρώτες σελίδες του γράφτηκαν από ανθρώπους που σήμερα, με λευκούς κροτάφους, συμμετέχουν ψυχικά στο προσκοπικό παιχνίδι. Οι μελλοντικές στιγμές της διαγράφονται από τώρα στα μάτια των νέων παιδιών που έχουν για σύνθημά τους τό: «Κτίζε σήμερα τὸ αύριο».

Πιστευτός, σεβαστός, πιστός, δίκαιος, φίλος, ευγενής, υπάκουος, εὐθυμος, αἰσιόδοξος, οἰκονόμος, άγνός, καθάρος, εργατικός, γενναίος, αποφασιστικός και ύψηλόφρων ὁ πρόσκοπος, όπως τον διαγράφει ὁ νόμος που υπόσχεται νὰ τηρήσει, στέκει σαν ανεπανάληπτο φαινόμενο κοινωνικής ανθρωπιάς και ανθρώπινης δραστηριότητας ανάμεσά μας και καταφέρει — όπως έγινε πολλές φορές μέσα στα 50 αυτά χρόνια — νὰ μᾶς υποδείξει τὸν δρόμο του καλού.

Όταν πριν από μισόν αἰώνα ὁ Ἄθαν. Λευ-

ΑΨΗΦΩΝΤΑΣ κρίσεις, αντιδράσεις και σαρκασμούς, ὁ Α. Λευκαδίτης, ὁ Κ. Μελάς και ὁ Μ. Μίνδλερ ἴδρυσαν τις πρώτες προσκοπικές ομάδες στην Ἀθήνα. Στὴ φωτογραφία, ἡ ομάδα τοῦ Μίνδλερ σὲ μιὰ ἐκδρομὴ, στὰ 1913. Ὁ ἀρχηγός, στὸ κέντρο, μὲ στολὴ ἀξιωματικοῦ.

«ΤΟ ΛΥΚΟΠΟΥΛΟ ἀκούει τὸν γέρο-λύκο. Τὸ λυκόπουλο δὲν ἀκούει τὸν ἐαυτό του». Μ' αὐτὸν τὸν χαριτωμένο, ἀλλὰ οὐσιαστικώτατο νόμο, οἱ νεοσσοὶ τοῦ Προσκοπισμοῦ —τὰ λυκόπουλα— ἀρχίζουν τὴ ζωὴ τους μέσα στὴν χαρούμενη ἀγέλη».

ΤΗΝ 25η ΜΑΡΤΙΟΥ 1912 οἱ Ἀθηναῖοι παρηκολούθησαν γιὰ πρώτη φορὰ τοὺς προσκόπους νὰ παρελάνουν. Ἡ πρώτη ἐμφάνιση τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων ἔγινε στὴν λεωφόρο Βασιλίσσης Ὀλγας, ἐνώπιον τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου Α'.

Μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Χρυσοῦ Ἰωβηλαίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Προσκοπισμοῦ — μιὰ ἀναδρομὴ στὴν πλούσια ἱστορία τῆς εὐγενικῆς κινήσεως ποὺ δέθηκε μὲ ὅλα τὰ γεγονότα τῆς χώρας μας.

καδίτης ἴδρυσε στὴν Ἑλλάδα τὴν πρώτη προσκοπικὴ ομάδα, κανεὶς δὲν μπορούσε νὰ φαντασθῇ ὅτι σήμερα οἱ πράξεις τῶν προσκόπων θὰ συνιστοῦσαν μιὰν ἱστορία ποὺ εἶναι γεμάτη ἀπὸ παραδείγματα ἀφοσιώσεως στὰ ὑψηλὰ ἱδανικά και ἀγάπης πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Θὰ μπορούσε, μάλιστα, νὰ υποστηρίξη κανεὶς — τότε — πὼς οἱ ἐλπίδες ἐπιτυχίας τοῦ θεσμοῦ ἦταν πολὺ λίγες.

Σήμερα, τρεῖς ἀπὸ τοὺς πρώτους προσκόπους — ὁ δημοσιογράφος και θεατρικὸς συγγραφεὺς κ. Δημ. Γιαννουκάκης, ὁ διευθυντὴς τῆς ΔΕΗ κ. Γ. Ζαλοκώστας και ὁ δικηγόρος και νομικὸς σύμβουλος τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων κ. Ἡσ. Ἡσαΐας — ποὺ παρακλήθηκαν, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς Πεντηκονταετίας τοῦ Προσκοπισμοῦ, νὰ γράψουν κάτι ἀπὸ τὴς ἀναμνήσεις τους, δὲν θυμήθηκαν παρὰ τις δυσκολίες και τις ἀντιδράσεις ποὺ συνάντησε ὁ Προσκοπισμὸς στὰ πρώτα του βήματα στὸν τόπο μας.

Γι' αὐτὸ και γιὰ νὰ γίνῃ μιὰ σύγκριση τῆς τεραστίας προόδου ποὺ σημείωσε τὸ Σῶμα Ἑλ-

Οί ανamnήσεις τών ιδρυτῶν εἶναι γεμᾶτες ἀπὸ ἐπεισόδια ἄλλα ἀστεῖα, ἄλλα σοβαρά— ὅλα νοσταλγικά

λήνων Προσκόπων ἀπὸ τὴν χρονιά τῆς ἰδρύσεώς του μέχρι σήμερα εἶναι καλύτερα νὰ ἀφήσουμε νὰ μιλήσουν οἱ ἀναμνήσεις τῶν τριῶν αὐτῶν πρωτεργατῶν τοῦ Προσκοπισμοῦ στὴν Ἑλλάδα.

Οἱ ἀναμνήσεις τοῦ κ. Δ. Γιαννουκάκη μιλοῦν γιὰ τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ Προσκοπισμοῦ, ὅταν ἐπὶ ἰδιόρρυθμῃ γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη προσκοπικὴ στολὴ ἐξένιζε κάπως τοὺς Ἀθηναίους, ἰδίως τὰ λαϊκὰ στρώματα, ποὺ εἶχαν βρῆ γιὰ στόχο εἰρωνείας τοὺς... τὸ προσκοπικὸ κοντάρι.

—Μὰ τί εἴσατε; Στρατιῶτες; ρωτοῦσανε μερικοί.
—Ἐκπαιδεύονται γιὰ νὰ γίνουν καλοὶ στρατιῶτες μεθαύριο... ἐξηγοῦσαν ἄλλοι, ποὺ κάτὶ εἶχανε ἀκούσει γιὰ τὸν Προσκοπισμό.

—Μὰ στρατιῶτες μὲ κοντάρι; Ἀρκουδιάρειο εἶναι;.
—Ὁ κ. Γιαννουκάκης συνεχίζει τὶς ἀναμνήσεις του μὲ τὸ ἀκόλουθο περιστακτικόν:

«Λίγες μέρες μετὰ τὴν ἐκκρηξὴ τοῦ πολέμου στὰ 1912, ἡ προσκοπικὴ ἡγεσία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, μὲ τὸν ἀλυσμῶντο Κοκὸ Μελά, εἶχε ἔλθει σὲ συνεννόηση μὲ τὸ ὑπουργεῖο τῶν Στρατιωτικῶν νὰ χρησιμοποιοῦν πρόσκοποι ὡς ἀγγελιαφόροι σὲ διάφορα στρατιωτικὰ γραφεῖα καὶ στὰ νοσοκομεῖα ἀκόμη. Φυσικὰ αὐτὴ ἡ ἀπόφασις δὲν ἐγίνε ἀμέσως γνωστὴ, μ' ὅλο ποὺ πολλοὶ πρόσκοποι — κ' ἐγὼ ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς — μαθηταὶ ἀκόμη εἶχαμε ἀναλάβει ὑπηρεσία ἀγγελιαφόρων στὰ στρατιωτικὰ γραφεῖα καὶ τὰ νοσοκομεῖα. Στὶς ἀρχὲς μάλιστα εἶχαμε προτιμηθῆ ὅσοι πρόσκοποι διαβέταμε δικὸ μας ποδήλατο, γιὰ νὰ συντομεύεται ὁ χρόνος τῆς μεταφορᾶς τῶν ἐγγράφων ἀπὸ γραφεῖο σὲ γραφεῖο.

Δὲν εἶχε γίνῃ λοιπὸν γνωστὸ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι πρόσκοποι εἶχαν ἀναλάβει τέτια ὑπηρεσία κ' ἐξυπηρετοῦσαν τὸ στράτευμα, ὅταν ὁ μακαρίτης Πολύδοξος Δημητρακόπουλος, θεατρικὸς συγγραφεὺς κ' εὐθυμογράφος, ἐδημοσίευσεν στὴν ἐφημερίδα τοῦ Γεωργίου Πάπ «Ἀθῆναι» ἕνα σατιρικὸ ἢ μάλλον χαριτολογικὸ τετράστιχο ἐναντίον τῶν πρόσκόπων. Μέσα στὸν στρατιωτικὸ καὶ πολεμικὸ ὄργασμὸ τῆς ἐποχῆς, ὁ Πολύδοξος Δημητρακόπουλος ἀνθρωπότητα στὸς σατιρικοὺς του στίχους, γιὰτὶ τάχα εἴπαιναν οἱ πρόσκοποι ἀπὸ τὴν πολεμικὴ κίνησι:

Καλὲ ποὺ 'ναι οἱ μπόυ σκάουτες, τί γίνηκαν τὰ παιδιὰ
ποὺ ζυπνοῦσαν σὰν κοκόρια τὴν αὐγὴ μὲ τὸ ρολοῖ;
Τὰ καυμένα... μὴ βαρρεῖτε πὼς δὲν εἶχανε καρδιά
μὰ βρεθῆκαν μόνο σκάουτες καὶ τοὺς εἶπετε τὸ μ π ὀ ὕ...

Ἦτανε φανερὴ ἡ εἰρωνεία τοῦ σατιρογράφου τῆς ἐφημερίδος ὅτι, ἐπειδὴ οἱ πρόσκοποι ἦσαν μικροὶ στὴν ἡλικία, ὅσο κι ἂν ἐξοπαιδεύοντο σὰν στρατιῶτες δὲν μπορούσαν νὰ πάρουν μέρος σ' ἕνα πόλεμο.

Φυσικὰ, οἱ θιγέντες θέλησαν νὰ πάρουν ἀμέσως ἰκανοποίηση καὶ ἐφθασαν νὰ προτείνουν:

«Νὰ τὸν σπᾶσουμε στὸ ξύλο...».

Τελικὰ ἐπικράτησε σωφροσύνη καὶ κάποιο πρῶνὸ πέντε ποδηλατισταὶ πρόσκοποι δρέθηκαν μπροστὰ στὸ σπῆτι τοῦ Δημητρακόπουλου καὶ τὸν συνάντησαν.

«Τοῦ δείξατε τὰ ἐγγραφα ποὺ μεταφέρανε, γράφει ὁ κ. Γιαννουκάκης. Ὁ Δημητρακόπουλος διέβασε: Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ. Ἐμπιστευτικόν. Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον. Ἐπεῖγον... Πολιτικὸν Γραφεῖον πρωθυπουργοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν. Ἀπόρρητον...»

—Βλέπετε κύριε Δημητρακόπουλε; Ἐμπιστευτικὰ κι ἀπόρρητα ἐγγραφα μᾶς ἐμπιστευόνται... Δὲν εἶναι ὑπηρεσία αὐτή;

Θυμᾶμαι καλὰ ὅτι ὁ Δημητρακόπουλος ἔδωκε τὸ μοντέλο του γιὰ νὰ σπογγίσῃ ἕνα δακρυ. Εἶχε συγκινηθῇ. Τὴν ἐπομένη ἀφιέρωνε ἕνα ἐνθουσιαστικὸν ἄρθρον γιὰ τὸν Προσκοπισμὸν.

Ο ἸΔΡΥΤΗΣ τοῦ ἑλληνικοῦ Προσκοπισμοῦ Α. Λευκαδίτης καὶ οἱ πρῶτοι πιστοὶ τοῦ σὲ μιὰ ἐκδρομῇ στὸν Ἄγ. Ἰωάννη Καρρέα τοῦ Ὑμηττοῦ - 1913

(Συνέχεια στὴν ἐνῶπιτι σελίδα κάτω δεξιά)

ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ 1912 - 13 δὲν ἔδρασαν μόνο ὡς ἀγγελιαφόροι καὶ τραυματιοφορεῖς τοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ καὶ ὡς προγυμναστὰ νεοσυλλέκτων.

στικὸ σχόλιο γιὰ τοὺς πρόσκοπους καὶ τὴν δράσι τοὺς στὸν Ἑλληνοτουρκικὸ πόλεμο τοῦ δώδεκα».

Καὶ ὁ κ. Γ. Ζαλοκώστας δὲν ἔχει παρὰ ἐμπόδια νὰ μᾶς θυμίσῃ μὲ τὶς ἀναμνήσεις του, ποὺ ἔχουν τὸν τίτλο «Πενήντα χρόνια πίσω».

«Τὶ νὰ πρωτοθυμηθῇ κανεὶς ἀπὸ τὰ συνταρακτικὰ ἐκεῖνα γεγονότα ποὺ ἀνεστᾶσαν τοὺς Ἀθηναίους πρὶν πενήντα χρόνια; Ἀκούς ἐκεῖ νὰ θυγαῖνον τὰ παιδιὰ στὸ δρόμο μὲ κοντὸ πανταλόνι; Κ' ἐκεῖνο τὸ πλατύγυρο καπέλλο; Καὶ τὸ κοντάρι ποὺ κρατοῦν; Σωστὸ σκάνδαλο!

Μόνο ποὺ δὲν ἐζήτησαν τὴν κεφαλὴν ἐπὶ πῖνακι τῶν εἰσαγαγόντων καὶ νὰ δαιμόνια μεταξὺ τῶν νέων» οἱ ἐφημερίδες καὶ τὸ πολὺ κοινόν. Τώρα βέβαια οἱ ποικιλόμορφες ἐκεῖνες ἀντιδράσεις παίρνουν τὴν μορφή τοῦ γελοίου διὰ μέσου τῆς ἀχλὺς μισοῦ αἰῶνος. Τότε δμως ἡ ἐφαρμογὴ τόσο προσοδευτικῶν θεσμῶν ἐθωρεῖτο ἐγκλημα ἀπὸ τὴν περιορισμένη συντηρητικὴ κοινωνία μας. Γιατὶ δὲν ἦτο μόνο ἡ ἐμφάνισις ποὺ ἐθίγε τὸ αἰσθηματῶν Ἀθηναίων. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς πρωτοβουλίας ἦταν ἀρχὴ ἀνταρσίας ἀπέναντι τῆς ἀπολύτου πατρικῆς ἐξουσίας καὶ ὁ ὕπνος στὸ ὑπαίθρο, ἔξω ἀπὸ τὴν πατρικὴ στέγη, ἐγκυμονοῦσε ἀφαντάστους ἡθικοὺς καὶ σωματικούς κινδύνους γιὰ τοὺς νέους!!!».

Τὸ ἴδιο «ζοφερὲς» καὶ οἱ ἀναμνήσεις τοῦ κ. Ἡσ. Ἡσαΐα:

«Πενήντα χρόνια ἐκλείσαν ἀπὸ τότε ποὺ ἰδρύθηκε τὸ Σῶμα Προσκόπων. Πενήντα δόκλιχρα χρόνια! Πόσο γρήγορα πέρασε τόσος πολὺς καιρὸς! Καὶ πόσες μεγάλες δυσκολίες συνάντησε στὰ πρῶτα τοῦ δῆματα ὁ Προσκοπισμός. Θυμᾶμαι καλὰ, σὰν τώρα, πὼς ὅταν πρὶν ἀπὸ 50 χρόνια πρωτόθαλα τῆς φρεσκοσιδερωμένης, ἀπ' τὸ σπῆτι μου, προσκοπικὴ στολὴ μου, κολυμποῦσα δόκλιχρος μέσα σ' αὐτή. Τὸ πουκάμιο, φαρδύ, χωροῦσε ἄλλον ἕναν, τὸ παντελόνι, μακρὺ, ἔφτανε καὶ σκέπαζε τὰ γόνατα, τὸ πλατύγυρο καπέλλο, καθισμένο ὡς τ' αὐτιά, καὶ ὁ κοντὰς, δυὸ φορὲς ψηλότερος ἀπ' τὸ μπόδι μου, μὲ παρουσίαζαν σὰν φαινόμενο, τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Τὸ τί τραβοῦσα σὰν περνοῦσα μέσα ἀπ' τὰ στενὰ τῆς Πλάκας μὲ τὰ προσκοπικὰ μου ρούχα δὲν περιγράφεται. Οἱ γαβριάδες, τὰ λουστράκια, ἡ μαρίδα τῆς γειτονίας περιμένασαν νὰ μοὺ κάνουν ὑποδοχὴ. Πρόγκα, γιούχα καὶ χίλια δυὸ κοροϊδευτικὰ ἐπιθέτα, ἦσαν τὰ συνηθισμένα πειράγματά τους. Τὸς φαινότανε παρᾶξενὸ τὸ ντύσιμό μου καὶ ἰδίως τὸ μακρὺ κοντάρι ποὺ κρατοῦσα. Οἱ πιὸ τολμηροὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὶς κοροϊδίες πετοῦσαν καὶ πέτρες γιὰ νὰ δείξουν ἔτσι πὺν ἔντονα τὴν ἀποδοκιμασίαν τοὺς στὴν ἀνεξήγητ γι' αὐτοὺς περιβολὴ μου».

Βασιλεῖς ἀρχηγοὶ τοῦ Σώματος

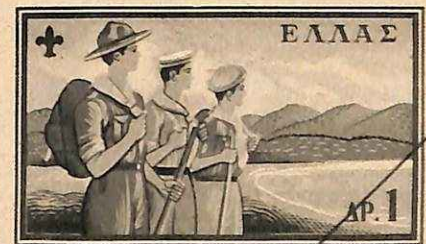
Ἀπὸ τότε ὁ Προσκοπισμός, μὲ δῆματα ποὺ γίνοντοσαν καὶ μερὰ πιὸ σταθερά, πιὸ βέβαια, μὲ πεποίθησις ποὺ θεμελιωνόταν στὴν δεσποσύνη τῶν ἐπιτυχιῶν, ζεπέρασε τὶς δυσκολίες, τὶς ἀντιρρήσεις, τὶς ἐπιφυλάξεις καὶ ἀνδρώθηκε μὲ τὴν βοήθεια καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ τῶν παιδιῶν.

Τρεῖς Βασιλεῖς, ὁ Κωνσταντῖνος τὸ 1914, ὁ Γεώργιος Β' τὸ 1936 καὶ ὁ Βασίλειος Παῦλος Α' τὸ 1947, ἀνυπαλάβαν τὴν ἰσχύ. Ἀρχηγὸν τοῦ Σώματος. Καὶ καθὼς περνοῦν τὰ χρόνια οἱ πρόσκοποι προσθέτουν στὴν πυραμίδα τῶν προσπαθειῶν τοὺς: τὸ 1917 βοηθοὶ στὴν κατάσβεσις τῆς πυρκαϊᾶς τῆς Θεσσαλονίκης, τὸ 1918 παρέχουν τὶς ὑπηρεσίες τοὺς καὶ πάλι στὸ στρατό, βοηθᾶνε στὴν περιθάλψιν τῶν προσφύγων, συμμετέχουν στὴν Ἀκτοφυλακὴ Σαρωνικοῦ, τὸ 1919 οἱ πρόσκοποι Μικρᾶς Ἀσίας παίρνουν μέρος στὶς ἐπιχειρήσεις στὸ πλευρὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ κατὰ τῶν ἀτάκτων. Αἰχμαλωτίζονται, ἀρνοῦνται ν' ἀλλοτριωθῶν καὶ σφάζονται ὅλοι. Κι ἀκόμα, στοὺς σεισμοὺς τῆς Κορίνθου τὸ 1928, τῆς Χαλκίδος τὸ 1931, τοῦ Ὠρωποῦ τὸ 1938, τῶν Ἰονίων Νήσων τὸ 1953 οἱ πρόσκοποι εἶναι παρόντες καὶ ἀπλῶνουν τὰ χέρια νὰ βοηθήσουν. Σήμερα ἡ σημαία τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων εἶναι γεμάτη ἀπὸ μέταλλα ποὺ ἀπενεμήθησαν κατὰ καιροὺς στὶς προσκοπικὲς προσπάθειες, στοὺς προσκοπικοὺς ἀγῶνες γιὰ τὸ καλὸ τῶν συνανθρώπων τοὺς.

Στὶς λίγες αὐτὲς γραμμὲς δὲν εἶναι δυνατόν βέβαια νὰ περιληφθοῦν οἱ ἀπειρες ὑπηρεσίες καὶ οἱ ἀνυπολόγιστες προσφορὲς τῶν μικρῶν πρόσκόπων καὶ τῶν ἀρχηγῶν τοὺς στὶς δυσκολίες ἑλληνικῆς στιγμῆς. Εἶναι δύσκολο νὰ ἀποδοθῇ ἡ χαρὰ ποὺ προσέφερε ἡ προσκοπικὴ ζωὴ στοὺς μικροὺς ὁπαδοὺς τῆς. Εἶναι ὁμως εὐκολὸ νὰ δοῦμε πόσο γιγαντώθηκε ἡ κίνησις, νὰ διαπιστώσουμε ὅτι οἱ λίγες ὁμάδες πρόσκόπων τοῦ 1910 ἔγιναν τὰ 42.000 χαροῦμενα παιδιὰ τοῦ 1960, ποὺ γιορτάζουν αὐτὲς τὶς μέρες πενήντα χρόνια προσπαθειῶν καὶ ἀγῶνων, ποὺ ἐκτίσθη σήμερα τὸ αὐριος. Ἡ τελευταία αὐτῆς φράσις, ποὺ ἀποτελεῖ καὶ τὸν προσκοπικὸ σκοπὸ, ταιριάζει ἀπόλυτα μὲ ὅσα εἶπε ὁ Βασίλειος Παῦλος, μιλώντας γιὰ τὸν Προσκοπισμὸ τὸ 1912:

«Ὁ Προσκοπισμός εἶναι μιὰ κίνησις ἡ ὁποία ἀντιπροσωπεύει τὰ καλύτερα αἰσθήματα, τὰ ὁποία γεννῶνται εἰς αὐτὸν τὸν τόπον. Μὲ αὐτὸ τὸ σύστημα θὰ προχωρήσωμε ἐργαζόμενοι γιὰ τὸ μέλλον».

Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

θρωπο σὲ κάθε περίστασις». Εἰκόνα ἀπὸ τῆς βοήθειας τῶν Προσκόπων ὑπὲρ τῶν πληγέντων ἀπὸ τοὺς σεισμούς.

Κλᾶσις 50 λ. Ἀπὸ τὴν συμβολὴ τῶν Προσκόπων στὴν ἀναδάσωση. Συμβολίζει τὴν κοινωνικὴ φροντίδα τῶν Προσκόπων γιὰ τὸ καλὸ δῶν.

Κλᾶσις 70 λ. Πρόσκοποι μελετῶντες τοπογραφικὴ χάρτη. Συμβολισμός τῶν χρησιμῶν καὶ πρακτικῶν γνώσεων ποὺ ἀποκομίζονται οἱ Πρόσκοποι.

Κλᾶσις 1 δρχ. Πρόσκοποι τριῶν κλάδων, ἀπειλίζοντες τὴν ὑπαίθρο. Συμβολισμός τῆς ἀνυσχίας, τῆς ἀναζητήσεως ἐκ μέρους τῶν Προσκόπων νέων πεδίων δράσεως καὶ καλῶν πράξεων.

Κλᾶσις 2.50 δρχ. Προσωπογραφία τῆς Α.Β.Υ. τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ Ἀρχιπρόσκοπος τῆς Ἑλλάδος.

Κλᾶσις 6 δρχ. Ἡ σημαία τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων μὲ τὸ μέταλλο στρατιωτικῆς ἀξίας Α' τάξεως, ποὺ τῆς ἀπένευσε ὁ ἴδιος ὁ Βασίλειος Κωνσταντῖνος, παπποὺς τοῦ σημερινοῦ Ἀρχιπρόσκοπου διαδόχου Κωνσταντίνου.

Ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω περιγραφὴ τῶν γραμματισμῶν ἀντιλαμβάνεται κανεὶς ὅτι ἡ προσκοπικὴ ὑπόσχεσις, περικλείουσα μέσα τῆς τὸν ἀνθρωπιστικὸ πολιτισμὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἐρμηνεύεται ἀπολύτως ἐπιτυχῶς.

Ἡ προσκοπικὴ σειρά ποὺ, ὅπως εἴπαμε, θὰ κυκλοφορήσῃ στὶς 23 τρέχοντος, θὰ ἀποσυρθῇ τῆς κυκλοφορίας στὶς 22 Ὀκτωβρίου 1960. Θὰ κυκλοφορήσῃ

σὲ φύλλα τῶν 50 καὶ 40 τεμαχίων καὶ αὐτὰ κατωτέρω ποσότητες:

1. Λεπτά 20	τεμ.	2.000.000
2. » 30	»	1.000.000
3. » 40	»	1.000.000
4. » 50	»	3.500.000
5. » 70	»	1.000.000
6. Δρχ. 1	»	3.150.000
7. » 2.50	»	3.000.000
8. » 6	»	350.000

Σύνολον ἀξίας σειράς δρχ. 11.60.

Ἡ σειρά, πολὺ σωστά, εἶναι φθνή καὶ παρέχεται ἡ δυνατότης νὰ ἀγορασθῇ εὐκολὰ ἀπὸ τὸ χαρτεῖλκι τῶν παιδιῶν καὶ κυρίως τῶν Προσκόπων. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ γραμματισμὸν κλάσεως 6 δρχ., ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα ἀριθμὸ ποὺ θὰ διατεθῇ γιὰ τὴν ταχυδρόμησις, δὲν θὰ πωληθῇ μεμονωμένως, ἀλλὰ μόνο μὲ τὰ ὁλόκληρα γραμματισμὰ τῆς σειράς.

Κατὰ τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς κυκλοφορίας, ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία θὰ διακόψῃ εἰδικῶς φακέλους μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ Μπάτλεν Πάουελ καὶ τὴν πρώτην πειραματικὴν κατασκήνωσιν ποὺ ὀργάνωσε στὰ 1907. Τὰ γραμματισμὰ θὰ ἐπικολληθοῦν κατὰ τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς κυκλοφορίας στοὺς εἰδικούς φακέλους καὶ μέλιστα σὲ δύο, λόγω τῶν πολλῶν κλάσεων, καὶ θὰ σφραγισθοῦν μὲ ἀναμνηστικὴ σφραγίδα ποὺ θὰ φέρῃ τὸ ἔμβλημα τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων.

Ὁ ἑλληνικὸς φιλοτελικὸς κόσμος, ὁ πρὶν ὅταν γιὰ τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων, δέχεται μὲ ἀπειρὴ ἀγάπην τὰ προσκοπικὰ γραμματισμὰ καὶ εὐχεται στὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων νὰ εἶναι ἐτήσιος οἱ προσκοπικὲς του ἐκδόσεις. ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ

Τὰ προσκοπικὰ γραμματισμὰ

Ἀπὸ αὐριο κυκλοφορεῖ ἡ πρώτη ἑλληνικὴ σειρά γραμματισμῶν ἀφιερωμένη εἰς τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων. Ἡ ἐκδοσις αὕτη ἔρχεται νὰ συμπληρώσῃ ἕνα κενὸ στὸ ἑλληνικὸ φιλοτελικὸ ἄλμπουμ.

Ὅπως εἶναι γνωστὸ, ἡ σειρά θὰ εἶναι ἀνομινηστικὴ τῶν 50 χρόνων ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς χώρας μας τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων. Ἡ ἀρμόδια ὑπηρεσία τῶν ΤΤΤ, ποὺ τὴν ἀμφυχώνει ὁ φιλογραμματισμὸς γενικὸς διευθυντῆς κ. Γ. Φραγκάκης, ἦλθε σὲ συνεννόησιν μὲ τὸν Γενικὸ Ἐφόρο τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων κ. Ἀλεξάτο καὶ μετ' ἄλλων ἀρμοδίων παραγόντων, ἀπεφάσισαν καὶ ἐξέλεξαν τὰ θέματα ποὺ ἀπεικονίσθησαν στὴ σειρά. Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι κατόπιν ἐπεδείχθησαν τὰ σχέδια τῆς σειράς εἰς τὸν διάδοχον, ὁ ὁποῖος ἔκανε ἐπιτυχὴ παρατήρησις, ποὺ ἐγένετο δεκτὴ ἀπὸ τὴν ἀρμόδια ὑπηρεσία. Ἐν συνεχείᾳ, ἡ σειρά ἐπῆρε τὸν δρόμὸ τοῦ ἐργασασίου γραφικῶν τεχνῶν «Ἀσπιῶν» Ἑλκων, ὁποῦ καὶ ἐξετυνώθησαν τὰ γραμματισμὰ κατὰ τὴν λιθογραφικὴ μέθοδο πολυχρωμίας «ἄφωστου». Τὰ σχέδια ἐφιλοτε-

χνήθησαν ἀπὸ τὸν κ. Τάσσο. Τὰ θέματα τῶν γραμματισμῶν, ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὴν προσκοπικὴν ὑπόσχεσις: «ὑποσχεμαί εἰς τὴν τιμὴν μου νὰ ἐκτελέω τὰ καθήκον πρὸς τὸν Θεόν, τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα. Νὰ βοηθῶ κάθε ἀνθρώπου, εἰς κάθε περίστασιν. Νὰ τηρῶ τὸν Νόμον τῶν Προσκόπων», περιγράφονται κατωτέρω:

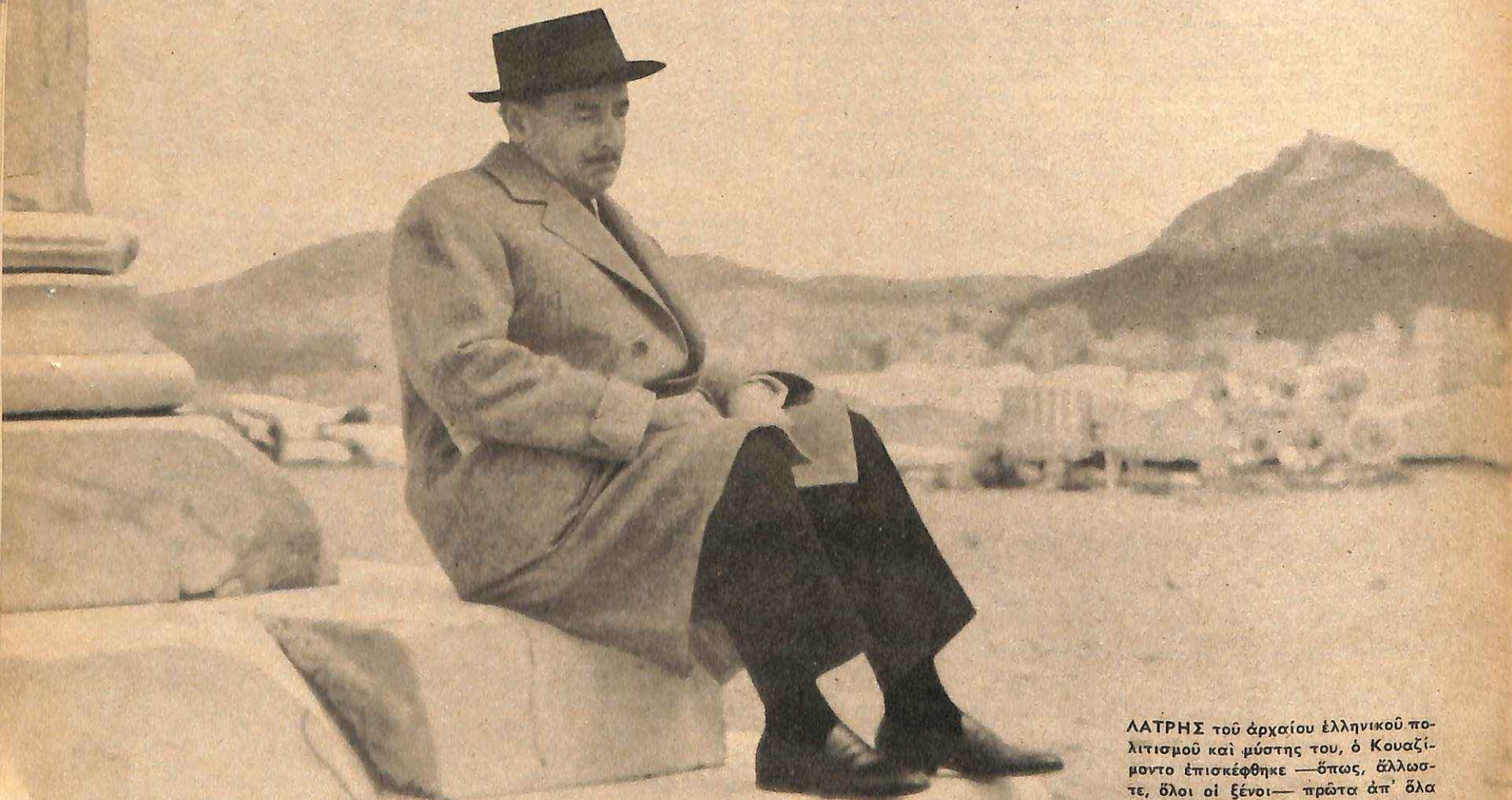
Κλᾶσις 20 λ. Πρόσκοπος ποὺ ὑπερνικᾷ τὰ ἐμπόδια μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ποσάτου Ἀγίου τῶν Προσκόπων, Ἀγίου Γεωργίου.

Κλᾶσις 30 λ. Πρόσκοπος ὁρμιζόμενος. Προβάλλεται σὲ φόντο κεραμίδι, χρώμα κατ' ἐξοχὴν τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος, καὶ πίσω του, χωρὶς καθόλου νὰ μᾶς ξαφνιάσῃ, προβάλλεται ἡ φιγούρα ὁρμιζομένου ἀρχαίου ἐφήβου. Χιλιάδες χρόνια πρὶν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, ποὺ εἶχαν κατανοήσῃ τὴν σημασία τῆς ἀγωγῆς τοῦ παιδιοῦ, εἶχαν περικλεῖσαι σὲ δυὸ λέξεις θαυτοστόχαστο νόημα: «Καλὸς κ' ἀγαθός», ποὺ ἡ ἀνάγνωσις του ὁρισκᾶν μέσα στὸν ὅρο τοῦ ἀρχαίου Ἀθηναίου ἐφήβου.

Κλᾶσις 40 λ. «Νὰ βοηθῶ κάθε ἀν-

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΠΕΛ

ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ Α — ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΟΥ ΚΟΥΑΖΙΜΟΝΤΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΛΑΤΡΗΣ του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού και μύστης του, ο Κουαζίμοντο επισκέφθηκε —όπως, άλλωστε, όλοι οι ξένοι— πρώτα απ' όλα τον 'Ιερό Βράχο. Γκρίζα ή μέρα τύλιγε την 'Αθήνα σέ μιάν όνειρική άχλύ κ' έτσι καθισμένος στο πεντελικό μάρμαρο μοιάζει ό ποιητής νά είναι δοσμένος στά όνειρά του.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΠΕΛ

ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ Α — ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΟΥ ΚΟΥΑΖΙΜΟΝΤΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Τό μαύρο αυτοκίνητο πού μετέφερε τόν Σαλβατόρε Κουαζίμοντο και τή συντροφιά του άφησε τή δημοσιά, γλίστρησε άθόρυβα πρós τήν παραλία τού Κορινθιακού και κατευθύνεται πρós τήν Πάτρα.

Προσκύνημα, μετά τό Νόμπελ, στά χώματα πού γεννήθηκε, πριν 120 χρόνια, μιά άσχημη Πατρινοπούλα. 'Η Ρόζα Παπανδρέου, πού επρόκειτο νά είναι ή γιαγιά τού έφετεινού νικητού, πού τιμήθηκε μέ τό θραβείο τής Σουηδικής 'Ακαδημίας.

Τής μοίρας παιχνίδι ήταν, ό ποιητής, τήν ώρα πού ξεκίναγε γι' αúτē τήν έκδρομή, πού τήν προσδοκούσε μέ τόσο χαρά, ν' άνοιξη ένα τηλεγράφημα πού τού άνήγγειλε, από τή Σικελία, τό θάνατο τού γέρου πατέρα του.

«Από τή γή τής μάνας μας, τηλεγράφησε στόν άδελφό του, σου στέλνω τήν πικραμένη σκέψη μου γι'ά τό χαμό τού πατέρα μας», και συνέχισε τό ταξίδι του.

Τό πρωινό είναι μουντό, ή θάλασσα άτσάλακτη. 'Απόλυτη ήρεμία όλόγυρα. Σ' αúτό τό περιβάλλον δέν έβλεπα πιά τόν έπίσημο Κουαζίμοντο πού είδαμε στήν 'Αθήνα, μετρημένο, σοβαρό, προσέχοντα κάθε του λέξη, καθώς άπαντούσε στίς προσφωνήσεις στίς έπισημες δεξιώσεις. Είχα άπέναντί μου έναν απλό άνθρωπο, πού άφηνε τόν εαυτό του νά ήρεμήσει, νά ξετενωθή. Θά έλεγα νά ρεμβάσει συχνά. 'Αδιάκαπα σκέπτεται, παρατηρεί τό πάντα, άφουγκράζεται. 'Η φύση — bellissima Grecia otiata, έλεγε συνεχώς στή διαδρομή— είναι τό πλαίσιο μέσα στο όποίο συνε-

(Φωτ. Δημήτρης και Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ)

ΣΤΙΓΜΗ ΑΝΑΠΑΥΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ. ΤΣΙΓΑΡΟ, ΑΝΕΜΕΛΟ ΚΑΘΙΣΜΑ, ΠΕΡΙΣΥΛΛΟΓΗ

ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΗ ΚΑΙ Η ΜΕΛΙΝΑ. ΔΥΟ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΔΙΑΣΗΜΟΤΗΤΕΣ ΑΙΣΘΑΝΟΝΤΑΙ ΠΑΝΤΑ ΦΙΛΟΙ

χώς μελετά δύο προσφιλή του θέματα: τόν άνθρωπο και τή ζωή.

Πίνει ελληνικώτατα τό καφεδάκι του, πετά μηχανικά πέτρες μιά-μιά στή θάλασσα και μιλά, ήρεμα και ήμερα, γιά θέματα πού έγιναν, έν τούτοις, αίτία μεγάλης πολεμικής έναντίον του.

Πόσος πόνος στή φρόση του:

«Πριν πάρω τό Νόμπελ ήμουνα άγνωστος, μετά τό Νόμπελ είμαι παραγνωρισμένος!».

Και τό παράπονο ξεσπά αúθόρμητα στο στόμα του:

«Ένας μόνο 'Ιταλός και ένας 'Εγγλέζος μέ πρότειναν γιά τό θραβείο τής Σουηδικής 'Ακαδημίας. Και όταν ή θόμβα ξεσπασε, όταν πήρα τό θραβείο, όι 'Ιταλοί συνάδελφοί μου μέ κτύπησαν αλύπητα. Δέν μουκανε αúτό έντύπωση, συνέχισε, γιατί είμαι μαθημένος. Μήπως δέν έζήτησαν όκτώ φορές τή θανατική μου καταδίκη, 'Ιταλοί λογοτέχνες, όταν τή χώρα μου κυβερνούσε ό φασισμός;».

—Τόσα πολλά τραθήξατε εκείνα τά χρόνια;

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ λιακάδα, χοντρό φλυτζάνι. 'Ο 'Ιταλός ποιητής άπολαμβάνει, μέ καθαρό ελληνικό τρόπο, τόν «έρατεινό» του.

"ΔΕΝ ΑΝΗΚΩ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑ ΚΟΜΜΑ, ΓΙ' ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΓΡΑΨΩ ΣΕ ΚΑΜΜΙΑΝ ΙΤΑΛΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ,"

—"Όσα τράβηξε δλος ο Ιταλικός λαός. Σε όλες του τις κουβέντες ταυτίζει τον εαυτό του με το λαό της 'Ιταλίας, με τη φτώχεια του, με τον αγώνα του. Ξεχωρίζει το λαό από το καθεστώς, από τις κυβερνήσεις, από τα κόμματα. Γι' αυτά είναι αμείλικτος. «Επειδή δεν ανήκω σε κανένα κόμμα, έπειδή είμαι αδέσμευτος —επαναστατών με πείσμα α-δέ-σμευ-τος— γι' αυτό εγώ, το θραβείο Νόμπελ 1959, δεν μπορώ να γράψω σε καμιά Ιταλική εφημερίδα. Για να το κάνω μου ζητούν να προσχωρήσω σ' ένα κόμμα. Ποτέ!...».

"Αλλάξα την κουβέντα, γιατί κατάλαβα

πώς πικραίνονταν —αυτός που τόσο αγαπά την πατρίδα του— να λέει κακό για 'Ιταλούς σε ξένη χώρα. Μιλήσαμε ξανά για το Νόμπελ. —"Εχετε ιδέα, αν και είναι ωρίς ακόμη για να το συζητή κανείς, ποιος θα το διεκδικήσει έφέτος τον 'Οκτώβρη; «Δεν βλέπω ποιος... Σκέπτεται λίγο, σά να μονολογή. «Εγώ, σάν περυσινός κάτοχος, θα μπορούσα τώρα να προτείνω κάποιον». —Λοιπόν, ποιος θδανι αυτός; «Δεν αισθάνομαι την ανάγκη να το κάνω για κανέναν λογοτέχνη δλης της γής, απαντά με κοφτή φωνή. 'Εμένα δλοι με χτυπήσανε. 'Αλλάστε ή προθεμία για να ύ-

ποδείξω κάποιον έλξε στα τέλη του Γενάρη και κείνη την εποχή ή πολεμική εναντίον μου ήταν στη διαπασών».

"Η Πάτρα τον δέχθηκε με συγκίνηση. Σε μία κατάμεστη αίθουσα, ο Σαλβατόρε Κουαζιμόντο μίλησε με άνεση κρατώντας στο χέρι λίγο χρώμα της 'Αχαΐας, που του προσφέρθηκε σάν δνάμνηση της επισκέψέας του. Τόν θρήκα ξανά, μόνο του, σέ λίγο, ανεπιτήδευτο, καλόβολο να απαντήσει σέ δτι τόν ρωτάς. Σ' αυτές τις ώρες ξεπηδά από μέσα του το παιδί του Νότου. Λίγη ποιηρία, λίγο μάγκικο ύφος χαμινιού της Συκελάς, τό άστειό του που γυρίζει κάθε του κουθεντα, μία πρόδηλη έπιθυμία να είναι συμπαθής.

Τό δειλινό πλησιάζει. 'Από τό φέγγυμπτ, που τόν πηγαίνει στή Στερεά για να ζήσει στο Μεσολόγγι την έπέτειο της 'Εξόδου, άπολαμθάνει την άσύγκριτη πατρινή δύση που έχει ντυθή άπόψε τά πιδ όμορφά της χρώματα.

—Λέγονται πολλά για την αισθηματική σας ζωή;

Χαμογελά κολακευμένος. Παίρνω θάρρος από τό όρος του.

—Είναι αλήθεια ότι είσθε φοβερός Δόν Ζουάν;

Κοκκίνισε σάν άμούστακο παιδί.

—Δόν Ζουάν; "Όχι, μου λέει άμήχανος. "Ο Δόν Ζουάν κυνηγά όλες τις γυναίκες. 'Εγώ είμαι έκλεκτικός. Μά, συνέχισε και τό ύφος του γίνεται συνωμοτικό, δεν μπορώ να ζήσω και χωρίς αίσθημα. Τό αίσθημα για τόν πότη είναι ό,τι ή τροφή στόν άνθρωπο!

—Και ό μεγάλος έρωτας της ζωής σας είναι, όπως τό γράφανε, ή ξανθείά γραμματεύς με τά γαλανά μάτια;

—'Εγραψαν τόσα πολλά! Μά ή αλήθεια είναι πως είναι πολύ όμορφη και πολύ νέα!..

"Αλλάζει μορφή ή φύση σάν πλησιάζουμε στο Μεσολόγγι. 'Αλλάζει θέμα κ' ή κουβέντα. 'Αρρενωπά τά θουνά της 'Ακαρνανίας. Την άνάμνηση μιας άντιστάσεως γιορτάζει σηματοστολισμένη ή πόλη. Μιά άντίσταση δεν είναι κι όλη ή ζωή του Κουαζιμόντο;

"Πρίν και μετά τό Νόμπελ μένω άμετακίνητος σέ ό,τι έπίστεψα σ' όλη μου τη ζωή, μου λέει. Σάν ποιητής παλεύω με τόν τρόπο μου για να καλυτερέψη ή ζωή του ανθρώπου. Να πητε πως όλα είναι ρόδινα στή γή; Είναι ψέμα. Λοιπόν, τί μένει; 'Αδιάκοπη μάχη. Αυτό είναι τό «πιστεύω μου». Τό είπα σέ βασιλιάδες και σέ ψαράδες.

Αύριο, σάν φύγη από την 'Ελλάδα, θα πετάξη στήν 'Αμερική. Ζυγίζει πολύ τη σημασία αυτού του ταξιδιού. Οι πόρτες των 'Ηνωμένων Πολιτειών του ήταν κλειστές για πολύ καιρό. 'Η αίτία δεν ήταν μόνον ή πολύμυνη παραμονή του στή Μόσχα. "Ο Κουαζιμόντο δεν κρύβει ότι θυμάται πάντα με συμπάθεια ότι μία στρατιά γιατρών παρήλασε μπρός στο κρεβάτι του όταν άρρώσθησε στή ρωσική πρωτεύουσα πρίν από μερικά χρόνια.

—Θά σάς ρωτήσουν στήν 'Αμερική σάν φθάσετε αν είσθε άριστερός. Τι θ' απαντήσετε;

—Θά πώ πως εγώ δεν πολιτεύομαι, πως ή ποιήση δεν έχει πατρίδα και πως μάχομαι ένα μόνο πράγμα, τη θία, απ' όπου κι αν έρχεται!

Σέ βασιλιάδες και σέ ψαράδες, λοιπόν. Τόν έβλεπα την επομένη στο έργο. 'Η πόλη του Μεσολογγίου φιλοξένοσε τόν Διάδοχο του ελληνικού θρόνου. Δυό λεπτά πρίν τόν παρουσιάσουν στο γόνο της βασιλικής μας

οικογενείας, έκοίταξα κλεφτά τόν Κουαζιμόντο. 'Ενστικτωδώς διορθώνει τη γραβάτα του. 'Υπερηφάνεια του ανθρώπου του λαού;

Μιλά με άνεση στο Διάδοχο. Ναι, είναι ένθουσιασμένος από τό ταξίδι του στήν 'Ελλάδα. Ναι, του άρέσει πολύ αυτή ή χώρα και τόν περιποιήθηκαν, λέει, όλοι πάρα πολύ. Σ' αυτό τό ταξίδι του, δηλώνει, άνεκάλυψε την Ιστορία της σύγχρονης 'Ελλάδος. Την έννόησε. "Ο πόνος της Ιστορίας της «'Εξόδου» άγγιξε την ψυχή του.

—Θά ήθελα, μου είπε στο γυρισμό, να ξανάρθω σ' αυτό τόν τόπο, Ινκόγκνιτο, να τριγυρίσω τη χώρα μ' ένα δικό μου τρόπο. Τό όνειρό μου θδαν ένα έλικόπτερο να πάω σ' όλα τά νησιά.

—Δεν φθάνουν τά λεπτά που κερδίσате από τό θραβείο Νόμπελ για ένα έλικόπτερο;

—"Ενα Νόμπελ, μου λέει γελώντας, όχι, δεν φθάνει. Μά τώρα τά θιβλία μου πωλούνται πολύ, θα γράψω κι άλλα, θα κερδίσω πολλά χρήματα και θα ξανάρθω. "Όχι για έπίσημη έπίσκεψη, αλλά για να χαρώ την όμορφη αυτό του τόπου «Bellissima Grecia».

"Εφυγε από την 'Ελλάδα λέγοντας ελληνικά: «Γεια σας πατριώτες». 'Ενώ έσφιγγε τά χέρια των φίλων του τσάκωσα ένα δάκρυ που γιάλιζε στήν άκρη του ματιού του. Είχε ξαναδακρύσει όταν του χάρισαν, στο Μεσολόγγι, την πόρπη ενός αγωνιστού του 21. Τι τά θές, δεν υπάρχει ποιητής χωρίς αίσθημα. Καλό σου ταξίδι, κύριε Κουαζιμόντο.

Η ΠΑΤΡΙΤΣΙΑ ΚΑΡΙΜ θέλει τώρα να έγκαταλείψη τό ρόλο της «μοιραίας», που της χάρισε τις πρώτες έπιτυχίες στο γαλλικό κινηματογραφικό στερώνμα και να σταδιοδρομήσει σάν δραματική ήθοποιός. (Φωτ. Len Sirman)

ΟΙ «ΘΕΡΜΕΣ ΩΡΕΣ» ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΤΣΙΑ ΚΑΡΙΜ

ΛΑΙΜΑΡΓΙΑ. ΤΟ ΕΛΑΤΤΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΤΣΙΑ.

Η Πατρίτσια Καρίμ θα πρωταγωνιστήση σέ μία ταινία του Λουί Φελίε, που είναι ή Ιστορία του άργού θανάτου ενός μικρού χωριού της 'Αθινών. Οι πηγές του χωριού στερεύσαν άφανικά, οι κάτοικοι φεύγουν σιγά σιγά, τό χωριό σθώνη... Θά μείνη, άραγε, ή Πατρίτσια, μόνη μέσα στο έρημο πιά χωριό, για να σώση τόν έρωτά της;

"Η Πατρίτσια Καρίμ στήριζει πολλές έλπίδες στήν καινούργια αυτή ταινία, που έχει τόν τίτλο «Θερμές ώρες», γιατί είναι ή πρώτη φορά που δεν θα παίξη πιά τόν συνηθισμένο της ρόλο της μοιραίας γυναίκας.

"Η Πατρίτσια Καρίμ, που τό πραγματικό της όνομα είναι Πάολ Ουρμπάιν, γεννήθηκε στο Σπά των Βελγικών 'Αρδενών, έκανε σοβαρές σπουδές, διδάχθηκε κλασικό χορό και πρωτόπαίξε στο «Θέατρο Τσάπες» των Βρυξελλών, όπου έμεινε ένα χρόνο. "Επειτα έπαιξε επί τέσσερα χρόνια στο «Εθνικό Θέατρο» των Βρυξελλών όπου, ξεχωρίζοντας διαρκώς, έπαιξε στο τέλος ρόλους μοιραίων γυναικών, των γυναικών με την δολια χάρη.

Θά έμεινε για πολύ στις Βρυξέλλες αν ό Ρομπέρ Μανουέλ, που ήταν παρτεναίρ της όταν έπαιξε στο Βέλγιο, δεν την συμβούλευε και δεν την πίεζε να δοκιμάση την τύχη της στο Παρίσι.

Χάρis στήν ύποστήριξη του Μανουέλ, της έδωσαν ένα ρόλο στήν «Επίσκεψη σ' ένα μινιό πλανήτη» και ύστερα ή μία πρόταση κρό πλανήτη» και έπειτα ή μία γύρισε τις άκολουθοόσε την άλλη και έτσι γύρισε τις ταινίες «Σιωπή θανάτου», «Αισθηματική πόρνη», «Ο άνεμος».

Γιά την τηλεόραση δημιούργησε τόν ρόλο μιας γυναίκας με μεγάλη καρδιά. Στο έργο αυτό σκηνοθέτης ήταν ό Ζάκ Μπερνάρ. Έργο αυτό σκηνοθέτης ήταν ό Ζάκ Μπερνάρ. Έργα άρχίζει ένα καινούργιο ρόλο, αλλά ή Πατρίτσια Καρίμ τόν κρατά μυστικό...

"ΑΛΕΚΤΩΡ,"

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

Ο ΝΕΡΩΝ

Ο ΙΕΡΟΔΙΚΑΣΤΗΣ
(Πίναξ του Γκρέκο)

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

βοηθοῦσαν τὴν ἀδύνατη δρασὶ τοὺς
ὄχι μόνο μὲ τὰ τεχνικά μέσα τῆς
ἐποχῆς τοὺς, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν
αἰσθητικὴ τῆς ἐποχῆς τοὺς.

Οἱ ἄνθρωποι
τοῦ 1960, στὰ
Φαρμακεῖα
ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
δὰ βροῦν τὰ κρύ-

σταλλα πού ἀπαιτοῦν τὰ μάτια τοὺς,
σὲ σκελετὸ πού ταιριάζει αἰσθητικὰ
στὴν προσωπικότητά τοὺς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Σταυρόλεξο

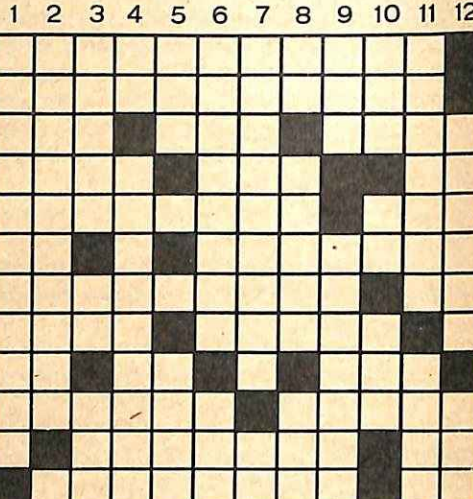

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Σ' αὐτὴν ὁ Γάλλος
θῶζε το καπέλλο του.
2. Ἐκέρδισε τὴν ἐν Βα-
τερλώ μάχην.
3. Νότα — Μιά ἐνομάρ-
της — Διάσημος Γερ-
μανὸς φιλόσοφος (ἀν-
τιστ.).
4. Πόλις τῆς Γαλλίας,
ἀλλὰ καὶ πεσὸς τοῦ
ζατρίκιου... γαλλιστί
— "Ἐνα σαρωθὲν κόμ-
μα (ἀρχικά) — Μου-
σικός φθόγγος.
5. Γνωστὴ πόλις καὶ ὁ-
μῶνυμος κομιτεία τῆς
Ἀγγλίας — Βελγικὴ
λουτρόπολις.
6. Συμπλεκτικὸν πρὸ φω-
νέντος (δημοτ.) —
"Ἐνα ἰδιότυπον μουσι-
κὸν ὄργανον.
7. Ὁ ἔχων διαστάσεις ὁ-
νυχος καὶ συνεδοχ. ἐ-
λαχίστος, ἐνάριθμος.
— Γαλλικὸς νομὸς μὲ
πρωτεύουσαν τὴν Κα-
ὸρ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Ἀμερικανὸς σκηνοθέτης καὶ ἡθο-
ποῖος καὶ πασίγνωστος "Ἀγγλος
στρατηγός.
2. Μεταφορικὰ μέσα.
3. Πόλις τῆς Κορέας — Ἀρχικά ὑ-
πουργεῖον — Πρόβσεις.
4. Ἡ γραφὴ τοῦ 230 — "Ἐνα ἀπὸ
τὰ σημαντικὰ ἐξοδά μας.
5. Αἰτιατικὴ ὑγροῦ στοιχείου, ἀρχαι-
οιστί — Ἡ γενικὴ τοῦ 116 ὀρι-
ζοντίας.

6. Εὐρωπαϊκὸν νόμισμα (γεν.). —
Στρατάρχης τοῦ Μεγάλου Ναπο-
λέοντος.
7. Πόλις τῆς Σαρδηνίας καὶ ὄνομα
γνωστοῦ Ἰσπανοῦ σοσιαλιστοῦ
— Δίδουν καλὴ σούπα... προφε-
ρόμενα μαζί.
8. Ἡ γενικὴ μῖα νήσου μας, ἀντι-
στρόφως — Βουνὸ τῆς Πάρου, ὁ-
μόσην μὲ τὴν γενικὴν ἑνὸς δέν-
δρου — Παρατακτικὸς κοινοτάτου
ρήματος.
9. Τέως ὑπουργεῖον — Λεπτὸς τοί-
χος ἐκ δοκῶν τοῦ ὁποῖου τὰ διά-
κενα συμπληροῦνται διὰ πλίνθων.
10. Ἀρχαιοελληνικὸν ἀνδρικὸν ὄνομα
— Δυὸ συνεχόμενα, ἕνας ἀριθμὸς
— Πρόθεμα πολλῶν βραζιλιανῶν
πόλεων.
11. "Ἐνας Γερμανὸς δεξιότεχνος τοῦ
πιάνου, γνωστότατος ἐρμηνευτὴς
ἔργων τοῦ Μπαχ (σημαίνει «ἀρμ-
φος» γερμανιστί) — Ὅστων τοῦ
ρινικοῦ διαφράγματος.
12. Μιά δημοτικὴ διὰ τῆς: καθαρὸς,
διαυγής, λέξις (ἱταλ.) — Ὁραιο-
ν φυσικὸν θέσμα.

Ζιγκ Ζαγκ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ
διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ
καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐ-
πιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέ-
ξεων.

Ἀρχίστε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιοδήποτε
γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήστε ἀ-
πὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε
γειτονικὸ πάντοτε, διαγράφον ὀριζον-
τίως, κοθέτως ἢ διαγωνίως, προσπα-
θώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη
λέξι πού μπορείτε νὰ βρῆτε.

Σημειώστε τώρα τὴ λέξι, πού
βρίκατε καὶ σβήστε στὰ τετράγωνα
τὰ γράμματα πού μεταχειρισθήκατε.
Ψάξτε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι
καὶ συνεχίστε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται
νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων
μετρήσετε 1 βαθμὸ.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων
μετρήσετε 3 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων
μετρήσετε 5 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων
μετρήσετε 7 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων
μετρήσετε 9 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων
μετρήσετε 11 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων
μετρήσετε 13 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων
μετρήσετε 15 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμάτων
μετρήσετε 17 βαθμούς.
Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε
πρόσθετο γράμμα.
Προσθέτετε τώρα τὸ σύνολο τῶν
βαθμῶν πού μπορέσατε νὰ πετύχετε.
Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΜΕΤΡΙΛΙΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολο-
γοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΓΙΑΚΑ ΛΟΥΚΑΝΙΚΑ, ΓΙΑΚΑ ΜΙΚΑ, ΓΙΑΚΑ ΖΑΜΠΟΝΑΚΙ
"Απὸ τὰ ψώνια σας μὴ ξεχάσετε...
τὰ προϊόντα

ΔΑΝΙΑΣ

ΓΙΑΚΑ ΖΑΜΠΟΝ, ΓΙΑΚΑ ΜΠΕΤ'ΚΟΝ, ΓΙΑΚΑ ΛΟΥΚΑΝΙΚΑ,

ΔΙΑΙΤΑ "Η ΟΧΙ; ΑΔΥΝΑΤΙΣΤΕ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΕΘΑΙΝΕΤΕ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ

«Όχι αὐστηρὴ διαίτα πιά», συμβου-
λεύουν οἱ Γερμανοὶ εἰδικοί. Ἐάν θέ-
λετε νὰ ἐλαττώσετε τὸ θῆρος σας ἢ
νὰ διατηρήσετε κομψὴ τὴ σιλουέτα
σας, δὲν χρειάζεται πιά νὰ υποβάλλε-
σθε σὲ μιὰ ἀτέλειωτη θασανιστικὴ δί-
αιτα. Ἡ διαρκὴς «στέρησις» καὶ τὰ
ἀτέλειωτα «μὴ» κάνουν τὴ ζωὴ μαρτύ-
ριο, ἀφαιροῦν κάθε χαρὰ τῆς καὶ συγ-
χρόνως ὑπονομεύουν οὐσιαστικώτερα τὴν
υγίει.

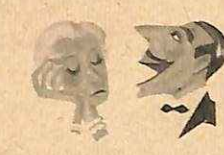
Ἀναμῖα, σωματικὴ, ψυχικὴ καὶ γεν-
ρική κατάρτισις, ἕνα διαρκὲς αἰσθη-
μα κοπώσεως, μελαγχολία, δέσμα μα-
ρομένο, ἱσθὺ μερικὲς ἀπὸ τίς πιδ συ-
νήθεις συνέπειες τῆς κούρας ἀδυνα-
τισματος. Πρέπει λοιπὸν νὰ διακινδυ-
νεύσετε ὅλ' αὐτὰ χάριν τῆς κομψότη-
τος; Ὁχι, διότι εὐτυχὲς τρώγοντας
ἀπ' ὅλα μὲ μέτρο καὶ πίνοντας κάθε
πρῶτὴ ἕνα φλυτζάνι «Τσαϊ - Ρίχτερ»
μπορεῖτε νὰ ἀδυνατίσετε ἐντελῶς ἀκί-
δυνα, ὅσο θέλετε. Μὲ τὸ «Τσαϊ - Ρί-
χτερ» ὄχι μόνο ἐλαττώνεται τὸ θῆρος,
ἀλλὰ τὸ σῶμα αἰσθάνεται καλύτερα.
"Ὅλα τὰ ὄργανα λειτουργοῦν ὥπως
πρέπει. Οἱ πονοκέφαλοι, τὰ νεύρα, ἡ
κόπωση, ἡ ἀθυμία ἐξαφανίζονται θα-
μνηδὺν καὶ τὸ δέρμα ξαναβρίσκει τὴ
δρασιά του.

Τὸ «Τσαϊ - Ρίχτερ» εἶναι ἀγνὸ φυτι-
κὸ παρασκευασμα, δοκιμασμένον ἐσθ
καὶ 50 χρόνια, πού ἔχει τὴν καταπλη-
κτικὴ ἰδιότητα ν' ἀποβάλλῃ τὸ περιττὸ
θῆρος τοῦ σώματος, διατηρώντας συγ-
χρόνως τὸν ὁργανισμό σὲ μιὰ κανονι-
κὴ, ἰσορροπημένη λειτουργία. Ἀρχίστε
ἀπὸ σήμερα νὰ πίνετε κάθε πρῶτὴ ἕνα
φλυτζάνι «Τσαϊ - Ρίχτερ» καὶ σύντομα
θὰ διαπιστώσετε τὰ εὐεργετικὰ τοῦ ἀ-
ποτελέσματά.

Πωλεῖται σ' ὅλα τὰ φαρμακεία.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Ἦ Ξένοί... ταξιδιώτες, μέλη Συνεδρίων, σπου-
δαῖοι ἐπιστήμονες, ἑκατοντάδες σοφοὶ ἔφθασαν στὴν
Ἑλλάδα καὶ κυκλοφόρησαν σ' ὅλα τὰ ἀρχαιολογι-
κὰ μέρη αὐτὸ τὸ τελευταῖο Πάσχα... Ὁργάνωσις ἐ-
ξαιρετικὴ χαρακτήρισε τὸ πρῶτο Παγκόσμιο Ὁφθαλ-
μολογικὸ Συνέδριο, πού συγκέντρωσε, οὔτε λίγο,
οὔτε πολὺ, 1.500 ὀφθαλμολόγους στὴν πρωτεύου-
σα... Ἐπὶ κεφαλῆς, πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου καὶ ὑ-
πεύθυνος τῆς ὅλης τακτοποιήσεως, ἦταν ὁ καθηγη-
τῆς κ. Ἰωάννης Χαραμῆς. (Ὁ ὁποῖος, μεταξύ μας,
εἶχε ἀρχίσει τὴν τακτοποίησι καὶ ὁργάνωσι πρὸ
δύο ὁλοκληρῶν ἐτῶν)...

Ἦ Ἐπιτυχία... ὅλο καὶ μεγαλύτερη σημειώνει
ἡ νέα τραγουδίστρια Νάνα Μούσχουρη. Ἀποτέλεσμα
ἦταν νὰ τὴν ζητήσουν νὰ τραγουδήσῃ γιὰ λίγες ἡ-
μέρες στὸ Καζίνο τοῦ Μόντε Κάρλο. Ἡ πρότασις
ἔγινε, ἡ Ἑλληνὶς τραγουδίστρια τὴν ἐμελέτησε,
ἀλλὰ ἐξήγησε τὰ ἐξοδά της, τὰ ἐξοδά τῆς ὀρχήστρας
καὶ 11.000 δραχμὲς ἀκόμη τὴν δραυά. Ἡ τιμὴ
θεωρήθηκε ὑπερβολικὴ. «Κρίμα», εἶπε τὸ Μόντε
Κάρλο...

Ἦ Λάθος... εἴχαμε γράψῃ τὰ οἰκογενειακὰ τῶν
Claude. Ἡ μία κόρη τῆς Χριστίνας Διπλαράκου-
Claude παντρεύθηκε μὲ Ἀγγλο πέρυσι καὶ ἡ ἄλλη
εἶναι μόνο ἑνδεκα ἐτῶν. Συνεπῶς ἡ Ντομινίκα, ἡ ὁ-
ποία φέρεται ὡς μνηστὴ τοῦ Ἰταλοῦ πρίγκιπος, εἶ-
ναι κόρη ἄλλου γιου τοῦ Paul Claude!... (Μὰς τὸ ἔ-
γραψε κυρία, πού τοὺς γνωρίζει προσωπικά)...

Ἦ «Ποτὲ τὴν Κυριακὴ»... εἶναι ὁ τελικὸς
τίτλος τῆς ταινίας πού θ' ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Ἑλ-
λάδα στὶς Κάννες. Οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τὴν ταινία
δὲν γνωρίζουν παρὰ τὸ ἦδη δημοφιλέστατο τραγού-
δι «Τὰ παιδιὰ τοῦ Πειραιᾶ». Τὸ ἔργον πού, κατὰ
γενικὴν ἐντύπωσιν ὄσων τὸ εἶδαν, εἶναι ἐξαιρετικὰ
ἐπιτυχημένο, πρωτότυπο καὶ ἀπόλυτα ἑλληνικὸ, ἔ-

χει πολλὰς πιθανότητες νὰ ξεχωρίσῃ στὸ ἐφετεινὸ
Φεστιβάλ. Ἡδὴ ἀναφέρονται τὰ καλύτερα προγνώ-
στικά γιὰ τὴν ἑκτακτὴ μουσικὴ τοῦ Χατζιδάκι, πού
συνοδεῖ τὴν ταινία ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους...

Ἦ Μόδες ἀνοιξιὰτικες... ὥραιες, εὐχάρι-
στες, κολλαετικές. Τίποτε στενὸν, τίποτε ἐφαρμο-
στό. Πολλὰ λευκά, ἐμπριμὲ μὲ πελώρια σχέδια καὶ
ἀντιθέτως ἐπίσης μὲ πολὺ μικρά, ἀλλὰ γεωμετρικὰ
στὸ εἶδος, πού θυμίζουν ἀνδρικές γραβάτες... Μό-
νον τὰ καπέλλα ἐξακολουθοῦν νὰ χαρακτηρίζονται
ἀπὸ ἐκκεντρικότητα. Πελώριοι ὑψηλοὶ τεπέδες, πα-
ράξενα φουτουριστικὰ σχήματα καπελλῶνων καὶ
σχεδὸν κατορθώνουν νὰ ἀσχημίζουν ἀκόμη καὶ τὰ
πανέμορφα μανκεν...

Ἦ Πόλεμος... ἀπὸ μαριονέτες. Δύο θίασοι ἀ-
πὸ μικροσκοπικοὺς καλλιτέχνες πρόκειται νὰ ἐμφα-
νισθοῦν αὐτὲς τῆς ἡμέρας στὰς Ἀθήνας. Οἱ περιφη-
μότερες τῆς Εὐρώπης πρωταγωνίστριες τοῦ εἶδους
μαριονέτες τοῦ Σάλτσμπουργκ καὶ οἱ ἐπίσης πο-
λὺ γνωστὲς ἱταλικὲς τοῦ Ποντρέκι. Σὺμπωμα ἀθη-
ναϊκοῦ συναγωνισμοῦ νὰ ἐμφανίζονται συγχρόνως
οἱ δύο μικροὶ θίασοι...

Ἦ Ἐρχεται... φαίνεται καὶ πάλιν ὁ τραγου-
διστὴς πού μέσα σὲ λίγες ἡμέρες κατεγοήτευσε τὴν
Ἀθήνα, ὁ Σὰρλ Ἀσαναβούρ μὲ τὴν ζεστὴ μαγνητικὴ
φωνή. Καὶ δὲν εἶναι ἐύκολο νὰ γοητεύσῃ τὴν Ἀ-
θήνα. Ἡ θαυμαστὰ Μαρία Ράντριγκεξ ἔγινε δεκτὴ
σχεδὸν μὲ ἀδιαφορία...

Ἦ «Κριτικὴ - ἀστραπή»... τοῦ «Ὁρφέως»,
τοῦ τελευταίου κινηματογραφικοῦ ἔργου τοῦ μεγά-
λου Γάλλου ποιητοῦ (περιεργάτο καὶ πολὺ ἐνδια-
φέρον μίγμα ὅλων τῶν εἰδῶν τοῦ κινηματογράφου):
«Αὐτό, εἶπε κάποιος, δὲν εἶναι Κοκτώ, ἀλλὰ Κο-
κτέλ»...

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ...

Γιὰ τὴν Κυριακὴ, 23 Ἀ-
πριλίου, τὸ Πρόγραμμα «Ἐκλογὴ ἀ-
πὸ Μουσικὲς Εἰκόνας» προσφέρει μι-
σῆς ὥρας συντροφιά μὲ τὴν Νὰτ
Κινγκ Κόλ, σὲ τραγούδια τῆς Νο-
τίου Ἀμερικῆς. Εἶναι μουσικὴ μὲ δι-
πλὸ σκοπὸ: Καὶ ἀκούγεται εὐχάριστα καὶ χορεύεται

λαμπρά... Καὶ μιὰ ἀπάντησις σὲ μιὰ ἐρώ-
τησι, πού μᾶς ἐτέθη γιὰ τὸ ἐξαιρετικὸ πρόγραμμα
τῆς περασμένης Κυριακῆς μὲ τὸν Λέβ. Τὸ ἑλληνικὸ
τραγούδι «Τὸ κορίτσι πού ἔφυγε» εἶναι ἀνέκδοτο
ἔργο τοῦ ἰδίου τοῦ Λέβ καὶ ἡ μουσικὴ καὶ τὰ λό-
για του...

744

■ **ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ** φοιτητὰὶ εὗρκαν
ἕνα καινούργιο ἐπάγγελμα γιὰ νὰ συμ-
πληρῶνουν τὸ εἰσόδημά τους: Κάνουν
γυμναστικὴ καὶ θάβουν περίπατο πο-
λὺ χοντρά σκυλιὰ πού μὲ τὸν τρόπο
αὐτὸ ἀδυνατίζουν καὶ γίνονται κομψά.
Ἡ τιμὴ πολὺ ἀξιμική: 2 δολλάρια τὴν
ᾠρα.

■ **Ο ΥΠ' ΑΛΙΑΙΣ** Φώληρον γράφει:
«Ὁ ἱσπανισμὸς τῆς Νότιο Ἀμερι-
κῆς δὲν εἶναι λέξη χωρὶς σημασία. Γνω-
ρίζω ἕνα σκύλο πού εἶχε νὰ φιλήσῃ
τὴν γυναῖκα του ἑξή μηνες, ἀλλὰ σκό-
τωσε κάποιον πού ἐπεχείρησε νὰ τὴν
φιλήσῃ».

■ **Ο ΕΝΤΟΥΡΑΝΤ** Μπάρνερ, πού
κρίθηκε τελευταῖα ὁ καλύτερος Ἀμερι-
κανὸς πλαισίω ἀκτινιστὴς πού γυρί-
ζουν ἀπὸ σπῆτι σὲ σπῆτι, ἀπεκάλυψε
τελευταίως τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας
του: «Ὅποιοδήποτε γυναῖκα κι ἂν μοῦ
ἀνοίξῃ τὴν πόρτα, κάνω πάντα τὴν
ἴδια ἐρώτησι: Δεσποίνης, εἶναι ἐδῶ
ἡ μητέρα σας;».

■ **ΕΝΑΣ** νεαρὸς Γάλλος ἀγάπησε μιὰ
ἡμορφὴ Σκωτσέζα. Ἀποφάσισε νὰ τὴν
ζητήσῃ σὲ γάμο, ἐμφωνίζετο στὸν πα-
τέρα της καὶ ἀρχίζει νὰ τοῦ μιλά:
«Κύριε, βρῆκα ἕνα τρόπο νὰ κάνετε
οἰκονομίες...».

■ **ΑΠΟ** μιὰ ρεσλάμα ἐνὸς ἱνστιτοῦ
τοῦ καλλωνῆς τῆς Νέας Ὑόρκης: «Μὴ
ἐλευθερώτε ποτὲ τὴν γυναῖκα πού βγαί-
νει ἀπὸ τὸ κατὰστῆμά μας. Μπορεῖ
νὰ εἶναι ἡ γιγαγία σας».

■ **ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ** σὲ ἕνα μπάρ τῆς
Νέας Ὑόρκης: «Παρακαλεῖστε νὰ μὴ
στέψασθε ὁρθοί ὅταν τὸ μαγαζὶ γυ-
ρίσῃ».

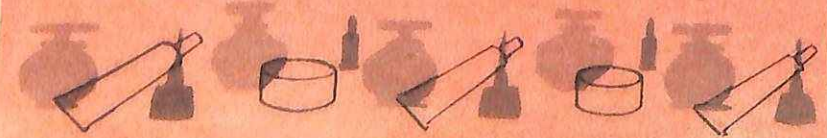
■ **ΔΕΝ** ἔχω πού περνᾷ τίς ὁρες
τοῦ ὁ ἄνδρας μου, εἶπε μιὰ φανατικὴ
χαρτοπαίκτης σὲ μιὰ ἐσπινάδα της.
— Καὶ λοιπὸν;
— Λοιπὸν χρεὶς τὸ δρόμὸ πού γύρισα
στὸ σπῆτι χωρίς ἦταν ἐκεῖ.

“Ο,τι χρειάζεται η όμορφιά
σας για να αναδειχθῇ...!

- Η μεγαλύτερη διεθνής συλλογή ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ.
- Αποκλειστικές Κολώνιες (5 τύποι).
- Αποκλειστικές Λοσιόν (22 διαφορετικοί τύποι).
- Όλα τὰ Γαλλικά Ἀρώματα

ΣΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532 - 631 - 5 (5 γραμμές)

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ κ. ΤΑΣΣΟΥ ΠΟΥ ΕΚΤΙΘΕΤΑΙ ΣΤΟΝ «ΖΥΓΟ»

Η ΝΕΑ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΤΑΣΣΟΥ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΣΙΩΠΗ 7 ΕΤΩΝ

Υστερα από επτά χρόνια σιωπής, πού μās χωρίζουν από την τελευταία έκθεση του Τάσσου στην Ἀθήνα, ὁ ἐκλεκτός ζωγράφος καὶ χαράκτης παρουσιάζει ὁπὸ προχθὲς στὶς αἰθούσες τῆς γκαλερὶ «Ζυγὸς» μιὰ νέα έκθεση μὲ 71 συνολικά ἔργα του.

Συγκεκριμένα, ἡ νέα έκθεση τοῦ Τάσσου, πὺν θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὴ ὡς τὶς 10 Μαΐου, περιλαμβάνει 51 ἔργα χαράκινης (ἔγχρωμες καὶ μαυροασπρὲς ξυλογραφίες, λιθογραφίες καὶ χαλκογραφίες), μιὰ σειρά ἀπὸ σχέδια πὺν ἐπιλοτεχνήσε γιὰ τὸ διβλίο «Ἀργοναυτικά», τὴ γνωστὴ έκδοση πολυτελείας πὺν ἐξέδωσε σὲ 1.500 ἀντίτυπα ἡ ἐκδοτικὴ ἐταιρεία Ἀσπιώτη ΕΔΚΑ γιὰ λογαριασμὸ τῆς «Λίμνις Ἐντίσιον Κλάμπ» τῆς Νέας Ὑόρκης, καθὼς καὶ μιὰ ἐνδιαφέρονσα σειρά γραμματοσήμων.

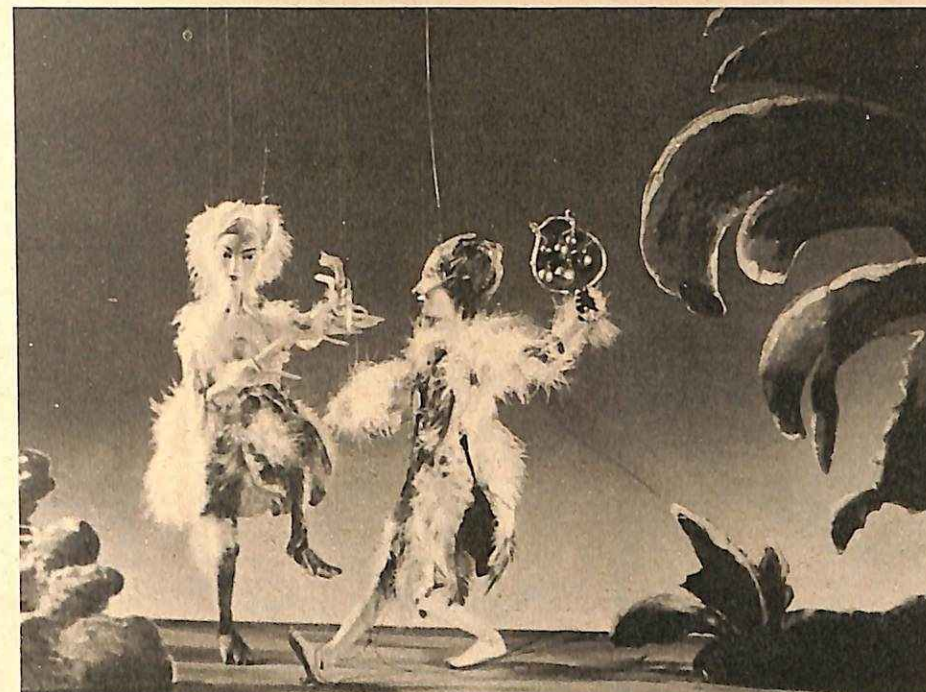
Πολλὰ ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ ἐξαίρετον καλλιτέχνη ἔχουν ἤδη ἐκτεθῇ σὲ διεθνεῖς καὶ ἀτομικὲς ἐκθέσεις του σὺν ἐξωτερικῷ, ὅπου καὶ ἔνγχε ἰδιαιτέρων διακρίσεων τόσο ἀπὸ κριτικούς, ὅσο καὶ ἀπὸ τὸ κοινὸ.

Ὅπως μάλιστα ἐγνώσθη τελευταία, σὺν τέλος τοῦ μηνὸς ἀναμένεται νὰ ὁργανωθῇ ἀτομικὴ έκθεση τοῦ Τάσσου σὺν Μουσεῖο τοῦ Σὰν Φραντσίσκο. ■ ■ ■

«ΚΑΡΠΟΣ». ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΞΥΛΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥ ΚΑΛΙΤΕΧΝΗ.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ ἀπὸ τὸν «Μαγεμένο Αὐλὸ». Ἐφ' ὅσον οἱ μαριονέτες ἔρχονται ἀπὸ τὸ Σάλτσμπουργκ, δὲν ἦταν σωστὸ νὰ λησμονήσουν τὸν Μότσαρτ.

ΜΙΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ μαρκησία κινεῖται μὲ ἀνέση καὶ ἀδρότητα —μόνο τὸ ἀνέκφραστο πρόσωπό τῆς θυμίζει κούκλα.

«ΠΟΛΕΜΟΣ» ΜΕ ΜΑΡΙΟΝΕΤΤΕΣ ΕΝΩ ΛΗΓΕΙ Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΑΙΖΟΝ...

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ κ. Α.Χ. ΜΑΜΑΚΗ

Κατὰ τὰ καθιερωμένα, μὲ τὸ Πάσχα κλείνει καὶ ἡ χειμερινὴ ἀθηναϊκὴ θεατρικὴ περίοδος. Βέβαια, ὅσο ὁ καιρὸς τὸ ἐπιτρέπει, οἱ παραστάσεις συνεχίζονται, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουν πιά προοπτικὲς γιὰ καινούργια πράγματα καὶ γιὰ παρουσίαση νέων ἔργων στὶς σκηνὲς τοῦ κλειστοῦ χώρου. Μονάχα τὸ «Ἐθνικὸ Θέατρο» —πὺν τῶρα ἐπαναλαμβάνει τὸν «Οἰδίποδα», χάριν ἰδίως τῶν μελῶν δύο διεθνῶν συνεδρίων, πὺν φιλοξενεῖ ἡ πρωτεύουσα— ἴσως παρουσίασῃ ἕνα ἀκόμη ἔργο. Ἐτοιμάζει, μὲ καινούργια σκηνοθεσία καὶ νέους ἐκτελεστές, μιὰ παλιά του ἐπιτυχία καὶ ἐπιτυχία συγχρόνως τοῦ ἐλληνικοῦ ρεπερτορίου, τοὺς «Φοιτητὰς» τοῦ Γρηγορίου Ξενεπούλου. Μ' αὐτοὺς ἔχει προοπτικὴ νὰ κλείσῃ τὴν αἰχμὴν, χωρὶς ὅμως ν' ἀποκλείεται νὰ συνεχισθοῦν ἐνδεχομένως τὰ «Λάθη μίᾳς νύχτας» τοῦ Γκόλντισμθ πὺν, παρὰ τὶς ζωηρὲς ἀντιρρήσεις τῆς κριτικῆς γιὰ τὸ ἔργο, ἔχον, ἐν τούτοις, ἀμέριστη τὴν ἐπικρότητά τοῦ κοινοῦ. Ἴσως νὰ συνετέλεσε σ' αὐτὸ ἡ ὡραία παράσταση πὺν μοντάρῃσε ὁ Σολομὸς καὶ ἀπέδωσε πλειάδα ἀπὸ ἐπιλεκτὰ στελέχη τοῦ κρατικοῦ θεάτρου.

Πόλεμος μαριονεττῶν

Εν πάσῃ περιπτώσει φθάσαμε σὺν τέλος τῆς αἰχμῆς καὶ μάλιστα ἕνα ἀπὸ

τὰ συγκροτήματα τοῦ χειμῶνος —ὁ θίασος τοῦ Κώστα Χατζηκρήστου— ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τῶν Βαῶν ἔπαυσε νὰ ὑφίσταται, ἀφοῦ ἀνέβασε κατὰ τὴν διάρκεια τῆς περιόδου τρία ἔργα. Στὰ «Διονύσια» τῶρα, ἀπὸ τὴν ἐρχομένη Δευτέρα, θὰ κάνουν τὴν ἐμφάνισή τους οἱ περιφημοὶ μαριονέτες τοῦ Σάλτσμπουργκ. Τὶς μετεκάλεσε τὸ «Πρακτορεῖον Ἀναπτύξεως Διεθνῶν Καλλιτεχνικῶν Σχέσεων» τῆς κ. Χατζηκρήστου —ἕνας ὁργανισμὸς πὺν ἐμφανίζει τὴν δραστηριότητά του σ' ἐκδηλώσεις φροτισμένες καὶ ποιητικὲς ἀξιολογες— καὶ θὰ δώσουν παραστάσεις σὺν τὴν σκηνὴ τοῦ θεάτρου τῆς δόου Ἀμερικῆς. Ἡ ἐδῶ μετὰκλήση τοῦ ἐξαιρετοῦ αὐτοῦ συγκροτήματος, πὺν διευθυντῆς του εἶναι ὁ καθηγητὴς κ. Χέρμαν Ἀίχερ, ἔχει δημιουργήσῃ μιὰ δῶτατη διαμάχη. Μετεκλήθησαν γιὰ λόγους συναγωνισμοῦ καὶ ἄλλες μαριονέτες: Τὸ συγκροτῆμα Ποντρέκα, πὺν μās εἶναι ἤδη γνωστὸ, γιὰτὶ ἔχει ξαναεῖλθῃ καὶ ξαναπαίξει σὺν Ἀθήνα, πρὶν ἀπὸ 4½, νομίζω, χρόνια. Τῶρα ξαναέρχεται. Τὸ μετεκάλεσε ἕνας ἄλλος γνωστὸς καλλιτεχνικὸς ὁργανισμὸς, ὁ «Ὀρφεὺς» τοῦ Γιάννη Κυπαρίση, πὺν ἔχει σὺν ἐνεργητικὸν του τὴν ἐδῶ ἐμφάνιση πολλῶν ἀξιολογῶν ξένων καλλιτεχνικῶν συγκροτημάτων. Στὴν ἀρχὴ οἱ μαριονέτες τοῦ Σάλτσμπουργκ ἦσαν νὰ ἐμφανισθοῦν σὺν θεάτρου «Κομπούλη», σὺν ἐπιχείρησιν τοῦ ὁποῖου ἔχει

συμμετοχὴ ὁ «Ὀρφεὺς». Δὲν ἐπῆλθε ὅμως τελικὰ συμφωνία καὶ εἶται ἡ κ. Χατζηκρήστου «ἐκθίσει» τὰ «Διονύσια», ὅπου καὶ θὰ δώσουν τὶς ἀθηναϊκὲς παραστάσεις τους οἱ ἀξιολογὲς αὐτὲς μαριονέτες. Παράλληλα, ὅμως, ὁ κ. Κυπαρίσης, ὕστερα ἀπὸ τὸ ναυάγιο τῶν διαπραγματεύσεων μὲ τὴν κ. Χατζηκρήστου, ἐκλείσει συμφωνία μὲ τὶς μαριονέτες Ποντρέκα καὶ ἔτσι ἔρχονται καὶ αὐτὲς. Ἐρχονται ὅμως ἀμέσως καὶ θὰ ἐμφανισθοῦν ἀπὸ τὴν σκηνὴ τοῦ θεάτρου «Κομπούλη» τὴν Δευτέρα. Τὴν ἴδια ἀκριβὲς ἡμέρα θὰ ἐκαινίσῃ τὶς παραστάσεις του σὺν θεάτρου τῆς δόου Ἀμερικῆς τὸ ἄλλο συγκροτῆμα, τὸ συγκροτῆμα τοῦ καθηγητοῦ Ἀίχερ. Ἐτοὶ θὰ ἔχουμε ἀπὸ τὴν ἄλλη ἐβδομάδα ἕνα καλλιτεχνικὸν πόλεμον, πὺν θὰ δώσουν μεταξύ τους οἱ δύο θίασοι μαριονεττῶν: Σάλτσμπουργκ καὶ Ποντρέκα...

Οἱ μαριονέτες Σάλτσμπουργκ

Ἀς δοῦμε ὅμως ἀναλυτικὰ τί εἶναι τὸ κατὰ συγκροτῆμα: Οἱ κούκλες πὺν θὰ ἐμφανισθοῦν σὺν τὴν σκηνὴ τοῦ θεάτρου τῆς δόου Ἀμερικῆς καὶ πὺν ἔχουν τρία πόδια ὅσο διαθέτουν γιὰ δημιουργοῦ ψυχῆς τους τὸν καθηγητὴ Χέρμαν Ἀίχερ, ὁ ὁποῖος εἶναι γιὰς τοῦ γλύπτου Ἀντὼν Ἀίχερ, πὺν πρωτοεμφάνισεν τὸν θίασον αὐτὸν τῶν κατοπληκτικῶν ἀνδρεί-

κῶν σὺν 1913. Σιγά-σιγά τὸ συγκροτῆμα ἐπεβλήθη διεθνῶς καὶ μάλιστα κατέκτησε μιὰ ξεχωριστὴ θέση ἀνάμεσα σὺν διάφορα ἀξιολογὰ καυκλοθέατρα, ὅπως εἶναι ὁ θίασος ἀνδρεϊκῶν τοῦ «Μπουρανκού» τῆς Ὁζάκας, καθὼς καὶ τὸ καυκλοθέατρο τῆς Ἰνδονησίας. Σήμερα ὁ θίασος μαριονεττῶν τοῦ Σάλτσμπουργκ θεωρεῖται σὺν ἕνα ἀπὸ τοὺς καλύτερους τοῦ κόσμου καὶ συνδυάζει τρία στοιχεῖα πὺν ἀνυψώνουν τὶς παραστάσεις του σὺν τέχνῃ μὲ ἀξιώσεις: Πλούσια φαντασία, λεπτὸ γούστο καὶ μεγάλῃ δεξιότητι, πὺν μεταβάλλουν τὶς ἀψυχὲς κούκλες σὺν ἀληθινὸν ἀρτίους. Ἀρτίους πὺν θέλγουν. Τὸ ρεπερτορίό τους ἀποτελεῖται ἀπὸ πρὸς, μελοδράματα, μπαλέτα, παντομίμες καὶ παιδικὰ παραμύθια πὺν, μὰς μὲ τὰ σκηνικά, τὸν φωτισμὸ καὶ τὰ πολυτελὴ κοστούμια, συμπληρώνουν ἕνα σπάνιον καὶ φαντασμαγορικὸ θέαμα. Ἡ παράστασιν δὲν ἔχει μονάχα θέαμα καὶ μουσικὴ. Ἐχει καὶ κείμενο. Κείμενο πὺν οἱ θεαταὶ τῶν «Διονυσίων» θὰ τ' ἀκούουν ἑλληνικά, σὺν εἰδικῇ μαγνητοφώνησιν καὶ μὲ τὴ φωνὴν πολλῶν γνωστῶν ἡθοποιῶν. Τὸ ρεπερτορίο πὺν θὰ παρακολουθήσουμε θὰ τὸ συνθέτουν τὰ ἑξῆς ἔργα: «Ἀπαγωγή ἀπὸ τὸ σεράϊ», Χιονάτη, «Καρυοθραύστης», «Θάνατος τοῦ κύκνου», «Νυκτερίδα», «Μικρὴ νυκτερινὴ μουσική», «Μπισσιέν καὶ Μπισσιέν» κ. ἄ. Ἀξίζει ἀκόμη νὰ προστεθῇ ὅτι οἱ μα-

Η ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΒΑΛΑΚΟΥ, η δημοφιλής νέα πρωταγωνίστρια, η οποία την προσεχή Δευτέρα τελεί τους γάμους της με τον γνωστόν χειρουργόν Ιατρον κ. Αντώνιον Τόμπλερ. Η αλησμόνητη Άννα Φράνκ της αθηναϊκής σκηνής, εικονίζεται ανωτέρω μαζί με τον γνωστόν σκηνοθέτην Σωκράτην Καραντινόν, ο οποίος ετοιμάζει τώρα τους «Φοιτητές» του Γρηγορίου Ξενοπούλου που πρόκειται ν' ανέβουν στο Έθνικόν Θέατρο με Φανίτσα την 'Αντιγόνη Βαλάκου.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Τὰ 16 'Αθηναϊκά θέατρα καὶ ἡ πῆλξηση τῶν ἔργων ποὺ ἀνέβασαν

ριονέττες τοῦ Σάλτσμπουργκ, ποὺ ἔχουν περιοδεύσει πέντε φορές τὴς Ἰννομένης Πολιτείας, τὸν Καναδά, ὅλη τὴν Κεντρικὴ καὶ Νότιο Ἀμερικὴ, ὅλη τὴν Εὐρώπη, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ρωσίας, ἔχουν συμμετάσχει καὶ στὰ διεθνή Φεστιβάλ τῆς Ὀζάκας καὶ τοῦ Τόκιο τὸ 1958, καθὼς καὶ στὶς διεθνεῖς ἐκθέσεις τῶν Βρυξελλῶν καὶ τῆς Πράγας. Ὅπου καὶ ἂν πῆγαν, ἡ καλλιτεχνικὴ τους ἀπόδοση ἦταν μεγάλη.

Τὸ συγκρότημα Ποντρέκα

Οἱ ἄλλες μαριονέττες ποὺ θὰ κάνουν τὴν καλλιτεχνικὴ τους ἐμφάνιση μαζί με τὴς κούκλες τοῦ καθηγητοῦ Ἀίχερ, εἶναι ἰταλικές. Θὰ ἔλθουν ἀπὸ τὴν Ρώμη καὶ ἀρχίζοντας —ὅπως εἴπαμε— στὴς 26 Ἀπριλίου, θὰ μείνουν ἐδῶ τρεῖς ἡμέρες. Ὅταν πρωτοῦνθῶν στὴν Ἀθήνα, πρὶν 4½ χρόνια, ἄρσαν καὶ ἐπαραματοποιήσαν με πολλὴ ἐπιτυχία κύκλο ἐμφανίσεων στὴν ἴδια σκηνὴ ποὺ θὰ παρουσιασθοῦν καὶ τώρα. Δηλαδή, στὸ «Ρέξ». Ὁ δημιουργὸς τοῦ ἀξιόλογου αὐτοῦ καλλιτεχνικοῦ συνόλου ἀνδρικοῦ, ὁ Ποντρέκα, δὲν ζῇ πιά. Σήμερα συνεχίζει τὴν παράδοση ἡ κόρη του καὶ ὁ ἀνδρας της, ποὺ λέγεται Μπέρνι. Οἱ ἰταλικὲς αὐτὲς μαριονέττες εἶναι περισσότερο «ὀπτικές» καὶ τὸ θέαμα ποὺ παρουσιάζουν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ κείμενο, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ μουσικὴ. Ἡ ἀπουσία τοῦ λόγου ἀναπληροῦται ἀπὸ τὴν ποικιλία καὶ τὸν πλοῦτο τοῦ προγράμματος, ποὺ τὸ συνθέτουν ἕνα σωρὸ ἐνδιαφέροντα νούμερα. Συγκεκριμένως τὸ πρόγραμμα ἀρχίζει με τὴν εἰσαγωγὴ ἀπὸ τὸν «Κουρέα τῆς

Σελίλλης», συνεχίζεται με τὴ σκηνὴ τοῦ μαθήματος τοῦ τραγουδιοῦ, ἀπὸ τὴν δευτέρη πράξη τῆς ἴδιας ὅπερας, καὶ περιλαμβάνει κατόπιν ἕνα σωρὸ ἄλλες ἐκτελέσεις. Ἀνάμεσά τους ὑπάρχουν σκηνικὲς συνθέσεις ἐπάνω σ' ἔργα Προκόφιου, Παγκανίνι, Λοτζέ, καθὼς καὶ ἄλλα ποικίλα θέματα. Γενικὰ ἐμφανίζουν ἕνα πρόγραμμα πλούσιο καὶ ἐντυπωσιακό. Συνεπῶς, ἡ μονομαχία ἀνάμεσα στὰ δύο συγκροτήματα μαριονεττῶν προμηνύεται ἐνδιαφέροντα... γιὰ τοὺς θεατὰς. Ποιοτικῶς φαίνεται πὼς ὑπερέχουν οἱ ἱστορικὲς μαριονέττες τοῦ Σάλτσμπουργκ..., ἀλλὰ, φυσικὰ, ὑπεύθυνη γνώμη δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχη καὶ νὰ διατυπώσῃ, παρὰ ἀφοῦ δὴ τί θὰ παρουσιάσουν τὰ δύο συναγωνιζόμενα θεάματα ἀνδρικοῦ. Ἐκτὸς πιά ἀν τὴν τελευταία στιγμὴ ἕνα ἀπὸ τὰ δύο ἀποσυρθῇ τοῦ στίθου καὶ δὲν ἔλθῃ, πράγμα ποὺ κι αὐτὸ διεδόθη, ἀλλὰ ὡς τὴν ὥρα ποὺ γράφονται αὐτὲς οἱ γραμμὲς ἐδηλοῦτο ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβές.

Ἡ κίνηση τῶν θεάτρων

Ἀλλ' ἂς ξαναγυρίσουμε στὴν καθαρῶς θεατρικὴ κίνηση. Πρέπει νὰ ὁμολογήθῃ ὅτι οἱ φόβοι ποὺ εἴχαμε ὅλοι ὅταν ἀρχίσε ἡ σαιζὸν —ὅτι δηλαδή ἡ ὑπαρξὴ 16 θεάτρων στὴν Ἀθήνα θὰ δημιουργοῦσε κρίση καὶ πολλοὶ θίσαοι δὲν θὰ τὰ πῆγαν καλά— ἀπεδείχθησαν ὑπερβολικοί. Εἶναι, βέβαια, γεγονός ὅτι ὁ μεγάλος ἀριθμὸς θεάτρων ἐπέδρασε δυσμενῶς στὴν κίνηση ὠρισμένων θιάσων, ποὺ δὲν διέθεταν στοιχεῖα ξεχωριστῆς καλλιτεχνικῆς ἡ ἐμπορικῆς

δυναμικότητος. Ἐπίσης ἐπηρέασε πάρα πολὺ τὰ μέτρια ἔργα. Δηλαδή, ἐνῶ ἄλλοτε θὰ ἦταν δυνατὸν, μὴ ἔχοντας τί ἄλλο νὰ ἴδουν, νὰ πῆγανιν θεαταὶ καὶ σὲ παραστάσεις ὅχι ξεχωριστοῦ ἐνδιαφέροντος, τώρα ἡ εὐχέρεια ποὺ εἶχαν τοὺς ἔκανε ἐκλεκτικώτερους καὶ ἔτσι σημειώθηκαν καὶ κρούσματα μεγάλῃς ἀπουσίας κοινοῦ ἀπὸ ὠρισμένων προγράμματα.

Τὸ ἔργο τοῦ Θεοτοκά

Μερικὰ παραδείγματα: Δὲν συνεχέντρωσε κόσμον ἀπὸ τὰ ξένα ἔργα ἡ «Μπὸν σοῦπ», ποὺ παρουσίασε ἡ Κατερίνα στὸ «Ἰντεάλ». Δὲν προσεῖλκυσε θεατὰς τὸ «Παραμῦθι χωρὶς νόμα» τοῦ Ἰάκωβου Καμπανέλλη, ποὺ ἐνεφάνισε τὸ «Νέο Θέατρο», ἐνῶ ἡ σκηνικὴ δημιουργία τοῦ Κασόν, ποὺ τὸ διεδέχθη, παίζεται ἀκόμη με κοσμοσυρροή. Δὲν γνώρισε κανενὸς εἶδους ἐπιτυχία ὁ ἀνεκδιήγητος «Νταβέλης», τὸν Τραϊφόρου καὶ Γ. Γιαννακοπούλου, ποὺ ἔπαιξε ὁ Κώστας Χατζηρήστος. Δὲν εἶχε ἐμπορικὴ ἀπόδοση ἡ κωμῳδία «Σαράντα καί...», τῆς δυάδος Σακελλάριου - Γιαννακοπούλου, παρὰ τὴν δημιουργικὴ συνηγορία τῆς Μαίρης Ἀρώνη. Δὲν προσεῖλκυσε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ μεγάλου κοινοῦ οἱ παραστάσεις τοῦ θεάτρου Βεργῆ. Καὶ δὲν εἶχε τὴν ἐπικράτηση τῶν θεατῶν, παρὰ τὴν εὐμενία τῆς κριτικῆς, ὁ «Ἀλκιβιάδης» τοῦ Γιώργου Θεοτοκά, ποὺ παρουσίασε τὸ «Ἐθνικὸ Θέατρο». Κάθε τόσο ἡ κρατικὴ σκηνὴ ἀκούει τὸν ἀναβαλλόμενον γιὰτὶ δὲν ἀνεβάζει περισσότερα ἑλληνικὰ ἔργα. Ἐπιβάλλεται τώρα νὰ τῆς ἀναγνωρισθῇ τὸ ἐλαφρυντικὸ ποὺ δίνουν τὰ ἴδια τὰ πράγματα. Τὸ ἔργο, λοιπόν, τοῦ τόσο ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ πεζογράφου μας, ποὺ ἀνέβασε ὁμολογουμένως με πολλὴ στοργὴ ὁ ἐπίσημος θεατρικὸς οργανισμὸς, δὲν προσεῖλκυσε διόλου τὸ κοινόν. Ἡ ἐμπορικὴ ἀτυχία του ἦταν πάρα πολὺ μεγάλη. Συγκριτικῶς, ὁ «Ἀλκιβιάδης» εἶχε τὴν μικρότερη κίνηση ἀνάμεσα σὲ ὅλα τὰ ἔργα ποὺ παρουσίασε ἐφέτος τὸ «Ἐθνικόν» καί, ἂν δὲν κάνω λάθος, καὶ ἀνάμεσα στὶς ἀποδόσεις καὶ προηγουμένων ἐτῶν, τὸ ἱστορικὸ αὐτὸ ἔργο τοῦ

Θεοτοκά ἐρχεται μεταξὺ ἐκείνων ποὺ εἶχαν πολὺ, μὰ πολὺ λίγους θεατὰς. Τὸ ἀναφέρω αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πρῶτο γιὰτὶ συγκαταλέγεται στὸς ὑπερμαχούς του καὶ μ' ἐξένισε ἡ τὴν ἀπουσία κοινοῦ καὶ δευτέρου γιὰτὶ γίνεται κατὰχρησιν ἐπικρίσεων εἰς βάρος τοῦ «Ἐθνικοῦ Θεάτρου», γιὰ τὴ στάση του ἀπέναντι στὴν νεοελληνικὴ θεατρικὴ παραγωγή. Τὸ θέμα, βέβαια, δὲν ἐντοπίζεται ἐδῶ καὶ ἔχει καὶ ἄλλες πολλὰς πτυχές, ἀλλὰ γι' αὐτὲς καὶ γενικώτερα γιὰ τὸ ὅλο ζήτημα θὰ μιλήσουμε μιὰ ἄλλη φορὰ πλατύτερα.

Οἱ μεγάλες ἐπιτυχίες

Σήμερα θὰ πρέπει ν' ἀναφερθῇ ὅτι τὸ μεγάλο κοινόν, στὴν σαιζὸν ποὺ τελιώνει, διεφώνησε με τὴν κριτικὴν προκειμένου καὶ γι' ἄλλα ἔργα. Ἐστὶ ἡ μεγαλύτερη ἐμπορικὴ ἐπιτυχία τῆς περιόδου, τὸ «Κοροϊδίαί τῆς δεσποινίδος», τοῦ Νίκου Τσιφόρου καὶ τοῦ Πολυδίου Βασιλειάδη, ποὺ ἔπαιξαν ἐπὶ τὸς μῆνες στὸ «Ρέξ» ὁ Ἡλιόπουλος, ἡ Καρέζη καὶ ὁ Παπαγιαννόπουλος, ὅταν ἀνέβηκε ἀκουσε τὰ σχολίανά του ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς κριτικῆς. Ὁρισμένες ἐπιφυλάξεις διετύπωσαν ἄλλοι εἰδικοί καὶ γιὰ τὸ «Τόπο στὰ νεύματα», τὴν ἐφετηνὴ ἰδιαίτερη ἐπιτυχία τοῦ θεάτρου Κώστα Μουσούρη ποὺ, με τὴν Ἀλίκη Βουγιουκλάκη, εἶναι τὸ μόνο ἔργο ποὺ θὰ γράφῃ ὁλόκληρη τὴν σαιζὸν. Ἀντίθετα, ἡ «Υπόθεσις Ντρεῦφους», ἡ ἐφετηνὴ καινούργια καλλιτεχνικὴ κατὰκτηση τοῦ Δημήτρη Μυράτ, ἐνῶ ἄρσε καὶ στὴν κριτικὴ καὶ στὸ καλὸ κοινόν, δὲν μπόρεσε, ἐν τούτοις, νὰ κρατήσῃ τὸ πρόγραμμά της «Διάνοι» γιὰ ὅλη τὴν σαιζὸν. Ὑπάρχουν ἐπίσης καὶ ἄλλες περιπτώσεις ἔργων ποὺ, ἂν δὲν ὑπῆρχε ὁ μεγάλος συναγωνισμὸς καὶ δὲν ἦταν τόσα θεάτρα, θὰ σταδιοδρομοῦσαν καλύτερα. Παρ' ὅλα αὐτά, καὶ ὅσες δυσμενεῖς ἐπιδράσεις καὶ ἂν διατυπώσαμε, εἶναι παράλληλα γεγονότα ὅτι οἱ τόσοί θίασοι καὶ τὰ τόσο πολλὰ θεάτρα δὲν εἶχαν τὸ πολὺ καταστρεπτικὸ ἀποτέλεσμα, ποὺ εἴχαμε ὅλοι φοβηθῇ. Εὐτυχῶς.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Μία ἀκόμη προσφορά στὴν ὁμορφιά τῶν μαλλιῶν σας

ΒΕΛΛΑΦΟΡΜ

Ἡ μοναδικὴ κρέμα κτενίσματος καλλωπίζει καὶ διατηρεῖ τὴν στιλπνότητα τῶν μαλλιῶν σας χάρις στὴν περιεκτικότητά σὲ KOLESTRAL, μοναδικὸ παρασκεύασμα τῆς ΒΕΛΛΑ.

Διατηρεῖ τὰ μαλλιά καλοκτενισμένα χωρὶς νὰ τὰ λιπαίνει, τὰ φορμάρει χωρὶς νὰ τὰ κολλά.

Wellaform

Γνωμ.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ **ΒΕΛΛΑ ΕΛΛΑΣ**
ΝΙΚΗΣ & ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 14 - ΤΗΛ. 32.844 - ΑΘΗΝΑΙ

ΚΡΕΜΑ + ΠΟΥΔΡΑ =
δίδει δροσερότητα
στὸ δέριμα
κάνει τὸ δέριμα
ἀπαλὸ σὰν μετάξι

καὶ τὰ δύο θὰ τὰ θρῆτε μαζί στὴν
CREME PUFF MAX FACTOR
HOLLYWOOD

Εἶναι τὸ συμπαγὲς MAKE UP ποὺ οὐδέποτε ἀφίνει τὸ δέριμα στεγνόν ὡς συμβαίνει με ἄλλα καλλυντικά. Μόνον ἡ CREME PUFF τοῦ MAX FACTOR δίδει πραγματικὴν δροσερότητα στὸ δέριμα σας καὶ τέλειο μακιγιάζ. Δοκιμάσατε πλέον τῆς μιάς φορᾶς γιὰ νὰ δῆτε τὴν ἀποτελεσματικότητά του.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Α.Τ.Ε.Π. Α.Ε. ΤΗΛ. 493-130

ΜΙΑ σκηνὴ ἀπὸ παράσταση τοῦ συγκροτήματος τῶν μαριονεττῶν Ποντρέκα, ποὺ ὅπως ἔχει ἀναγγελθῇ πρόκειται νὰ ἐμφανισθῇ ἀπὸ τῆς προσεχούς Δευτέρας 26 Ἀπριλίου ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου «Κοτοπούλη».

ΕΠΙΟΥΡΓΕΙΟΝ® ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Η Άγιον ολή χώρα των δαυμάτων

Μια λέξη που αγαπήθηκε σε κάθε γωνιά της γης είναι η «Q» — Tips». Δεν είναι ούτε άρωμα, ούτε καλλυντικό, ούτε καμιά καινούργια χορευτική μανία. Είναι ένα απλό μικρό κουτάκι που περιέχει την πιο πρακτική και την πιο επιτυχημένη, θα λέγαμε, αμερικανική εφεύρεση του αιώνα μας. Είναι τόσο απλό που, αν δεν ξέραμε πραγματικά πόσο χρήσιμο μπορεί να είναι σε κάθε πολιτισμένο άνθρωπο, θα μάς άφηνε ίσως, εκ πρώτης όψης, αδιάφορους. Το «Q» —

Tips, Cotou — Tiger» είναι απαραίτητο σε κάθε σπίτι. Μα θα μου πείτε τι είναι τέλος πάντων αυτό το πράγμα, που χρειάζεται τόσο πολύ ο δόκιμος την οικογένεια; Είναι ένα κουτί με ξυλίκια, που οι άκρες τους καλύπτονται με βαμβάκι. Και σε τι δεν μπορείτε να το χρησιμοποιήσετε; Για την καθαριότητα του μωρού σας, για το μακιγιάζ σας των ματιών και των χειλιών, για το βαψίμο των νυχιών σας, για τη καθαριότητα των αυτιών, για την υγιεινή του στόματος, για τις αιμορροΐδες της μύτης, για τα μικρά κοψίματα και για χίλιες δυο άλλες απαιτήσεις της καθημερινής ζωής. Το «Q» — Tips» αγαπήθηκε πρώτα — πρώτα από τους γιατρούς, αφού μάλιστα υπάρχει και σε ειδικό μέγεθος, για να χρησιμοποιείται σε νοσοκομεία και κλινικές. Μετά ληστεύθηκε από τις νέες υπηρεσίες για την περιποίηση του μωρού τους. Το μοναδικό, άλλωστε, αυτό αμερικανικό προϊόν είναι ιδεώδες για το προσεκτικό καθαρισμό των αυτιών, των ματιών, της μύτης των παιδιών. Άλλα και οι ίδιες οι μητέρες βρίσκουν στο «Q» — Tips, Cotou — Tiger» μια αληθινή βοήθεια. Η σκιά του μωρού, το βαψίμο των χειλιών, τα φρύδια και οι βλεφαρίδες, χρειάζονται πολλές φορές ένα μικρό ξυλίκι που θα καθαρίσει τις περτυμένες γραμμές. Τα μικρά αυτά ξυλίκια, με το βαμβάκι είναι ιδεώδη για τη δουλειά, όπως άλλωστε και για το βαψίμο των νυχιών, που συνήθως το βερνίκι λεγάνει το δέρμα. Άλλα ακόμη κι αν το παιδί σας είναι μεγαλύτερο και σείς τώρα το κοιτάτε, που θα πάτε στην έφοδο, δεν αποκλείεται να κόψετε λίγο σε κάποιο θασνάκι το πόδι ή το χέρι. Ένα «Q» — Tips» με λίγο οξυγόνιο ή ιώδιο, θα μπορούσε, λόγω της αποστειρωσικής μισκής, να ξεφάνει κάθε μικρόβιο. Έκείνο μόνο που πρέπει να προσέχετε είναι να χρησιμοποιήσετε μια και μόνη φορά κάθε πλευ-

ρά του «Cotou — Tiger» και να μην το πιεζετε όταν πρόκειται για το καθαρισμό της μύτης και των αυτιών. Να λοιπόν γιατί το αμερικανικό αυτό προϊόν θα γίνει απαραίτητο συμπλήρωμα και του ελληνικού νοικοκυριού.

Πόσες φορές δεν αποφασίζετε κανείς να πάτε κάπου την τελευταία στιγμή. Μια αιφνίδια πρόσκληση δεν μάς αφήνει συνήθως τον απαιτούμενο χρόνο για να φτιάξουμε τα μαλλιά μας. Κι' αν θεσπίσει η τριχία τους δεν είναι λιπαρή, το πρόβλημα δεν έχει και τόσο σημασία. Δυο-τρία μικροτάκια ίσως τους ενοχώσουν μια σχετικά φρεσκάδα. Δυστυχώς, όμως, σ' όλες τις μεσογειακές χώρες, τα 90% των γυναικών έχουν λιπαρά μαλλιά. Και ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Έστω κι αν ταχέτε φορμάρε δυο-τρεις μέρες πριν, μοιάζουν σαν να είναι αλουσία δυο δόξαξες έδωξες. Όσο κι αν προσπαθήσετε να τα φτιάξετε, δτι κι αν κάνετε για να αναζωογονήσετε την χαλασμένη από την λιπαρότητα των μαλλιών μίζ - αν - πλν, δεν πρόκειται να καταφέρετε τίποτα. Η μόνη λύση είναι το λούσιμο. Άλλα δεν έχει κανείς πάντοτε καιρό για να κατα-

φύνη στις πολύπλοκες αυτές λύσεις. Δεν χρειάζεται όμως να απελπίζεστε. Το περίφημο γαλλικό σαμπουάν Σέκ «A'seborrh» όχι μόνο προσφέρει τη λύση στο πρόβλημά σας, αλλά είναι και το μοναδικό που καταρρέει να ξεφάνει μέσα σε τρία μόνο λεπτά την λιπαρότητα. Ρίχνετε λίγο από τη σκόνη του επάνω στα μαλλιά σας και μετά τα βουρτσίζετε επί τρία λεπτά, αφαιρώντας όχι μόνο την λιπαρότητα τους, αλλά και την πιτυρίδα, που συνήθως δεν φύγει εύκολα από τα μαλλιά της κατηγορίας αυτής. Με το βουρτσισμό, λοιπόν, καθαρίζετε στο ελάχιστο αυτό χρονικό διάστημα τέλεια τα μαλλιά σας, που ενοχλούν την ποιότητά τους φρεσκάδα και γοητεία. Προσάλλα, όμως, αναζωογονείτε και την μίζ - αν - πλν σε τέτοιο βαθμό, που να νοιώθι κανείς πως φτιάξατε τα μαλλιά σας λίγη ώρα πριν. Κάθε γυναίκα, λοιπόν, με

λιπαρά μαλλιά πρέπει να έχει στο σπίτι της πάντοτε ένα κουτί «A'seborrh», που όχι μόνο θα της χαρίσει κάθε στιγμή ένα ολοκάθαρο φρεσκακτενισμένο κεφάλι, αλλά συγχρόνως θα μπορεί να εξυπηρετήσει όλα τα μέλη της οικογένειας όταν, λόγω μιας μικρής αδιαθεσίας, δεν μπορούν να λουθούν.

Τί θα λέγατε για ένα όμορφο μπλέ ταγέρ του Γκαρντέν, σε απλή άρχοντική γραμμή, μ' ένα γιακά από λευκή γκιπούρ; Η μήπως προτιμάτε ένα όμορφο μπλέ παλτό κρουαζέ του Γκαρνά, μ' ένα φρέσκο λευκό ίσιο, που γαρνίρεται από οριζόντιες κορδέλες γκιπούρ; Άλλ' ακόμη κι αν σ' αρέσει περισσότερο ένα έμπριμέ ανώστη, ένα μονόχρωμο μεταξωτό πλνσέ φόρεμα, ένα χαριτωμένο σύνολο για την πλάξ, θα μείνετε ασφαλάς ικανοποιημένες από την θαυμάσια συλλογή της μπουτίκ «Hobbs» της κ. Σ. Κοντουμά, στην οδό Καρνεάδου 4, που πλησιάζει αναμφισβήτητα την τελειότητα μιας παρισίγης ότ κουτού.

Πραγματικός ζωγραφικός πίνακας μέσα σε μια ατελείωτη περιλάση χρωμάτων, σχεδίων και έμπνεύσεων, οι διτρίνες του έλεγκτου αθηναϊκού καταστήματος «Αισάζον», της οδού Έρμου 48, προσφέρουν στη σύγχρονη Αθηναία την πιο γοητευτική συλλογή φορεμάτων, ταγέρ, ντε πνές, πουλόβερ, παντελονιών και μπλουζών. Είναι οι ωραιότερες παρισίγιες δημιουργίες, που ξεκινούν από το έξοτερικό ντύσιμο για να καταλήγουν σε μια υπέροχη αλβέρν: συλλογή έσωρούχων, που θα εύρισκε κανείς μόνο στις μεγάλες μπουτίκ της γαλλικής πρωτεύουσας.

Είναι αλήθεια πως στην εποχή μας γίνεται μεγάλη προσπάθεια για να διατηρηθεί μεγαλύτερο χρονικό διάστημα η γυναικεία όμορφιά. Χιλιάδες άνθρωποι, κάθε γωνιά της γης προσπαθούν να ανακαλύψουν κρέμες, μάσκες, καλλυντικά, που να μπορούν να συντηρήσουν τη φρεσκάδα και τη γοητεία της γυναικείας περισσότερα χρόνια. Κι' στον πανικό που αυτό άγαντα υπάρχει ένα δυνάμι που έχει στεφθεί μέχρι σήμερα με τις περισσότερες επιτυχίες στην δημιουργία αποτελεσματικών καλλυντικών. Δεν φαντασθήκατε ίσως ποτέ πως υπάρχει μια κρέμα που προλαμβάνει τις ρυτίδες του προσώπου. Είναι το καινούργιο κατόρθωμα της «Χαρίετ Χούμπαρντ» «Αγίος», που χρονί δόξαξες έχει αφιέρωσε την δραστηριότητά της στην γυναικεία όμορφιά. Πρόκειται για την περίφημη «Total Cream», που ξαναανανεύει τους

ιστούς και τους δίνει νεανικότητα και φρεσκάδα, απομακρύνοντας παράλληλα τον κίνδυνο της ρυτίδωσης του δέρματος. Η περιποίηση αυτή πρέπει να γίνεται το βράδυ, ενώ για την ημέρα η «Χαρίετ Χούμπαρντ» «Αγίος», προτείνει κάτι πιο απλό, που έχει όμως δημιουργηθεί κι' αυτό για τον ίδιο σκοπό. Είναι το «Total Skin Milk», μια θαυμάσια βάση για το μακιγιάρισμα, που διατηρείται πολύ περισσότερες ώρες και είναι συγχρόνως μια μοναδική προφύλαξη για τη δημιουργία κάθε κρινούργιας ρυτίδας, κατά τη διάρκεια της κοσμοκρατικής ημέρας.

Αληθινό κομφοτέντζι, φτιαγμένο με γούστο και πρωτοτυπία, θα μπορούσε κανείς να πη πως είναι μικρογραφία ενός παρισιανικού κομφοτέντζι. Είναι ένας καινούργιος έρωτας της γυναικείας όμορφας, που στεγάζεται σ' ένα διαμέρισμα της λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας 43 και Πλουτάρχου. Μεσα σε μια ατίσφαηρα που χαρακτηρίζεται από εργασία φίνις, μοντέρνα και προσεγμένη, το κομφοτέριο της «Εφης - Λουκίας» προσφέρει ένα θαυμάσιο κένισμα, μια ωραία περμανάντ, μια δαξή σε φυσική απόχρωση, ένα μονικιούρ. Ε-

να πεντικιούρ. Οι δυο αυτές νέες κοπέλλες, που είναι δημιουργήματα του μεγάλου Αθηναίου κομφοτά «Αγγελού», έχουν την ικανότητα να προσγειώνουν τις πιο έκκεντρικές κομφοτικές παρισίγιες δημιουργίες, μέσα στα πλαίσια και στην ατμόσφαιρα της σύγχρονης αθηναϊκής ζωής. Κι' αυτό γιατί πιστεύουν πως ένα όμορφο κτενισμένο κεφάλι πρέπει να είναι πιά απόκτημα κάθε γυναίκας, που ξέρει αληθινά να ολοκληρώσει την προσωπικότητά της. Με μόνη τη διαφορά πως για να βρή κάθε όμορφη μας τόν τύπο του κτενισμού ή του χρωματισμού που της ταιριάζει περισσότερο, πρέπει να ζητήσει τις συμβουλές της «Εφης» και της Λουκίας.

Το μυρωμένο γιομάτο θαλπωρή αεράκι μάς φέρνει κάθε μέρα όλο και πιο κοντά στο καλοκαίρι. Η ανοιξη είναι πιά πραγματικότητα. Η ελαφύστη φύση, τα πολύχρωμα ατελείωτα λουλούδια, το πράσινο που φουντώνει όλο και περισσότερο, οι γλυκείες δραδές με τα μενταρικά άρώματα, τα ζωοχρώματα πωρινά και τα φλεγόμενα ήλιοδασιλέματα, ολοκληρώνουν την πιο

όμορφη εποχή του χρόνου. Κι' με την ευκαιρία του Πάσχα, όλοι ζήσαμε για λίγο την όμορφη της ανειδίκτης γοητείας που συνδυάζει τον πιο πρωτότυπο και όργανιστικό σε απόχρωσεις πίνακα. Οι σπορτίκες ανειδίκτης δορυούλες τώνωσαν ακόμη περισσότερο τα χρώματα κ' έδωσαν μια μαγευτική απαλότητα στο περιβάλλον. Και οι ζεστές πιά ημέρες διαδύχονται ή μια την άλλη. Έπόμενος, λοιπόν, ήταν να αποχωρισθούμε τα πολλά μας, δίνοντας στο ντύσιό μας μια διαφορετική, πιο ανώμαλη, πιο χαριτωμένη μορφή. Είναι η εποχή της βουίλεας του πλεκτού. Ο καιρός που θα απεκαλυφθεί η γυναικεία σιλουέτα σε όλη την άκονικότητα, μέσα σ' ένα ζωορό ή απαλόχρωμο πουλόβερ, σε μια μπλούζα, σε μια φούστα, σε μια ζακέττα. Και μέχρι τώρα προσπαθήσαμε πάντοτε να ανακαλύψουμε μια ουβέτερη φούστα, που θα μπορούσε να συνδυασή με διάφορα μπλουζάκια. Άλλα κι' αυτό στο σημείο αυτό, το πιο αγαπημένο πλεκτομάγαζο της Αθηνάς, η Τρικόλα, της οδού Έρμου 6, σκέφτηκε να δώσει στις πελάτισσες της μια μοναδική ευκαιρία να ντυθούν «ήθνα», πρακτικά κι' καλόγιστα. Προσέλασε λοιπόν, όπως και στο υποκατάστημα της της οδού Μητροπόλεως 51 στη Θεσσαλονίκη, μια σειρά από θαυμάσιες πλεκτές ζέρου ίριες και πλνσέ φούστες, που όχι μόνο ταιριάζουν με τα πλεκτά σας, αλλά με την ανώμαλη μπλούζα μπορούν να σας χαρίσουν ένα θαυμάσιο σύνολο. Γιατί, λοιπόν, να ορώμε ένα ταγέρ και να δώσετε τόσα χρήματα, ενώ μ' ένα ελάχιστο ποσό, θα λέγαμε ασήμαντο, μπορείτε να ντυ-

θώτε σύμφωνα με τη μόδα του 1960, που λανσάρε το ντε πνές σαν το ιδεώδες ανειδίκτη ντύσιμο της εποχής μας; Άλλωστε οι πλνσέ φούστες δεν είναι μόνο ή μεγάλη αδυναμία του Ντιόρ, της Σανέλ και του Γκυ Λαρό, αλλά έχουν και το πλεονέκτημα ότι δίνουν έναν αέρα γεμάτο θηλυκότητα στις γυναίκες κάθε ηλικίας. Κι' όσο για τα μπλουζάκια που επιθυμείτε, για να ολοκληρώσετε την ίσια ή πλνσέ φούστα σας, θα σας πω μια μόνο τιμή: Ένα ελαφύλο μπλουζάκι, με ιδιότροπο τετράγωνο ντεκολτέ και χονδρό γυριστό γιακά, στις πιο όμορφες έφευγες απόχρωσεις, πουλιέται στην Τρικόλα 65 μόνον δραχμές. Άλλα καμιά γυναίκα δεν μπορεί να μείνει αδιάφορη και στις υπέροχες μπουκλές δημιουργίες σε μπλούζες, ζακέττες και πουλόβερ, που μαζί με τα ριγέ, τα φανταζικά και τα καρδιά, προσφέρουν μια ατελείωτη ποικιλία πλεκτών. Άλλωστε δεν πρέπει να ξεχνάμε πως στην Τρικόλα θα βρήτε και θαυμάσια παντελόνια, μονόχρωμα ή ριγέ, για τις έδωξες σας, καθώς και μια ωραιοτάτη συλλογή από ανδρικά πουκάμισα και πουλόβερ και από παιδικές δημιουργίες, που λανσάρον για το 1960, οι μεγαλύτερες μπουτίκ του Μιλάνου και του Παρισιού.

Δεν υπάρχει καμιά γυναικεία άσχημη, μου έλεγε η εκλεκτή Αθηνάϊα μανικιέρ κ. Λία Γολάνη, στο ενοχαστήριο της της οδού Κανάρη 4. Κάθε δυστυχία που έχει κάτι όμορφο μέσα της, μπορεί να γίνει μια ελπίδα για μια προβάλη, δίνοντας μια ξεχωριστή γοητεία στην προσωπικότητά της. Έτσι με τα μέσα που διαθέτουμε σήμερα δεν πρέπει πλέον να υπάρχουν γυναίκα άπειροίτη, που δεν ξέρει να μακιγιαρισθή σωστά και να δώσει στον τύπο της μια διαφορετική μοντέρνα πνοή.

Στην περίπτωση του λιπαρού δέρματος, συνεχίζει, σπνς πιο ενδιαφέρουσες συμβουλές της, η εκλεκτή αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ, που έχει το ίδιό στίτυπο της στην οδό Αμερικής 15, οι στεατογόνοι άδενες έκκρινουν περισσότερο του κανονικού. Γι' αυτό δεν πρέπει να κάνετε καθήκον στυπνιζών, που ενοχλούν την επιδερμίδα. Μια γυναίκα με λιπαρό δέρμα πρέπει να φροντίζει πρώτα απ' όλα την τροφή της και την καλή λειτουργία του σκυωτού και του πεπτικού της συστήματος. Το ζεστό νερό και το ειδικό σαπούνι, άλλωστε, είναι απαραίτητα.

Η Άγιον

Έδω
κι'
Έκει

Στο έτος 2.000...

Παρίσι

Ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα ή «σπιτική» έκθεση του Γκράν Παλαί ή, αν θέλετε ακριβέστερα, ή έκθεση «όργάνων οικιακής χρήσεως». Και τί δεν βρίσκει κανείς και τί δεν βλέπει εκεί! Ηλεκτρική δούρτσα των παπουτσιών, που γυαλίζει μοναχή της, ζυριστική μηχανή χωρίς πρίζα γιατί έχει τον συσσωρευτή της, αυτόματη μηχανή γιά φρυγανιές που τις πετά άμα είναι έτοιμες να τραγανισθούν, φούρνο τοποθετημένο στο ύψος του ματιού ώστε να μπορεί ή νοικοκυρά ή ή μαγειρίσσα να παρακολουθή το ψήσιμο χωρίς να ξεμεσιάζεται! Και ένα σωρό άλλα, όχι, ίσως, λιγώτερο εξυπηρετικά. Όλες αυτές οι εφευρέσεις θέτουν το ερώτημα πως θα έχει εξελιχθή σε 40 ή 50 χρόνια, στο έτος 2000 να πούμε, ή νοικοκυροσύνη; Τί απρόβλεπτες θα μπορούν να υπάρχουν τότε ευκολίες; Ένα σωρό έχουν διατυπωθή. Πρώτα πρώτα ότι

καμιά, λένε, δεν θα υπάρχει καύσιμη ύλη, ούτε κάρβουνα, ούτε γκάς, ούτε ηλεκτρικό, ούτε καν κάποιος ατομικός φούρνος, αλλά μόνο αποθηκευμένη ήλεκτρική θερμότης που θα χρησιμοποιήται χωρίς κανένα σχεδόν έξοδο σ' όποιον βαθμό θέλουμε. Έπειτα ουσιαστική εξαφάνιση της σκόνης χωρίς στον γενικό μαγνητικό απορροφητή του σπιτιού που μόλις παρουσιασθή το ελάχιστο μόριο σκόνης θα το έλκυη και θα το εξαφανίζει από την ύπνομο. Και δεν είναι άπληστον και ή μπουγάδα να έχη καταργηθή από προσχή 50 χρόνια άν, όπως λένε, τα μέλλοντα ύφασματα, σεντόνια, άστρώματα πρόκειται να μη λερώνονται ή τουλάχιστον να καθαρίζονται, να ξελεκιάζονται με την απλή έκθεή τους όχι καν στον ήλιο, αλλά στον καθαρό άέρα μόνο. Λυπάμαι που δεν έχουν όλα αυτά πραγματοποιηθή τώρα που είναι υποχρεωμένη να αντικαθιστώ στο σπίτι την υπηρεσία! Δεχθήτε, όπως πάντα, την ιδιαίτερη μου συμπάθεια

ΧΡΥΣΗ-ΙΣ

● ΕΝΑΣ γέρος πηγαίνει στο γιατρό για μια γενική εξέταση. Ο γιατρός, αφού τον εξέτασε προσεκτικά, του λέει: —Είσατε γερός σαν λιοντάρι. Θα φάσετε τα 80. —Μά είμαι 80. —Δεν σας τάλεγα εγώ; ● ΕΡΩΤΗΣΗΝ την Μάρλεν Νττήτριχ αν είναι προτιμότερο οι σύζυγοι να ζούν με χωριστά δωμάτια. —Άκμα καλύτερη λύση είναι οι χωριστές πόλεις, απάντησε ή διάσημη ηθοποιός.

γκρέχα

Πάντοτε τόβον
δρωατινιή

ή υπέροχη Κολώνια "4711",
που αναζωογονεί και σάς κάμνει εύθυμη. Τόσο φίνα και περιζήτητη... Η ΤΟΣΚΑ "4711", είναι μείγμα του σαχηνευτικού αρώματος "4711", και της δροσερότητας της Κολώνιας "4711".

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

ΕΙΜΑΣΤΕ ΤΩΡΑ ΡΥΘΜΙΣΤΑΙ - ΑΛΛΑ...

ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΟΥΣ

(Φωτ. "Ενωσις")

ΠΑΠΑΔΙΜΗΤΡΙΟΥΝΑ: ΟΙ 'Ιταλοί τόν πρότειναν για την μικτή Εύρώπης. 'Ο εκλέκτωρ της ελληνικής ομάδος τόν... ανέκαλυψε με καθυστέρηση.

Η μικρή ποδοσφαιρική ιστορία, που άρχισε τόν περασμένο Νοέμβριο ανάμεσα στην 'Ελλάδα, την Γιουγκοσλαβία και τόν 'Ισραήλ, για την πρόκριση στο ολυμπιακό τουρνουά της Ρώμης, θά πάρη μεθαύριο ένα τέλος. Τόν διάλογο, στην τελευταία σκηνή, θά κρατήσουν, με τις εθνικές τους έρσσιτεχνικές ομάδες, τόν γιουγκοσλαβικό και τόν ελληνικό ποδόσφαιρο.

'Ο τελευταίος αυτός αγώνας θά γίνη μεθαύριο στο γήπεδο τού Παναθηναϊκού και από τόν αποτέλεσμα του θά εξαρτηθή ποιά ομάδα τού όμιλου θά βγάλη διαβατήριο για τή Ρώμη.

Τόν παράξενο, σ' αυτό τόν φινάλε της ιστορίας, είναι ότι έμεις, που όπωσδήποτε μένουμε έξω από τόν ολυμπιακό τουρνουά, γίνουμε οι ρυθμιστά της καταστάσεως — αυτοί που θά όρίσουν ποιοί θά πάνε στην 'Ολυμπιάδα, οι Γιουγκοσλάβοι ή οι 'Ισραηλίτες... Καί τούτο γιατί, ύστερα από την εκπληκτική νίκη τού 'Ισραήλ επί της Γιουγκοσλαβίας, μέσα στο Βελιγράδι, πήραν τὰ πράγματα τέτια τροπή, ώστε να πέση σ' έμάς ό άχαρος και άσκοπος ρόλος τού ρυθμιστή.

Σύμφωνα με την ως τώρα βαθμολογία, ή Γιουγκοσλαβική όμάς προκρίνεται για τή Ρώμη μονάχα αν μάς νικήση. Θά ίσοβαθμήση, δηλαδή, τότε με την ομάδα τού 'Ισραήλ, αλλά, έχοντας καλύτερη διαφορά τερμάτων από αυτήν, θά προκριθή για τή Ρώμη. Σε περίπτωση που ή Γιουγκοσλαβία χάση από έμάς ή έλθη ίσόπαλη μαζί μας, τότε όπωσδήποτε προκρίνεται ή όμάς τού 'Ισραήλ, που είναι σήμερα πρώτη, με δυο βαθμούς περισσότερους από την γιουγκοσλαβική. 'Εμείς ακολουθούμε στην τρίτη θέση.

Η βαθμολογία, δηλαδή, έχει έτσι:

Ομάδες	αγών.	τέρμ.	βαθμ.
'Ισραήλ	4	7—6	5
Γιουγκοσλ.	3	7—4	3
'Ελλάς	3	3—7	2

Στὰ μάτς που προηγήθηκαν ως τώρα σημειώθηκαν αυτά τὰ αποτελέσματα:

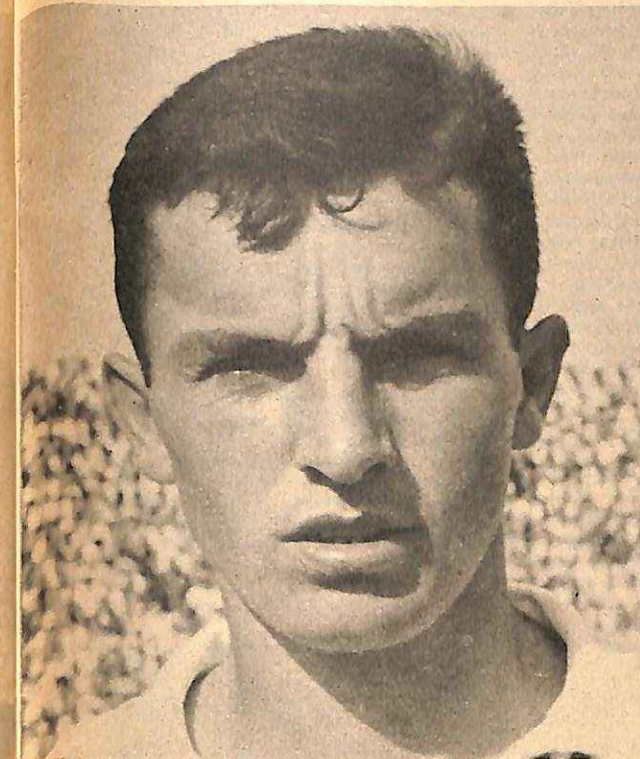
ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΙΚΗ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΜΠΡΕΣΙΑ

'Ισραήλ — Γιουγκοσλαβία 2—2 (Τελ 'Α-616), Γιουγκοσλαβία — 'Ελλάς 4—0 (Βελιγράδι), 'Ισραήλ — 'Ελλάς 2—1 (Τελ 'Α616), 'Ελλάς — 'Ισραήλ 2—1 ('Αθήναι), 'Ισραήλ — Γιουγκοσλαβία 2—1 (Βελιγράδι).

Μια εύκαιρία χαμένη

Δέν θά λέγαμε —δυστυχώς— κάτι καινούριο αν σημειώναμε πώς και για τούτον τόν αγώνα, τόν μεθαιριανό, ή εθνική όμάς της 'Ελλάδος δέν συγκροτήθηκε με τόν καλύτερο τρόπο. Βέβαια, ή εθνική μας, που θά αγωνισθή μεθαύριο με την γιουγκοσλαβική, θά είναι κατά 99% ίδια σε σύνθεση με την εθνική μας, που στις αρχές τού 'Απριλίου κέρδισε την νικήτρια της Γιουγκοσλαβίας Ισραηλινή ένδεκάδα. Αυτό ωστόσο δέν σημαίνει πώς είναι και ή καλύτερη σε σύνθεση εθνική όμάς που μπορεί να παρατάξη σήμερα τόν ελληνικό ποδόσφαιρο. Κάθε άλλο. Μπορεί να κερδίσουμε έδώ τόν 'Ισραήλ, αλλά ήταν μια νίκη καλών συμπτώσεων, γιατί τεχνικά ή ομάδα μας υστέρησε σε άπελτιστικό σημείο.

Νομίζουμε ότι ή διοίκηση τού ελληνικού ποδοσφαίρου έκαμε τεράστιο σφάλμα που δέν εκμεταλλεύτηκε την μεγάλη εύκαιρία άναδιοργάνωσης, που δόθηκε με τή νίκη της εθνικής ένόπλων δυνάμεων στη Μπρέσια, επί της εθνικής 'Ιταλίας. 'Η ελληνική αυτή όμάς ήταν ή πρώτη εθνική 'Ελλάδος που κέρδισε αγώνα στη δυτική Εύρώπη και ή πρώτη που αγωνίστηκε σωστά, έφαρμόσασα έπιτυχώς ένα αγωνιστικό σύστημα. Την ομάδα αυτή, που ό Ιταλικός τύπος της άφιέρωσε τὰ πιό κολοκευτικά σχόλια, ή ποδοσφαιρική όμοσπονδία έπρεπε να την πάρη έ π ω ς ε τ ν α ι και να την παρουσιάση σαν πολιτική εθνική ομάδα. Γιατί έχει τόν μεγάλο, τόν σπουδαιότερο προσόν της πειθαρχίας και της όμαδικής άποδόσεως, χωρίς βεντετισμούς όρισμένων κα-

ΚΕΡΔΙΣΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΟΝΙΜΗ ΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ. Ο ΣΙΔΕΡΗΣ, Ο ΚΑΜΑΡΑΣ, Ο ΑΝΔΡΕΟΥ, Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ. ΜΑ ΤΟΥΣ ΞΕΧΑΣΑΝ...

κομηθένων άσσαν, όπως γίνεται κάθε φορά με τις εθνικές μας ομάδες.

'Ομως την ομάδα αυτή που έθριάμβευσε στη Μπρέσια, την ομάδα με τούς νέους παίκτες και τόν άνεβασμένο ήθικό, την άγνοήσαμε, για να ξαναγυρίσουμε στο δρόμο της ρουτίνας έπιστρατεύοντας πάλι τις χρεωκοπημένες φέρμες τού ελληνικού ποδοσφαίρου, τούς παίκτες που είχαν γράψει την θλιβερή ιστορία των «7—1»...

Και να φαντασθή κανείς ότι χρειάστηκε να

άσκηθι πίεση από την όμοσπονδία στον εκλέκτορα, για να πεισθή να καλέση στην εθνική ομάδα τόν Παπαεμμανουήλ, τόν καλύτερο δηλαδή ένδιάμεσο κυνηγό που διαθέτει σήμερα τόν ελληνικό ποδόσφαιρο και που οι 'Ιταλοί ειδικοί τόν πρότειναν για την μικτή Εύρώπης τού Σ.Ι. Σ.Μ.!

'Αγνοώντας και πάλι την ένδεκάδα της Μπρέσια, που έχει έναν άξιοθαύμαστο μέσον όρο νεανικότητας με 21 χρόνια, θά παρατάξουμε με-

θαύριο ένα περίεργο κράρμα νέων και γηραιών παικτών, που έμφανίζει μέσον όρο 25 χρόνια, και στο όποιο υπάρχουν ποδοσφαιριστά ήλικίας και 33 έτών, όπως οι Ρωσίδης, Σεραφείδης!...

'Ετσι όμως πώς είναι δυνατόν να άνανεωθή, να άναδιοργανωθή και να προσδεύση τόν ελληνικό ποδόσφαιρο; Καί τί σημασία έχει αν τώρα γίνουμε οι ρυθμιστά μιάς καταστάσεως από την όποία όπωσδήποτε μένουμε έξω;

Δ. Π.

ΜΙΑ ΦΑΣΗ ΠΟΥ ΘΥΜΙΖΕΙ ΠΟΛΛΑ: ΟΤΑΝ ΧΑΝΑΜΕ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΜΕ 7-1. ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΥΠΗΡΧΑΝ ΠΟΛΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΗ Ο ΚΑΤΗΦΟΡΟΣ

(Συνέχεια από σελ. 20)
 γετική εξέδρα στην χαρούμενη αυτήν περιοχή. Ούτε δέκα χιλιόμετρα απόσταση απέχει ο Γκισούρ 'Οντάς, τον χειμώνα, πέφτουν κοπάδια οι αγριόπαπιες στον βάλτο και προσφέρουν στους Νεμρώδ μεγάλες συγκινήσεις (και μεγάλες πένες).

«Το κυνήγι των υδροβίων είναι το διασκεδαστικότερο», τονίζουν οι θιασώτες του είδους. Και πρὸς ἐπίρρωσιν τοῦ λόγου ἀναφέρουν ὅτι ἐκτός ἀπὸ τοὺς ὁμίλους τῶν 'Αθηναίων, ποὺ φθάνουν τακτικά τὰ χειμωνακτικά Σαββατοκύριακα γιὰ νὰ κυνηγήσουν—γυρίζοντας ὅχι σπάνια μὲ 50 καὶ 100 καθαρὰς πάπιες ὁ καθένας—στὸν Γκισούρ 'Οντά ἐρχεται νὰ κυνηγήσει καὶ ὁ ἴδιος ὁ Βασίλειος, μὲ ὀψήλους προσκεκλημένους.

Ἀλλὰ καὶ ἐλαφρότερο κυνήγι—ὅπως καὶ θαρύτερο, ἀγριογούρουνο κλπ.—ὑπάρχει πλούσιο στὴν περιοχή. Στὸ λόφο ἔξω ἀπὸ τὴν Μάκρη περνοῦν τὰ ὄρτυκια, τὴν ἐποχὴ τῆς ἐνστικτώδους μεταναστεύσεως τοὺς πρὸς τὸν 'Ήλιο τοῦ Νότου, ὑπάρχουν τρυγόνια, ἀκόμη καὶ μπεκάτσες καὶ μπεκατοῖνια καὶ ὅλος ὁ φτερωτὸς πλοῦτος ποὺ γοητεύει τὴν φαντασία τῶν κυνηγῶν. Κ' εἶναι χαρακτηριστική ἡ περίπτωση 'Αθηναίου, μονιάδους Νεμρώδ, ποὺ ἐγκατέλειψε τὴν πρωτεύουσα γιὰ νὰ ἐγκατασταθῇ μονίμως ἐκεῖ ὅπου κάθε μέρα ἡ φύση μπορεῖ νὰ τοῦ προσφέρει κ' ἕνα διαφορετικὸ δώρο—καὶ διαρκῶς τὴν γαλήνη καὶ τὴν ὁμορφιά.

Συγκοινωνίες

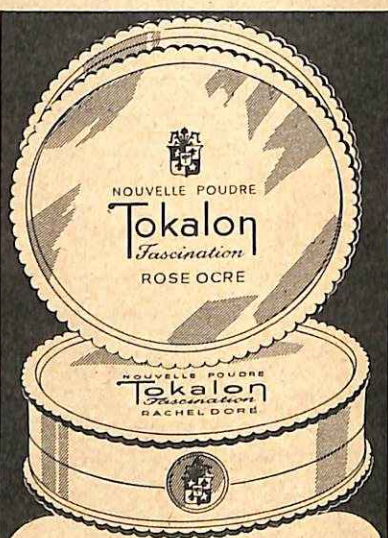
Εξ ἄλλου, ἂν καὶ χίλια χιλιόμετρα μακριὰ ἀπὸ τὴν 'Αθήνα, ἡ 'Αλεξανδρούπολη ὅρισκεται στὴν οὐσία πολὺ κοντά. Ἡ αἰτία: τὸ θαυμασιὸν συγκοινωνιακὸ πλέγμα—κυψέλη σωστῆ μεταφορικῶν μέσων. Πλοῖο, τραῖνο, αὐτοκίνητο καὶ ἀεροπλάνο (ἀναμφισβήτητο ἀπὸ ὅλους ἡ συμβολὴ τῆς ε' Οὐλυμπιακῆς) στὴν ἀνάπτυξη τῆς πόλεως) συνθέτουν τὴν ἀκραία αὐτὴ πόλιν μὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς 'Ελλάδος. Σὲ μίαιμιση ὥρα ὁ 'Αθηναῖος μπορεῖ νὰ ἐρεθῇ ξεκούρατος, κεφᾶτος στὴν γαλανὴ πολιτεία. Ὅσο γιὰ τὸν αὐτοκίνητιστὴ, ἡ διαδρομὴ εἶναι πραγματικὴ ἀπόλαυση, χάρις στὸν ὁρατὸ δρόμο—στὸ μεγαλύτερο μέρος ὡστὴ ἀσφαλτοστράντα—καὶ στὸ τοπίο, τοῦ ξετυλίγει ἐκπληξίς κάθε τόσο. ('Αλλ' ἡ διαδρομὴ 'Αθήνα- 'Αλεξανδρούπολη

θ' ἀποτελέσῃ τὸ περιεχόμενον ἑνὸς ἄλλου ξεχωριστοῦ σημειώματος).

Ἀλλὰ ἀναμφισβήτητη συμβολὴ στὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξη τῆς 'Αλεξανδρουπόλεως εἶναι τὸ ὑποδειγματικὸν «Μοτέλ» τοῦ ε' Ἀστέρος. Κτισμένον στὴ θάλασσα, λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ προστατευμένον ἀπὸ ἕνα ἱσάρδι, καταπράσινο πευκῶνα, δὲν εἶναι ἀπλῶς ἕνα πολιτισμένον κατάλυμα γιὰ τὸν αὐτοκίνητιστὴ. Εἶναι ἕνα θαυμάσιον ξενοδοχεῖο, ποὺ μπορεῖ νὰ προσφέρει τὴν ἀπομόνωση στὸν καθέναν, τὴν ἀσύγκριτη χαρὰ μίαν ἰδιωτικῆς πλῆξης, τὴς ἀνέσεις καὶ τὴν χάριν ἐνὸς σκόουμ σὲ κάθε δωμάτιο—κομψότατα ἐπιπλωμένου, μὲ ἱδιαίτερον λουτρό, ἀλλὰ καὶ ἱδιαίτερον τηλεφῶνον γιὰ τὸν πολυάσχολο ταξιδιώτη. Καὶ μίαν λεπτομέρεια: Τὸ ἐστιατόριον τοῦ «Μοτέλ» φέρνει ἀπὸ τὴν Σαμοθράκη ἕνα ξερικὸ σκούρο κρασί, ἄρωμα πραγματικὸν, ἕνα ἀληθινὰ σπάνιον καὶ ἐκτὸς ἀγορᾶς τερψιλαρύγιον γιὰ ὅσους ξέρουν νὰ τὸ ἐκτιμῇσουν.

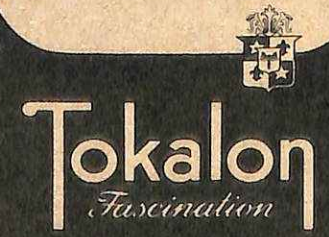
Προβλήματα

Ἐν ἔχει προβλήματα ἡ 'Αλεξανδρούπολη: Δὲν θὰ ἦταν δυνατό νὰ μὴν ἔχη. Ἐχει ὁμῶς καὶ δρεχὴ νὰ τὰ λύσῃ, ζη-

Νὰ
ἡ πούδρα σας

Πολύ ἀπαλὴ στρώνει
 θαυμάσια στὸ δέρμα,
 ἐξαιρετικὰ ὁμοιόμορφη,
 ἀρωματισμένη μὲ τὸ
 λεπτότερο ἄρωμα, ἡ
 νέα πούδρα TOKALON
 σὲ κουτί «CRYSTAL»
 δά σας κάνῃ νὰ φαίσεθε
 νεώτερη, ὡμορφότερη,
 πραγματικὰ γοητευτικὴ!

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ 22 ἕως 28 Ἀπριλίου 1960

ΚΡΙΟΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου
 Οἱ φλαβίες εἶναι κατὰ τὴν ὁρὴν ἀπασχολήσι καὶ σὲ παρ-
 ρελθόν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴ δημιουργία ἀνωμαλίων στὸ οἰκογενειακὸ
 σὰς περιβάλλον. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 9.

ΤΑΥΡΟΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-21 Μαΐου
 φιλονικεῖτε χωρὶς λόγο μὲ ἄτομα ποὺ θὰ μπορούσαν νὰ σας βοη-
 θήσουν στὴ κρίσιμη στιγμή τῆς ζωῆς σας. Λογικευθετε πρὶν
 εἶναι ἀργά. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 6.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Μαΐου-21 Ἰουνίου
 Ἡ ἀφιλοκέρδεια στὴν δική σας περίπτωσιν ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς
 πραγματικότητος καὶ κάποια μέρα θὰ σας φέρῃ σὲ δύσκολη θέσι.
 Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθ. 7.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουνίου-22 Ἰουλίου
 φθάσατε στὴν ἐπιτυχία ποὺ ὀνειρεύεσθε ἀπὸ καιρὸ καὶ δὲν χρειά-
 ζεσται παρὰ μίαν πολὺ ἀπλὴν λεπτομέρεια γιὰ νὰ ἐπιτύχετε. Ἐκεῖνο
 ποὺ θέλετε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 8.

ΛΕΩΝ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου-22 Αὐγούστου
 Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν σας εἶναι πολὺ πρὸς εὐνοϊκὰ ἀπ' ὅ,τι
 περιμένετε. Συνεχίστε μὲ τὴν ἴδια τακτικὴ καὶ θὰ ἐπιτύχετε.
 Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 4.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ. -22 Σεπτεμβρίου
 Κερδίζετε μίαν μάχην στὴν εὐστροφία τοῦ πνεύματός σας καὶ
 τὴν δυνατότητα σας νὰ προσγειώσεσθε εὐκόλα σὲ νέες καταστά-
 σεις. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 3.

ΖΥΓΟΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου-22 Ὀκτωβρίου
 Οἱ κανόνες εἶναι δεδωμένοι κατὰ τὴν ὁρὴν καὶ ἀγνοήσι, ἀλλὰ ὑπάρχουν
 πάντοτε οἱ ἐξαιρέσεις ποὺ μεταβάλλουν τὴν κατὰστασι. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 2.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ. -22 Νοεμβρίου
 Συντομεύετε τὴς ἐνεργείας σας, γιατί χάνετε πολὺν καιρὸ γιὰ
 πράγματα ἀσήμαντα. Μπορεῖτε νὰ ἐπιτύχετε πολλά, ἂν ἐργασθῇ-
 τε πολὺ. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθ. 8.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοεμβρίου-22 Δεκεμβρίου
 Τὸ κέρδος σας θὰ εἶναι μεγαλύτερον ἀπ' ὅ,τι περιμένετε. Ἀλλὰ
 ἡ ἥθικὴ ἀνταμοιβὴ θὰ παίξῃ τὸν σημαντικώτερον ρόλον στὴν προ-
 κειμένη περίπτωσιν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 4.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου-19 Ἰανουαρίου
 Ἐπαγγελματικὴς ἐπιτυχίας πλαισιώνουν κάθε σας ἀποφασιστικὴ
 ἐνέργεια ποὺ εἶχατε διατάσει πρὸ καιροῦ νὰ θέσετε σὲ ἐφαρμογή.
 Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθ. 7.

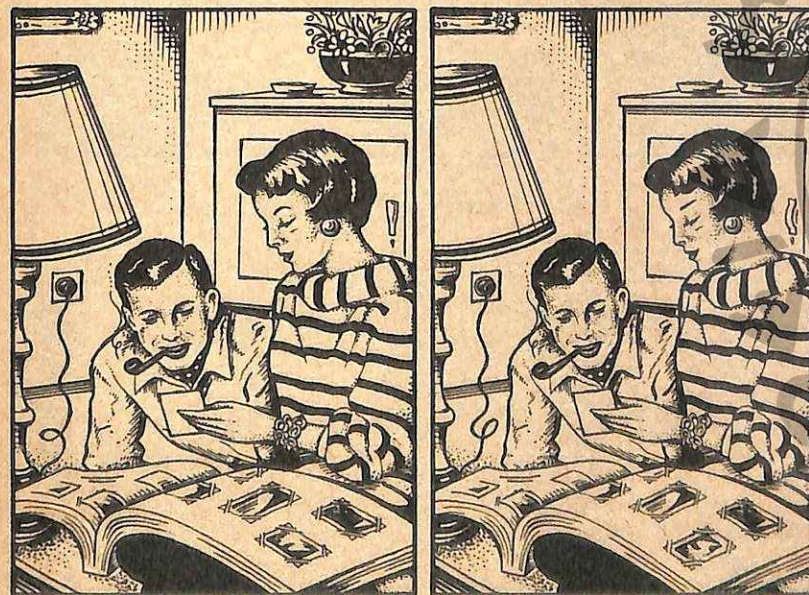

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν. -18 Φεβρουαρίου
 Προσέξτε πῶς θὰ χειρισθῇ ἕνα αἰσθηματικὸ ζήτημα ποὺ ἐκρε-
 μεῖ ἀπὸ καιρὸ, λόγω τῆς δικῆς σας ἀναποφασιστικότητος. Εὐ-
 νοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 6.

ΙΧΘΥΕΣ. Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβ. -20 Μαρτίου
 Εἶστε ἀναποφασιστοὶ καὶ γι' αὐτὸ ταλαιπωρεῖσθε συνεχῶς χωρὶς
 οὐσιαστικὰ αἰτίες. Προχωρεῖτε θαρραλέα στὴ ζωὴ καὶ θὰ ἐπι-
 τύχετε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 4.

Ποιές διαφορές

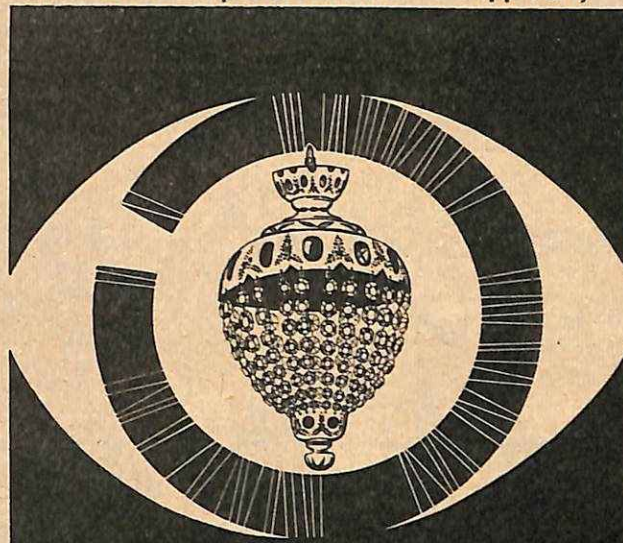

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 8 σημεία. Μπορεῖτε
 νὰ τὰ βρῆτε;

Οἱ λύσεις στὴ σελ. 59

ΤΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΒΟΗΘΙΑΣ ΦΩΤΙΖΟΥΝ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Ἡ παράδοσις συνιστᾷ πολὺ φω-
 τα ἀπὸ κρύσταλλα Βοηθίας

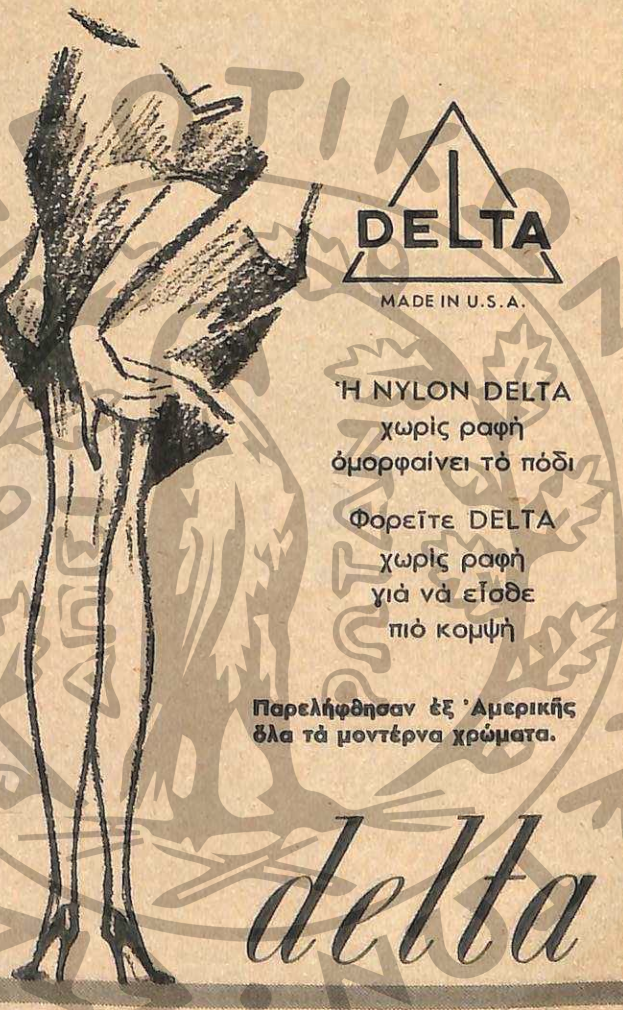
Γνώμη

Ἀπὸ ἑκατονταετηρίδων ἡδὴ στολίζουν τὰ σαλό-
 νια τῶν ἡγεμόνων. Ἐπίσης καὶ σήμερον χάρις εἰς
 τὴν ἐξοχὸν ποιότητα τῶν κρυστάλλων Βοηθίας
 καὶ τῆς τελείας κατασκευῆς τῶν ἐκτιμῶνται παν-
 τοῦ. Σὲ ὅποιοδήποτε σπῆ, εἶναι τὸ δείγμα τοῦ
 ἐκλεκτοῦ γούστου τοῦ ἰδιοκτῆτου.

Ζητεῖτε ἐπιμόνως μολυβδοκρύσταλλα Βοηθίας εἰς ὅλα
 τὰ καταστήματα ὑαλικῶν.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΒΟΗΘΙΑΣ GLASSEXPORT
 Μόνον Τσεχοσλοβακίας ΠΡΑΓΑ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

Ἐπισκεφθῆτε τὰς εἰδικὰς διτρίνας ἐκδόσεων.

DELTA
 MADE IN U.S.A.

Ἡ NYLON DELTA
 χωρὶς ραφὴ
 ὁμορφαίνει τὸ πόδι
 Φορεῖτε DELTA
 χωρὶς ραφὴ
 γιὰ νὰ εἶδατε
 πρὸς κομψή

Παρελήφθησαν ἐξ Ἀμερικῆς
 ὅλα τὰ μοντέρνα χρώματα.

delta

ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

Ταξιδεύετε μὲ τὸ ἄσυγκριτον
 γ/π „ΟΛΥΜΠΙΑ“

25.000 ΤΟΝΝΩΝ-ΝΑΥΠΗΓΗΣΕΩΣ 1953

Ἡ ὥρα τοῦ βραδυνοῦ ὁρεκτικοῦ σ' ἕνα
 ἀπὸ τὰ πέντε Μπάρ τοῦ „ΟΛΥΜΠΙΑ“

Τὸ ὑπερσκεάνιον „ΟΛΥΜΠΙΑ“
 προσφέρει σὲ ὅλους ἀνεξαιρέτως
 τοὺς ἐπιβάτας τοῦ πρωτοφανεῖς
 ἀνέσεις καὶ πολυτέλειαν.

GREEK LINE

ΓΕΝ. ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

Ὁ Κίρμπυ καὶ ὁ δοηθός του γυρίζουν στὴν Ἀμερικὴ. Ἐκεῖ, ὅμως, βρίσκονται ἀμέσως ἀντιμέτωποι μὲ μιὰ σπείρα τοῦ ὑποκόσμου, ποὺ ὄχι μόνον μαστιίζει τὴν κοινωνία μὲ τὶς παρανομίες της, ἀλλὰ — στὴν ἐξέλιξη τῆς μάχης — ραδιουργεῖ καὶ κατὰ τοῦ ἀνυποψίαστου Ντέσμοντ καὶ βάζει σὲ ψη τῆς συμμορίας, τὴν τούτῃ τῇ φορὰ ἀπ' τὸν δῆμιο. Προκειμένου, λοιπόν, νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς συμμορίας, ὁ Κίρμπυ ἀποφασίζει νὰ τοποθετήσῃ σὲ ἓνα κιβώτιο παλιοσιδέρα καὶ νὰ διαδώσῃ ὅτι μέσα ἔχει ὄπλα, ἐνῶ ὁ Ντέσμοντ ἀντικαριστᾷ τὸν νικτοφύλακα. Κατὰ τὴν σύγκρουση ποὺ ἀκολουθεῖ τραυματίζονται τὰ περισσότερα μέλη τῆς συμμορίας, ἀλλὰ ξεφεύγει ὁ ἀρχηγός τους Τζῶννυ Γκάτ, τὸν ὁποῖον ἐξακολουθεῖ νὰ ἀναζητᾷ ὁ Κίρμπυ...

- * Σὲ μιὰ ἐπιστολὴ τῆς πρὸς τὶς «Εἰκόνας», μιὰ χαριτωμένη Ἑλληνίδα τοῦ Παρισιῶ, ἡ Μ.Ν. (θὰ πρέπει νὰ εἶναι χαριτωμένη καὶ φιλάρεσκος, γιατί ἄλλως ποῖος ὁ λόγος αὐτῆς τῆς ἀνωνύμου!), ἀναφέρεται σὲ μιὰ παλαιότερη παρατήρησή μου σχετικὰ μὲ τὴν ζέση «νεράιδες καὶ συλφίδες», ποὺ περιμένουμε κάθε ἀνοιξιά γιὰ νὰ φωτιστῇ καὶ νὰ πάρῃ χρώμα καὶ ζωὴ τὸ κέντρο τῶν Ἀθηνῶν.
- * Ὅρισμένες νύξεις σ' αὐτὴ τὴν ἐπιστολὴ ἐπιβάλλουν ὁπωσδήποτε μιὰν ἀπάντησιν. Καὶ πρῶτα-πρῶτα ὁ INDEX ποτὶ δὲν βάζει τὴν Ἀθηναία καὶ τὴν Ἑλληνίδα «στὸν ἴδιο σάκο». Ὡς πρὸς τὴν Ἑλληνίδα, ἀνεξαρτήτως τόπου ἐγκαταστάσεως καὶ διαμονῆς, ὑπάρχει πάντα αὐτὸ τὸ κράμα σεβασμοῦ καὶ ναυτίας, καὶ ὡς πρὸς τὴν Ἀθηναίαν εἰδικώτερα ἀναφερόμαστε σὲ ἕνα καὶ μόνον ἀποκλειστικὸν εἶδος Ἀθηναίας ποὺ λέγεται «Ἀθηναῖς» καὶ ποὺ κυκλοφορεῖ στὸ Κεντρικὸ Τετράγωνο.
- * Οἱ ἄλλες οἱ καημένες πολὺ λίγο μπορεῖ νὰ μὲ ἐνδιαφέρουν, γιὰ τὸν ἀπλούστατο λόγο ὅτι δὲν κυκλοφοροῦ ἐγὼ ἀπὸ αὐτὸ τὸ καιρὸ τετράγωνο. Τὰ ὅρια εἰναι σ' αὐτὰς διαγεγραμμένα—κ' ἔχει καὶρο, ἀλλήθως, ν' ἀκουσθῇ κ' ἐκείνῃ ἡ ἄλλη φίλῃ μου, ποὺ κάθε τόσο μᾶς βομβαρδίζει μὲ προσκλήσεις νὰ πεταχτοῦμε μέχρι τὸ Μοσχάτο καὶ νὰ «καβαλῆσουμε ἕνα ποδήλατο» γιὰ λόγους φυσιολατρίας!
- * Ἀκούς ἡ Μοσχάτο! Κι ἀκούς «ποδὴλατο»!!!
- * Κατὰ πῶς βλέπω ἡ Μ.Ν. θὰ πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ ἴδια ἐλαφρῶς Ἀθηναῖς, γιατί βασικὰ αὐτὰ ποὺ λέει εἶναι ἀκριβῶς αὐτὰ ποὺ λέμε κ' ἐμεῖς:

«Εἶναι ἀλήθεια πῶς οἱ Βόρειες, ἐκτός ἀπὸ τὸ κορμί νεράϊδας ποὺ τυχερὸν διασέθουν (πᾶ! πᾶ! «καρφάκι» αὐτὸ τὸ «τυχερὸν»), ἔχουν μὴν ἀφέλεια, ἔναν ἀνθρωπισμὸν, μὴν ἔλλειψη προσποτικῆς, χαρακтерιστικὰ τοῦ Βορρά (τοῦ Βορρά ἢ τοῦ σωστοῦ ἀνθρώπου);, ὅπως χαρακтерιστικὰ τῆς Ἑλληνίδος εἶναι ἡ μεγάλῃ τῆς εὐαισθησίας (ἀνάγκωθι: ὕστερ' ἱα!) καὶ ὁ πλοῦσιος ψυχισμός της...».

• Δέν ξέρω τί σπουδάζει ή συμπαθής μας Μ.Ν., μέσ' στό φυλετικό ανάσπυμπούρδισμα τής «Σιτέ», άν άνοίξη όμως ένα όποιοδύποτε λε-
ξικό, θα δη ότι «ψυχισμός» δέν είναι ό ψυχικός πλούτος πού 'ίσως έν-
νοή, αλλά ό ό σύνολον τών ένσυνειδητών ή άσυνειδητών ψυχικών δυνά-
μεων και φαινόμενων άτόμου πινός».

* "Ε, από τέτοιο ψυχισμό ή 'Αθηναίς έχει μπόλικο, για να γεμίση καί τις τεράστιες έκείνες σσέπες τής φούστας της, πού έπίβάλλει ή φε-τεινή μόδα...

* Ἐν σταθῇ κανεῖς ἕνα πρωτὶ κατὰ τὶς ἑνδεκα στὴν γωνία Ἀκαδημίας καὶ Κανάρη, δὲν βλέπει παρὰ μιὰ ὁμαδική Κάθοδο Ἐνσυνεδιῶτων καὶ Ἀσυνεδιῶτων Ψυχικῶν Λιγνίσαντων πρὸς τὰ γνωστὰ κομμωτήρια.

* Ἀλλὰ ἐκεῖ ποῦ προδίδεται ἀκόμη περισσότερο ἢ παρὰ Σηκουάναν αὖν διατρίβουσα ἐπιστολογράφος μας εἶναι στὴν ἐπόμην παρτήρησή της:

«...δὲν μπορεί κανείς νὰ τὴν ἀρνηθῇ (τὴν Ἑλληνίδα) σὰν προσω-
πικότητα ἐπειδὴ διαθέτει τὸ ἓνα καὶ δὲν ἔχει τὸ ἄλλο, ἀκόμη ποὺ
μάλιστα (τί γαλατικό αὐτὸ τὸ «ἀκόμη ποὺ μάλιστα»!) αὐτὸ
ποὺ κανεὶς εἶναι οὐσιαστικό, ἐνῶ τὸ ἄλλο, λίγο-πολύ, μπορεί
νὰ τὸ ἀποκτήσῃ μὲ τὴν καλλιέργειαν...».

* Ποιά καλλιέργεια; Τί καλλιέργεια; Και πόθεν; Και για ποιούς; Και πρὸς τί; Ἡ καλλιέργεια ἔχει τὸ κακὸ ἐλάττωμα νὰ μὴ μπορῇ νὰ τρέξῃ μὲ ταχύτητα ἐκαστὸ χιλιόμετρον καὶ σπανίως θάλλει ὑπὸ τὴν γῆν. Τὸν μισὸ τοῦ καιροῦ, μὴ γελιόμασταν, ἡ σύγχρονος Ἀθηναῖς τὸν περνάει ὑπὸ τὴν γῆν — ἔστω χορεύουσα...

* Μιάν αλήθεια έρχασα να υπογραμμίσω ή δεσποινίς Μ.Ν. του Παρισίου που θάταν ή μόνη που θέρριζε, εδώ που τά λέμε: Πώς ή 'Αθήνα πράγματι στο έξωτερικό (και έννοημο, φυσικά, το σωστό έξωτερικό) και όχι την άβυσσιν «Σιτέ», γίνεται πιά ένδιόφρουσα. Ένας από τους λόγους είναι, φαντάζομαι, ή ασύστηρη διατάξει σχετικά με το «υπέρβαλλον βάρος άποσκευών» στα άεροπορικά ταξίδια, που έμποδίζουν την μεταφορά μεγάλων μέρους αυτού του περίφημου «ψυχισμού», τον όποιον όποιαδήποτε έντηνη κοπέλα, όταν άποσφείζει να ταξιδέψη, ορρακίζει να άποσφείζει πάντα μετέωρη, Κρανέδω, και Άλκυονίς.

4 «Ένας άλλος λόγος φυσικά — κ' ίσως ο κυριότερος — είναι πώς τὰ Μᾶς Φάκτορ καὶ τὰ Ρουμπινστάιν, καθώς καὶ οἱ «κρεασίον» κοστίζουν φθηνότερα στὶς ὄχθες τοῦ Ρήνου, τοῦ Τάμεση καὶ τοῦ Σηκουάνα, κ' ἔτσι βελτιώνεται σημαντικῶς ἡ ἐμφάνισή τους.

* «Ἀκόμη πού μάλιστα» τυχὸν νὰ μὴν διαθέτουμε καὶ κείνο τὸ σουλούπι πού ζηλεύουμε στὶς συλφίδες τοῦ Βορρά...

Τὰ βερνίκια HELEN NEUSHAEFER κυκλοφορούν σὲ 30 ἀπλούς καὶ 15 περλὲ χρωματισμούς. Ὡστόσο μόνον αὐτὰ μόνον ἔχουν τὴν πρώτη κατανάλωση σ' ὅλο τὸν κόσμον.

Τὰ φημισμένα κραγιὸν NEUSHAEFER μὲ LASTEEN διατηροῦν ὑγρὰ καὶ γυαλιστερὰ χεῖλη σὲ 15 μοντέρνους χρωματισμούς.

Helen Neushaefer

Τὰ θερνίκια HELEN NEUSHAEFER
κυκλοφορούν σὲ 30 ἄνδρους καὶ 15
περὶ ἑξῆς χρωματισμούς. Ἐν τῇ μόνα
ποῦ περιέχουν PLASTEE γι' αὐτό
ἔχουν τὴν πρώτη κατανάλωση σ' ὅλο
τὸν κόσμον.

Τα φημισμένα κραγιόν NEUSHAEFER με
LASTEEN διατηρούν υγρά και γυαλι-
στερά χείλη σέ 15 μοντέλα
ματισμούς.

**Helen
Neushaefer**

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΜΑΣΣΑΛΙ-
ΩΤΙΣ, 2. ΟΥΕΛΛΗΓΚΤΟΝ, 3. ΝΤΟ
— ΑΡΚ — ΚΑΝΤ, 4. ΤΟΥΡ — Ε.
ΛΔ, — ΜΙ — 5. ΓΚΛΟΣΤΕΡ
ΣΠΑ, 6. ΚΙ' — ΤΣΙΤΤΕΡ, 7. Ο
«ΝΥΧΙΑΙΟΣ» — ΔΟ, 8. ΜΗΝΙ
— ΣΑΣΑΣ, 9. ΤΕ — ΣΙ — ΤΑΥ, 10.
ΡΑΥ-ΜΟΝ—Η «ΜΟΝΗ», 11. ΠΟΥ-
ΕΡΤΑ — ΙΩ, 12. ΚΟΣΣΥΦΟΣ —
ΣΣ.

ΝΕΟΙ — ΣΟΛΟ — ΑΜΕΛΕΤΗ-
ΤΟ, σύνολον 41 βαθμῶν.

Καλύτερους, ίσως, συνδυασμούς
 ενδέχεται να επιτύχουν αναγνώσται
 μας με δοκιμάς λέξεων σαν: ΣΕ-
 ΛΕΜΗ — ΠΑΡΜΑ — ΓΟΗΤΡΟ —
 ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ — ΑΡΜΑΤΟΣ —
 ΛΑΪΣ — ΜΗΤΕ — ΕΠΙΧΕΙΡΗ-
 ΜΑΤΟΣ κλπ.

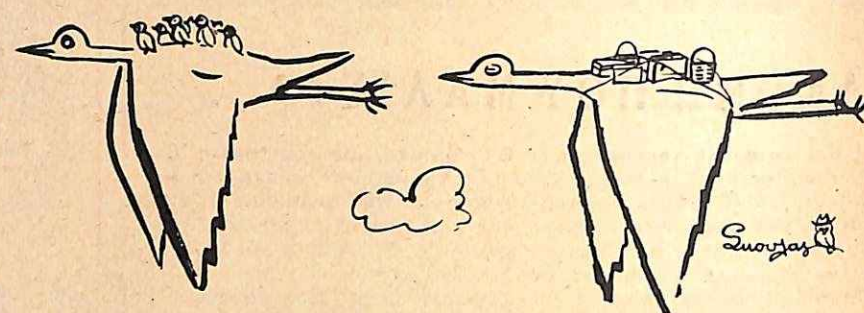
ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ
2. ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ. 3. ΣΕΟΥΛ —
Υ.Ν. — ΥΠΟ. 4. ΣΑ' — ΡΟΥΧΙ-
ΣΜΟΣ. 5. ΑΛΛΑ — ΙΟΥΣ. 6. ΛΙ-
ΡΕΤΤΑΣ — ΝΕ·Υ'. 7. ΙΓΚΛΕ-
Σ(Ζ)ΙΑΣ—ΡΦ (porof). 8. ΚΩ-
ΔΡΙΟΣ — ΗΤΟ. 9. ΤΤΤ—ΤΣΑ-
ΤΜΑΣ. 10. ΙΩΝ — ΣΤ'—ΣΑΟ.
11. ΣΝΑΜΠΛΕ — ΥΝΙΣ. 12. ΚΙ-
ΑΡΟΣ — ΗΩΣ.

1) Τὸ φρούδι τῆς γυναίκας δὲν εἶναι καμπυλωτό, ἀλλὰ ἴσιο. 2. Στὸ χέρι τῆς Ἰδίας ὁ ἀντίχειρ εἶναι ἀνασηκωμένος. 3. Τὸ τοπιμπούκι τοῦ ἀνδρὸς εἶναι πρὸ μακρῷ. 4. Στὸ ἔλμπουσι, ἢ κάτω δεξιὰ φωτογραφία εἶναι ὀρθή καὶ ὄχι πλαγιαστή. 5. Τὸ κορδόνι ἀπὸ τὴν πρίζα τοῦ λαμπαντέρ ἔχει διαφορετικὸ πλέξιμο. 6. Τὸ χεράκι τοῦ κομποδίνου διαφέρει. 7. Ἡ φωτοσκόπηση (λευκὸ σημεῖο) στὸ μαῦρο τοῦ ἀνθοδοχείου ἔχει ἀλλάξει θέση. 8. Τὸ ἀμπαζούρ τοῦ λαμπαντέρ στὸ ἐπάνω μέρος ἔχει δύο χονδρὰς γραμμές.

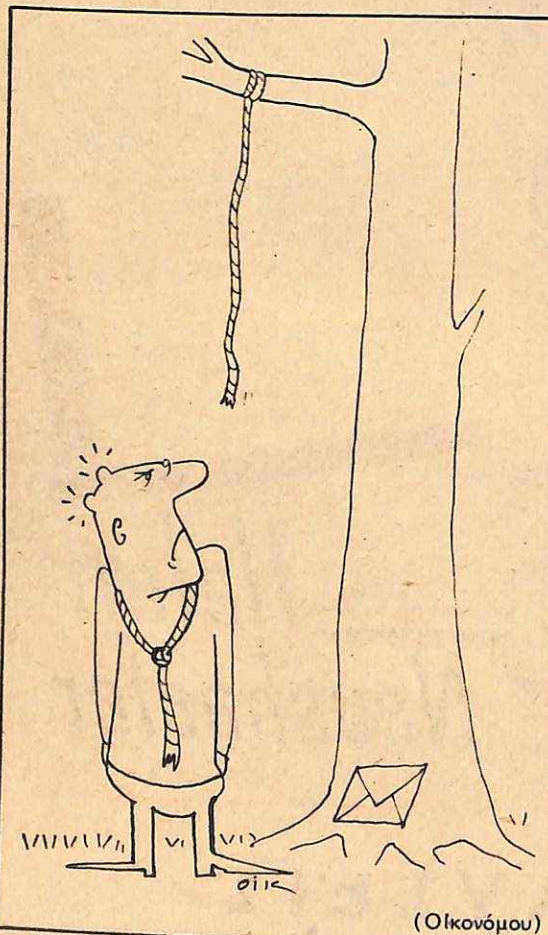
Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέ-
 τυχε μὲ τὸν συνδυασμὸ τῶν λέξεων:
 ΑΓΡΙΕΣ — ΧΙ — ΣΙ — ΠΡΑΟ —

ΧΙΟΥΜΟΡ

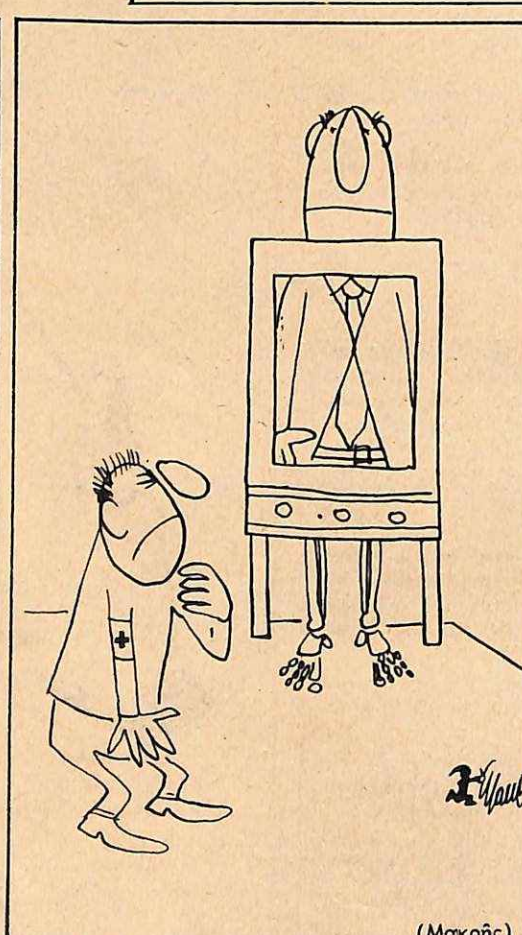
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

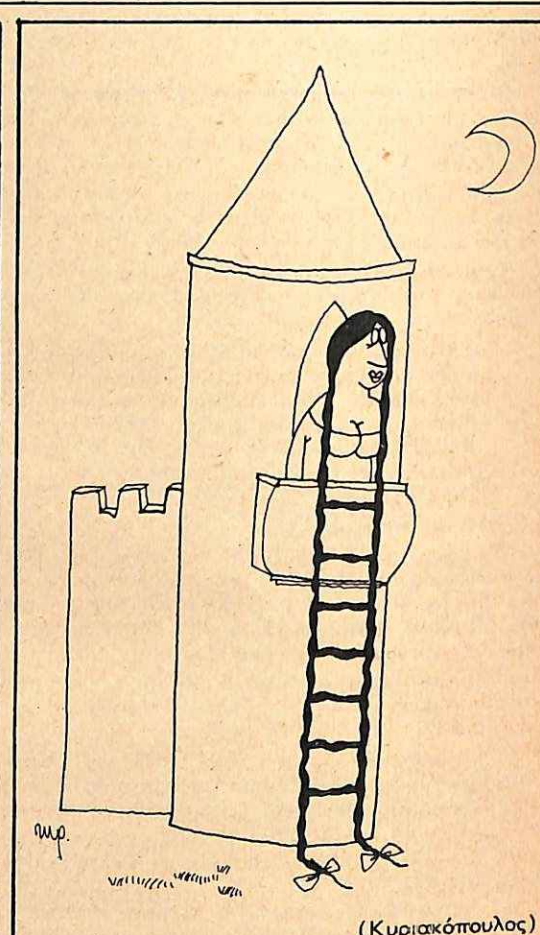
(Σκουλάς)

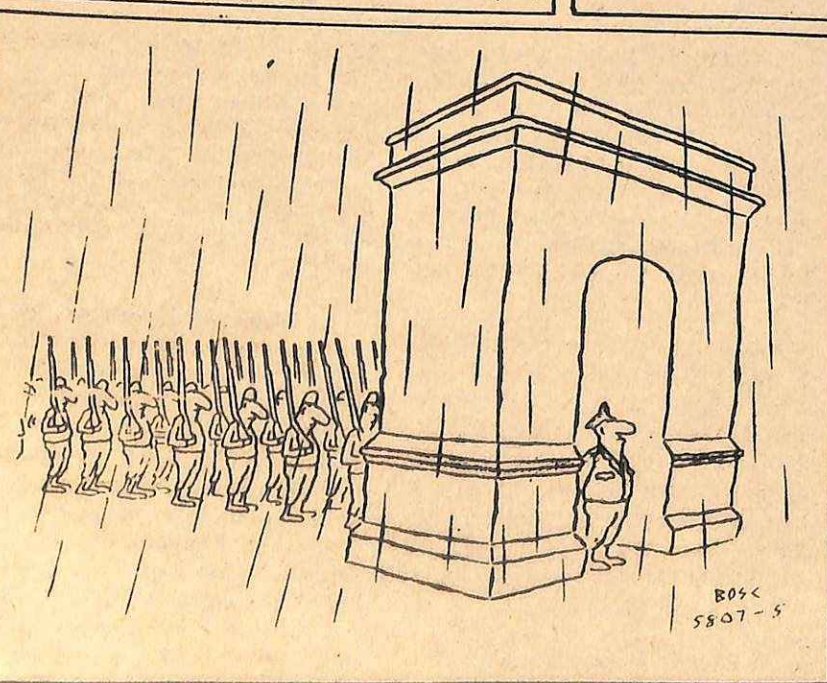
(Οικονόμου)

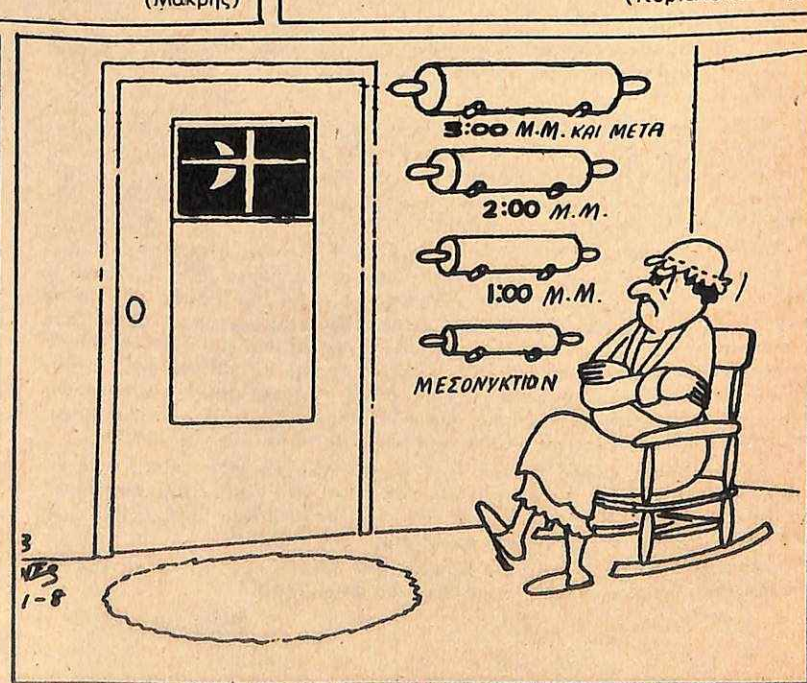
(Μακρής)

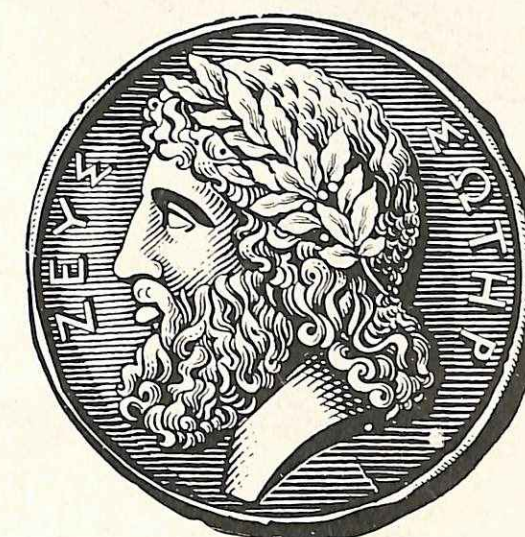
(Κυριακόπουλος)

BOSC
5807-5

1-8

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΝΑΙ Ο ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕ
ΕΘΝΙΚΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΔΡΑΣΙΝ